

quantore®
EUROPE

ICTY

1

531010

A4

ICTY

5-1

CONCLUSIES:

— Vervolging misdrijven tegen de vrede
behoort tot de bevoegdheden van
het Joegoslavië Tribunal

→ Kun (met) ook de NAVO-
misdrijven vervolgen.

— De bevoegdheid van Joeg. Trib. komt
niet in de weg aan bevoegdelijke nationale
rechtbanken dat vervolging → art 9

lid 1

→ Ned OR blijft bevoegd tot
vervolging

— De Prosecutor van het Joeg. Trib.
is niet gebonden aan de int. rechtspraak
en objectiviteit en onpartijdigheid en
mag vervolgen wie en wat en wel, net
volgens de vervolgingswet of niet
by wet = NAVO JOEG. TRIB

Natien jaar stopt Graham Blewitt als plaatsvervangend hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal. Een gesprek over zijn strijd tegen straffeloosheid en de intriges binnenskamers. Over zijn baas Carla Del Ponte: 'Ze duwde me steeds verder opzij.'

Cees Banning
Petra de Koning

Het afscheid van zijn vrouw, op het vliegveld van Sydney, was in januari van dit jaar minder verdrietig dan anders. Graham Blewitt, plaatsvervangend hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag, had in zijn kerstvakantie besloten dat hij de VN dit voorjaar niet zou vragen om verlenging van zijn contract. Al sinds de oprichting, tien jaar geleden, werkt Graham Blewitt bij het tribunaal. Het was een mooie, spannende tijd geweest. Maar nu was hij bijna 57 en vóór zijn pensioen wilde hij graag nog een andere baan – in zijn eigen land, Australië.

Dat is zoals Graham Blewitt het vertelt. Zijn baas, hoofdaanklager Carla Del Ponte, zal zich een andere versie herinneren. Ook zij had eind december een beslissing genomen. Ze wilde niet dat het contract van haar plaatsvervanger zou worden verlengd. Meteen na het kerstecres liet ze hem bij zich komen. Graham Blewitt zegt dat ze toen tegen hem zei: „Ik wil een team om me heen dat mijn beleid uitvoert zonder er vragen bij te stellen.” Ze wilde loyaliteit. Graham Blewitt: „Ik vroeg: wat doe je als ik me daar niet zomaar bij neerleg? Dat wist ze nog niet, zei ze. Ik zei dat ik zou nadenken over wat ze had gezegd. Ik zei niet dat ik zelf allang had besloten weg te gaan, ik dacht: ik laat het eerst nog een beetje bij haar broeien.”

Graham Blewitt zegt dat in februari van dit jaar, kort nadat bekend is geworden dat hij in juni zal vertrekken – gisteren was het zijn laatste dag bij het tribunaal. De afgelopen jaren hebben we hem daar vijf keer gesproken. De eerste keer, in het voorjaar van 2002, met toetsen-

'De politiek laat

Vertrekkend hoofdaanklager Blewitt over de mores van het Joegoslavië-tribunaal

Graham Blewitt: „In Joegoslavië dronken bure de ene dag samen bier bij de barbecue, de volgende dag slachtten ze elkaar af. Het laat zien hoe dun het laagje vernis is tussen een beschaafd mens en een monster.” Foto Vincent Mentzel

samen bier bij de barbecue, de volgende dag slachtten ze elkaar af.” Graham Blewitt vindt dat dát de misdaden „beestachtiger” maakt, de daders vindt hij „kwaadaardiger”. „Het laat zien hoe dun het laagje vernis is tussen een beschaafd mens en een monster.”

Graham Blewitt zat begin 1994 in een bijna leeg kantoor. Het werk moest nog beginnen, het tribunaal had nog maar weinig mensen in dienst. Ook een hoofdaanklager was er niet. (De eerste die was benoemd, de Venezolaan Ramon Esc-

Graham Blewitt en zijn collega's de keuze hadden gemaakt om helemaal onderaan te beginnen, op lokaal niveau, bij de „kleine vissen”, en dan „naar boven” te werken. Dusko Tadić werd naar Den Haag gebracht, hij zit nu een straf uit van twintig jaar. „Nee”, zegt Graham Blewitt, „ik vind dat geen probleem. Dit instituut had nu eenmaal dringend een zaak nodig om geloofwaardig te zijn. Dusko Tadić was eigenlijk meer een symbool. We lieten zien dat niemand buiten bereik was. Het betekende dat we druk

afgelopen jaren kwam er bij het tribunaal ook geld binnen voor speciale projecten, bijvoorbeeld voor het onderzoek naar massagraven in Kosovo. Onderzoekers van het tribunaal hebben tegen NRC Handelsblad gezegd dat ook de NAVO geld heeft gegeven voor een speciaal project: een onderzoek naar mogelijke misdaden die in 2001 in Macedonië werden gepleegd. De NAVO vroeg om zo'n onderzoek toen ze in Macedonië was om toe te zien op een vredesakkoord tussen de Slavische meerderheid in dat land en Al-

alleen goed en efficiënt, zegt Graham Blewitt, als er „wederzijds begrip en respect” is bij de verschillende partijen. „Dan kunnen er bijvoorbeeld ook informele, off the record gesprekken worden gevoerd over een zaak. Je weet, als je in zo'n rechtssysteem opgroeit, wie professioneel is en wie niet.” Graham Blewitt vindt dat er bij de advocaten, de aanklagers en „tot op zekere hoogte” ook bij de rechters van het tribunaal te weinig wederzijds respect was, en te weinig begrip. Daardoor ging het te vaak over andere

ming van de woordvoester van Carla Del Ponte. Graham Blewitt had toen zelf bedacht dat we alle volgende gesprekken een „voortzetting” van het eerste zouden noemen. Hij had geen zin om het er iedere keer met de woordvoester over te moeten hebben. Zij hoort, zij hij later, bij het groepje Franssprekende medewerkers dat Carla Del Ponte om zich heen heeft verzameld en met wie ze iedere dag vergadert.

Opzij duwen

Graham Blewitt vertelde twee jaar geleden al dat de samenwerking met Carla Del Ponte moeizaam was. Ze had, zei hij, geen behoefte aan advies. „Ze heeft haar eigen ideeën over hoe iets moet gebeuren.” Maar ze praatten toen nog wel met elkaar. Graham Blewitt was een paar keer bij haar thuis geweest, en ze was ook een keer bij hem komen eten. Hij dacht dat ze eenzaam was in Den Haag.

In die tijd zei Graham Blewitt dat hij in Den Haag wilde blijven totdat de vroegere Bosnisch-Servische leider Radovan Karadžić en oud-generaal Ratko Mladić waren gearresteerd. Zij zijn, samen met de Joegoslavische ex-president Slobodan Milošević die nu terechtstaat, de belangrijkste verdachten van het tribunaal. Ze zijn aangeklaagd voor de massamoord op moslims in Srebrenica. Graham Blewitt was er in die tijd nog van overtuigd dat het niet lang zou duren voordat ze naar Den Haag zouden worden gebracht. Maar hij zei toen ook: „Het is moeilijk te accepteren dat de wereld er niet achter kan komen waar deze twee mannen zijn.”

In latere gesprekken vertelde Graham Blewitt dat Carla Del Ponte hem „opzij duwde”. Dat hij belangrijke informatie soms niet kreeg. En dat hij van haar woordvoester geen interviews meer mocht geven. Vorig najaar besloot de VN-veiligheidsraad Carla Del Ponte's contract bij het Joegoslavië-tribunaal te verlengen, ook al was er bij belangrijke lidstaten veel kritiek op haar. Ze zou zich bot en onhandig gedragen. Carla Del Ponte zelf dacht dat die kritiek was ingegeven door medewerkers van het tribunaal. Ze zouden hebben gelobbyd tegen haar herbenoeming.

Vanaf die tijd, zei Graham Blewitt in februari van dit jaar, was het „bergafwaarts” gegaan tussen Carla Del Ponte en hem. „Ze negeerde mij, ze duwde me steeds verder aan de kant. Toen heb ik een afweging gemaakt: wat kost het me om door te gaan en welke bijdrage kan ik nog leveren?” Graham Blewitt geloofde ook niet meer dat het zin had te wachten totdat Ratko Mladić en Radovan Karadžić waren gearresteerd. „Ik heb er geen vertrouwen meer in dat dat zal gebeuren”, zegt hij in het laatste gesprek, twee weken voor zijn vertrek, in de hal van een hotel in de buurt van het tribunaal. Carla Del Ponte is dan in Bosnië. Graham Blewitt: „Ze heeft nu gezegd dat Karadžić binnen een paar weken naar Den Haag zal worden gebracht. Ik ben er cynischer over dan ooit. Ik heb het te vaak gehoord, het is niet meer geloofwaardig.”

Graham Blewitt denkt dat in het Westen „de politieke wil” ontbreekt om Ra-

Karadžić lopen'

dovan Karadžić te arresteren. Ratko Mladić zou in Servië wonen – daar kan het Westen niet komen. Maar Radovan Karadžić zou zich schuilhouden in Bosnië. De internationale troepenmacht in Bosnië, SFOR, doet soms een poging om hem te vinden. „Ik kan gewoon niet geloven dat ze hem niet kunnen arresteren”, zegt Graham Blewitt. „Ik zie wat toe de wereld in staat is. Saddam Hussein is het belangrijkste voorbeeld. Met dezelfde politieke wil pak je ook Karadžić.”

Het Joegoslavië-tribunaal heeft volgens Graham Blewitt de afgelopen jaren „met enige regelmaat” contact gehad met mensen die zeiden dat ze spraken namens Radovan Karadžić. „Als ik me goed herinner, was dat vorig jaar voor het laatst.” Radovan Karadžić zou – onder voorwaarden – bereid zijn zich over te geven. „Ze stellen dan voor dat delen uit de aanklacht worden geschrapt. Srebrenica bijvoorbeeld. Dat nemen we niet serieus. Wij kunnen hem alleen garanderen dat zijn overgave waardig zal verlopen en dat hem geen kwaad wordt gedaan. Over de aanklacht wordt nu niet onderhandeld. Als hij eenmaal hier is, is alles mogelijk.”

Graham Blewitt klinkt, als hij dat zegt, weer heel even als iemand die er vertrouwen in heeft dat dat zal gebeuren. Het zou „een tragedie” zijn, zegt hij, als de twee mannen zich in het openbaar gaan vertonen vanaf het moment dat het tribunaal de deuren sluit – in 2008 moeten alle rechtszaken zijn afgerond, in 2010 moeten ook alle zaken in hoger beroep zijn behandeld. „Op een dag zullen ze worden berecht. Dat moet. Misschien moet het tribunaal dan maar worden heropend.”

Nazi hunter

In Australië was Graham Blewitt hoofd van een speciale eenheid die onderzoek deed naar misdadigers uit de Tweede Wereldoorlog. Er waren, toen het onderzoek eind jaren tachtig begon, 840 verdachten. De onderzoekers hadden informatie over 400 van hen, van wie de helft dood was. Van de overgebleven 200 waren er 40 tegen wie de onderzoekers genoeg bewijs konden verzamelen om een rechtszaak te beginnen. Er werden maar drie rechtszaken gevoerd en tot een veroordeling kwam het niet. Eén verdachte ging tijdens het proces dood aan een hartaanval, de tweede werd niet veroordeeld omdat de getuigen niet uit de Oekraïne wilden komen, van de derde zei de jury dat hij

niet schuldig was.

Volgens Graham Blewitt mislukte het onderzoek omdat zijn eenheid te weinig steun kreeg van de Labor-regering. De onderzoekers kregen veel kritiek, en weinig geld. „Er was begin jaren negentig veel discussie over de vraag of deze brave grootvaders nog wel vervolgd moesten worden. Er kwamen verkiezingen aan en de regering drukte het initiatief de kop in.”

In februari 1994 werd Graham Blewitt plaatsvervangend hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal. Hij zegt dat hij die baan graag wilde hebben omdat hij ervaring had als nazi hunter. Dat zou nuttig kunnen zijn voor het tribunaal – dat nog maar net was opgericht. En hij vond dat er een eind moest komen aan de geweldspiraal die hij zag. Van de 840 verdachten die zijn eenheid in Australië had onderzocht kwamen er 24 uit Joegosla-

De Amerikanen, en ook de Britten, willen dat dit instituut zijn deuren sluit

vië. „Toen we getuigen hoorden over deze verdachten, viel het ons op hoe sterk die getuigen de onrechtvaardigheid voelden. Omdat misdaden uit die tijd niet waren bestraft. Bij die vierentwintig zaten beruchte criminelen die, nog vóór de oorlog in Joegoslavië begon, vanuit Australië werkten aan een 'Vrij Kroatië'. Er waren getuigen, Kroaten en Serviërs, die zeiden dat ze hun zonen naar Joegoslavië zouden sturen als het daar oorlog werd. Om de misdaden uit de Tweede Wereldoorlog te wreken.”

Dat hebben ze ook gedaan, zegt Graham Blewitt. Kroaten en Serviërs uit Australië sloten zich aan bij paramilitaire groepen in Bosnië die vreselijke misdaden begingen.

Graham Blewitt noemt de holocaust een „moordmachine”. „De uitvoerders hadden eigenlijk niets met joden te maken gehad. In Joegoslavië waren het buren tegen buren. De ene dag dronken ze

var, na dijn me... ontslag genomen omdat hij in zijn eigen land minister van Binnenlandse Zaken kon worden. Hij werd pas in augustus van dat jaar opgevolgd door de Zuidafrikaan Richard Goldstone.) Graham Blewitt was alleen. Hij had, vertelt hij, anderhalve meter aan sollicitatiebrieven op zijn bureau. Vooral van diplomaten. Er waren maar weinig ervaren juristen of onderzoekers die bij het nieuwe hof wilden werken. En ook als er wel geschikte kandidaten bij waren, zou het lang duren voordat ze door de VN-sollicitatie-procedures heen waren en aan het werk konden. Graham Blewitt maakte zich daar zorgen over. Hij had haast. Het tribunaal werd in die tijd nog gezien als „vijgenblad” voor de schamte van de internationale gemeenschap die niet ingreep in de oorlog op de Balkan. Niet als een instituut dat echte misdadigers zou gaan berechten.

Maar toen gebeurde er iets, zegt Graham Blewitt. Op een nacht, in maart 1994, werd hij thuis opgebeld door de voorzitter van de VN-commissie die voorbereidend werk had gedaan voor het tribunaal – er waren getuigen gehoord en misdaden beschreven. De commissievoorzitter zei dat een Bosnisch-Kroatische politiemann met de dood werd bedreigd omdat hij voor het tribunaal wilde getuigen over een bloedbad dat Bosnische Kroaten hadden aangericht in een dorp van moslims. De volgende ochtend was Graham Blewitt op het Nederlandse ministerie van Justitie, samen met het hoofd administratie van het tribunaal. Hij probeerde te regelen dat de Bosnische Kroaat in Nederland asiel kreeg. Op het ministerie werd hij opnieuw gebeld. De getuige kon mee met een buitenlands militair vliegtuig. Het toestel was opgestegen van het vliegveld in Sarajevo, maar de Bosnische Serviërs dreigden het neer te halen als het niet meteen terugkeerde. Het hoofd administratie snapte toen opeens waar het om ging, zegt Graham Blewitt. „Hij regelde dat ik bij het aannemen van mensen geen rekening hoefde te houden met VN-procedures en VN-voorschriften. Ik kon gaan bellen met mensen die ik kende uit het netwerk van nazi-jagers.”

Graham Blewitt haalde aanklagers en onderzoekers uit Australië, Schotland, Engeland, Amerika, Canada. Samen met hen bedacht hij de strategie die het tribunaal zou gaan volgen. Er moest, vonden ze, snel een aanklacht komen, en er moest zo snel mogelijk een verdachte worden gearresteerd. Dat wilde het publiek, dat wilden de rechters – die hadden al maandenlang niets te doen. „Het apparaat moest op gang moest worden gebracht”, zegt Graham Blewitt. „Ook om te zien waar de problemen zaten.”

Van de VN-commissie die voorbereidend werk had gedaan voor het tribunaal hadden de aanklagers veel informatie gekregen over misdaden in het noord-westen van Bosnië, rond de stad Prijedor. En in Duitsland zat al een Bosnisch-Servische verdachte vast, Dusko Tadić, die in dat gebied kampbewaker zou zijn geweest. Hij was geen zware misdadiger – nu zou hij niet meer door het tribunaal worden berecht. Maar hij had de pech dat

Lip service

Er kwam veel kritiek op die strategie. Rechters van het tribunaal vonden dat meteen de militaire en politieke leiders aangeklaagd moesten worden. Ze vonden het vervelend dat ze zoveel tijd kwijt waren aan kampbewaarders en politiemannen. Maar volgens Graham Blewitt kon het niet anders: eerst moest worden bewezen dat misdaden waren begaan, wat het patroon daarin was, welk beleid erachter zat. „De rechters waren vooral met zichzelf en hun eigen rol bezig. Ze hadden geen idee van wat er allemaal moest gebeuren voordat een zaak in de rechtszaal kon worden behandeld.”

Ook nu is er nog kritiek op de onderzoeksstrategie. Graham Blewitt zegt dat vooral de Amerikanen het er de laatste tijd vaak over hebben. Het tribunaal zou te veel „kleine” misdadigers hebben aangeklaagd. Dat zou te veel tijd en veel geld hebben gekost. Vorig najaar verlaagde de VN het budget voor het tribunaal met twintig miljoen dollar. Graham Blewitt: „De Amerikanen, en ook de Britten, willen dat dit instituut zijn deuren sluit, op wat voor manier dan ook. Omdat het te duur is. De Britten komen dan met het Internationaal Strafhof dat er nu is. En er wordt gezegd dat verdachten ook in ex-Joegoslavië berecht kunnen worden.”

Er is, zegt Graham Blewitt, nog wel lip service. Niemand zal zeggen dat de vervolging van oorlogsmisdadigers niet belangrijk is. „Maar de internationale gemeenschap wordt ongeduldig. Men denkt: Milošević wordt nu berecht, het is wel goed zo.” Graham Blewitt noemt het gebrek aan steun „teleurstellend”. Hij zegt dat zijn collega's er veel last van hebben. „Mensen gaan op zoek naar een andere baan.” Hij denkt niet dat dat komt omdat het tribunaal over vier jaar klaar moet zijn met alle rechtszaken. „Er komt een moment dat mensen om die reden weggaan. Maar nu is dat nog te vroeg.”

De VS steunden het tribunaal jarenlang wel, zegt Graham Blewitt. De Amerikanen waren het volgens hem ook lange tijd eens met de keuzes die waren gemaakt. In 1994, toen hij dringend medewerkers nodig had, stuurde de regering in Washington tweëntwintig mensen naar Den Haag – gratis. Graham Blewitt was er blij mee. Er waren mensen bij die veel van de Balkan wisten en daar ook onderzoek hadden gedaan. Maar ze kwamen niet alleen om te helpen. De VS wilden ook graag weten wat er in het tribunaal gebeurde. „Ik heb hen een keer getest. Er was een reorganisatie en mensen verhuisden van kamer. Ik zette de Amerikanen aan het eind van de gang. Ze protesteerden, ze zeiden: 'Maar dan kunnen we niet meer zien wie er bij de hoofdaanklager naar binnen gaat.' Ik moest erom lachen, zij ook. Ze maakten er geen geheim van dat ze vaak naar hun ambassade gingen. Soms zeiden ze: 'Ik moet vroeg weg, ik moet nog bij de ambassade langs.' We betaalden hun salaris niet, dus we hadden geen controle over hen.”

Er waren meer landen die personeel uitleenden. Er werden ook computers gegeven, boeken, videoapparatuur. En de

vanzeen. Graham Blewitt bevestigt dat. De NAVO, zegt hij, dacht dat de aanwezigheid van tribunaalonderzoekers in dat land preventief zou werken. De twee partijen zouden zich dan beter gedragen. Het tribunaal vond de misdaden die in Macedonië waren gepleegd volgens Graham Blewitt „niet zo indrukwekkend” als de misdaden die eerder in Bosnië en Kosovo waren gepleegd. Uit zichzelf was het tribunaal er niet aan begonnen. „Maar de NAVO stond op en neer te springen. Ze wilden ons er heel graag bij hebben. Wij zeiden: 'We hebben het druk, en we hebben geen middelen. Die zullen van jullie moeten komen.'” De donaties – volgens onderzoekers een bedrag van zo'n 700.000 euro – kwamen van ver-

Tegen betaling van de NAVO doet het tribunaal onderzoek naar de misdaden in Macedonië

schillende NAVO-lidstaten. Graham Blewitt noemt dat „een normale budgetprocedure”.

Er werd een onderzoeksteam opgericht voor Macedonië en dat zal, zegt Blewitt, dit jaar leiden tot één aanklacht. Of het niet raar is dat het tribunaal op zoek en tegen betaling oorlogsmisdaden onderzoekt? „Zo kun je erover denken”, zegt Graham Blewitt. „Maar dit onderzoek valt binnen ons mandaat, en onze aanwezigheid heeft een afschrikwekkend effect gehad. Al meteen na het begin van de conflicten stuurden we een boodschap naar de regering in Skopje: denk eraan dat wij in actie komen als de troepen zich misdragen. Daarna gingen er instructies naar de legeronderdelen: doe niets verkeerd. De regering en de generaals realiseerden zich wat het betekende als wij ons ermee bemoeiden.”

Films en fietsen

Graham Blewitt is tevreden over wat het Joegoslavië-tribunaal de afgelopen tien jaar heeft gedaan en wat dat betekent. „Er is een bijdrage geleverd aan het stoppen van de straffeloosheid. Het heeft geleid tot de oprichting van het Sierra Leone-tribunaal en het Internationaal Strafhof.” Natuurlijk vindt ook Graham Blewitt, net als bijvoorbeeld de Amerikaanse regering, dat de rechtszaken van het tribunaal te lang duren. En ook hij was geschokt door het nieuws, in de zomer van 2000, dat Servische en Kroatische advocaten een deel van hun salaris, betaald door de VN, delen met hun cliënten. Graham Blewitt denkt dat het te maken heeft met de achtergrond van de mensen die in het tribunaal werken. Ze hebben vaak geen ervaring met het rechtssysteem dat daar wordt gebruikt, het common law-systeem waarbij al het bewijs in de rechtszaal moet worden gepresenteerd. Dat werkt

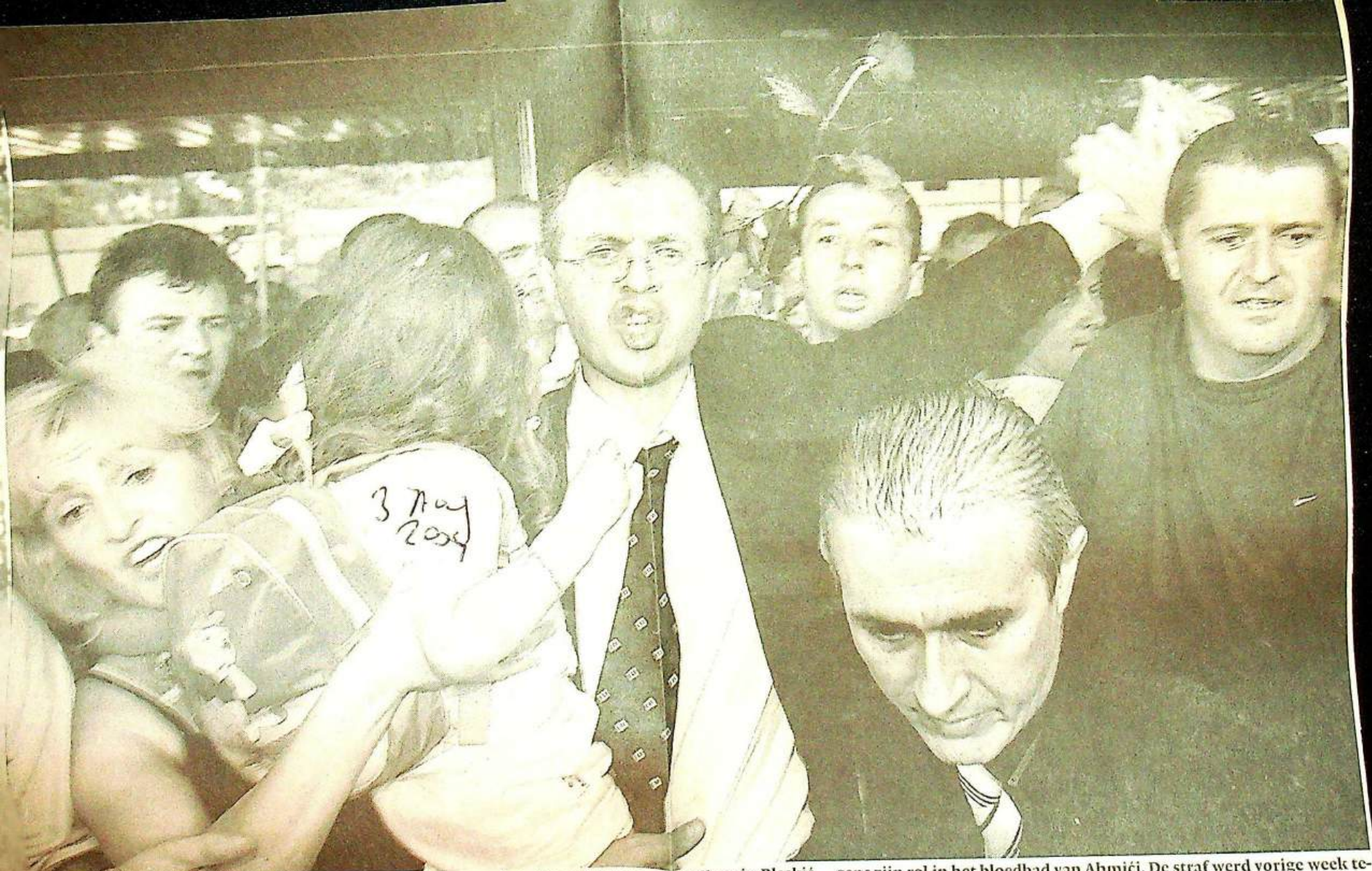
gingen (an de zaak zelf. Lat is frustrerend, procedures duren dan lang.” Hij vindt dat het nu beter gaat. Mensen leren hoe het werkt. „Het is een natuurlijke ontwikkeling. Ik zou niet weten hoe we dit hadden kunnen vermijden.”

In juli 1995 werden in de Bosnische enclave Srebrenica zo'n zeventienduizend moslims vermoord door Bosnische Serviërs. Het tribunaal werkte in die tijd aan een aanklacht tegen de militaire en politieke leiders van de Bosnische Serviërs, Ratko Mladić en Radovan Karadžić, voor oorlogsmisdaden tijdens de belegering van Sarajevo. De aanklacht was net ná het bloedbad klaar. Graham Blewitt: „We zullen nooit weten wat er was gebeurd als we er eerder mee waren gekomen. Of het invloed zou hebben gehad. Ik ben bang van niet.”

Er werd een onderzoeksteam opgericht, en het tribunaal wilde graag horen wat de militairen van Dutchbat hadden meegemaakt. De Nederlanders waren in Srebrenica om de enclave, door de VN uitgeroepen tot 'veilig gebied', te beschermen. Maar het ministerie van Defensie vond het niet goed dat onderzoekers van het tribunaal bij de debriefing waren, zegt Graham Blewitt. „Zij zouden wel bepalen wat voor ons belangrijke informatie was. Wij zeiden: het is aan ons om dat te doen. Maar dat gevecht hebben we verloren. Het was heel duidelijk dat de Nederlanders bezig waren met damage control, ze vonden dat wij daar niets mee te maken hadden.” Graham Blewitt is er nog steeds niet zeker van dat het tribunaal alle belangrijke informatie over Srebrenica van de Nederlanders heeft gekregen. Een voorbeeld? „Er was materiaal vernietigd, een fotorolletje. Wij hebben nooit kunnen geloven dat dat een ongeluk was. Dat zou zo slordig en onprofessioneel zijn geweest. Dat gebeurt gewoon niet. Ik denk dat het onderdeel was van de cover-up.”

Graham Blewitt begrijpt wel, zegt hij, dat Srebrenica voor Nederland een 'trauma' is. „Mensen blijven zich afvragen of het anders had kunnen lopen als de Nederlandse militairen méér hadden gedaan.” Hij heeft daar zelf wel „een mening” over, maar daar wil hij niets over zeggen. „Het tribunaal gaat over criminele verantwoordelijkheid. Wat ik vind doet er niet toe.” Graham Blewitt wil het veel liever hebben over de dankbaarheid die hij voelt voor Nederland. Omdat hij er tien jaar lang zo prettig heeft gewoond. Hij heeft er aardige mensen ontmoet, hij heeft veel films gezien, lekker gefietst, en hij heeft erg vaak lekker kunnen eten. „Het was voor het eerst dat ik buiten Australië woonde, en ik heb daar geen enkel probleem mee gehad.”

Nu gaat hij terug naar Australië. Een aanbod om in Irak te gaan werken als aanklager heeft hij afgewezen. De Australische oppositiepartij Labor heeft beloofd dat oorlogsmisdadigers uit recente conflicten vervolgd zullen worden als die partij dit jaar de verkiezingen wint. Graham Blewitt wil daar dan graag aan meedoen. Als Labor verliest, gaat hij „nadenken” en misschien schrijft hij een boek over het Joegoslavië-tribunaal. „Of twee boeken. Eén over het werk, en één over de intriges.”

Van 45 jaar celstraf naar de vrijheid

ZAGREB, 3 AUG. De Bosnisch-Kroatische generaal Tihomir Blaskić wordt enthousiast onthaald op het vliegveld van Zagreb in Kroatië. Blaskić werd door het Joegoslavië-tribunaal eerder tot 45 jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens oorlogsmisdaden in Bosnië, met name we-

gens zijn rol in het bloedbad van Ahmići. De straf werd vorige week teruggebracht tot negen jaar. Omdat hij ruim acht jaar gevangen heeft gezeten werd de Kroaat gisteren vrijgelaten. Hij zei bij aankomst naar Ahmići te willen gaan omdat „daar mensen hebben geleden”. (Foto AFP)

Sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:>
Verzonden: dinsdag 3 augustus 2004 20:39
Onderwerp: CDSM: Serb Indictee Releases Spark Deal
 Thanks to BJP for forwarding this. IJ.

http://www.iwpr.net/index.pl?archive/tri/tri_369_2_eng.txt

Tribunal Update

Serb Indictee Releases Spark Deal Rumours

Speculation grows following tribunal's shock move to temporarily release two high profile indictees.

By Hugh Griffiths in Belgrade (TU No 369, 30-Jul-04)

The Hague tribunal's decision to provisionally release two Serbian war crimes suspects has given rise to speculation that a deal has been struck with Belgrade over the capture of fugitive indictees.

The July 28 decision has shocked the international community and angered the tribunal's prosecutors, who now fear that potential witnesses will be intimidated into withdrawing or changing vital testimonies.

Jovica Stanisic and Franko 'Frenki' Simatovic were two of Slobodan Milosevic's top secret service people. Stanisic being the state security chief and Simatovic the commander of the Serbian special services unit known as the Red Berets.

Both are accused, like Milosevic, of being part of the same 'joint criminal enterprise' to create a new Serb-dominated territory in former Yugoslavia.

The joint indictment charges them with four counts of crimes against humanity - including persecutions, murder, deportation and inhumane acts and one count of violations of the laws or customs of war.

The temporary releases have prompted some senior analysts and tribunal insiders to speculate that a deal could have been struck between Belgrade and United Nations Security Council member states linking the move with the possible surrender of some other of the tribunal's most-wanted fugitives. These are believed to be former Bosnian Serb army commander Ratko Mladic and four other Serb generals - former army chief of staff Nebojsa Pavkovic; Vladimir Lazarevic; and police generals Vlastimir Djordjevic and Sreten Lukic.

The four generals have been indicted over crimes committed in Kosovo, and at least three are believed to be living in Serbia, with the fourth in Russia.

'I believe that some kind of deal has been done,' a former Hague tribunal official told IWPR speaking on condition of anonymity.

'The question has to be asked, why are these two men who were so important

to Milosevic, and who have such a track record - being released now?' he said.

Some Belgrade analysts agree.

'These releases may mean that the Serbian government is now willing to cooperate over the transfer of other indictees,' said Bratislav Grubacic, the usually well-informed general manager of the VIP news service.

The releases came just as several sources in the Serbian authorities confirmed to IWPR that Belgrade was trying to negotiate Mladic's surrender to the Hague tribunal [see BCR 509].

James Lyon, director of the International Crisis Group, ICG, in Serbia and Montenegro, said granting the provisional release to the security and special service officials 'is a highly unusual decision, given the gravity of the crimes they are alleged to have committed'.

Hague tribunal prosecutors seem particularly astonished by the trial chamber's decision.

'We are extremely concerned - and this is based on statements from witnesses - that [people] will now be intimidated by the release of these men and will refuse to testify,' Florence Hartmann, spokesperson for chief prosecutor Carla Del Ponte, told IWPR.

During the provisional release hearings, the prosecution argued that Simatovic in particular has former subordinates who still work within state security.

Both he and Stanasic have signed statements in which they promise not to contact witnesses.

But Natasa Kandic, director of the Belgrade-based Humanitarian Law Centre, does not believe the statements will be worth much. She, too, seems worried about the consequences of their release.

'I don't understand the [trial] chamber's decision that Stanasic and Simatovic are not a threat,' she told IWPR. 'They are very important people who will support Milosevic's defence and they will have an impact on other cases.'

On top of that, she says, 'their release will have huge impact on the domestic scene'.

Members of Simatovic's Red Berets are accused of being involved in the assassination of Serbian prime minister Zoran Djindjic.

Simatovic also has a track record of phoning witnesses and influencing their testimony. Serb paramilitary leader Dragan Vasiljevic, nicknamed Captain Dragan, who was in charge of paramilitary units fighting in first months of the war in Croatia, is believed to have tried to change his testimony under Simatovic's influence.

Vasiljevic, who testified in Milosevic trial last year, spoke of 'close working relationships with Serbian state security officers' in Croatia and

about how all Serbs fighting in there 'had to be under control of the Serbian state security'.

Two days later - and a day after talking on the phone with Simatovic he tried to change his testimony in a way that would exculpate Belgrade-run security services from involvement in Croatian war.

'We should have good grounds for an appeal as we can demonstratively prove that Simatovic has influenced witnesses in the past,' said Hartmann.

However, speaking privately, some sources at the tribunal say that they do not believe such an appeal will succeed.

With such high-profile people being let back into the country that is alleged to house the majority of tribunal's 22 fugitives - the latest of which, Goran Hadzic, managed to escape just hours after the tribunal let the government know of the sealed indictment against him - 'there had better be some kind of deal', says the former tribunal official.

'Otherwise the chamber's decision defies rational explanation,' he added.

Some Belgrade analysts point to the enormous effort made by Vojislav Kostunica's government earlier this year to secure the provisional release of Stanisic and Simatovic.

Grubacic referred to Serb justice minister Zoran Stojkovic's unprecedented May 10 trip to The Hague, where he met tribunal president Theodore Meron, and spoke on behalf of Stanisic and Simatovic.

'One of the main complaints made by the tribunal during the visit was how could the Serbian government guarantee that Stanisic and Simatovic would return to face trial while they were failing to arrest Mladic and the three other generals on Serbian territory,' Grubacic said.

'So my question is, what has actually changed in the meantime?'

However, the ICG's James Lyon cast doubts on the nature and seriousness of the possible cooperation.

'From the tone of public remarks by both international and Serbian officials, it appears as if the Serbian government is cooperating wholeheartedly with international partners in an effort to apprehend Mladic, and that the international partners may truly believe this,' he told IWPR.

'But we would caution that, on numerous occasions, various Serbian governments have convinced the international community that they were doing everything in their powers to arrest Mladic, whereas in fact they were doing quite the opposite.

'They did succeed in pulling the wool over the international community's eyes then - what is there to make us believe that this time is any different?'

Hugh Griffiths is IWPR's investigations coordinator in Belgrade.

Serviërs blijven tegen tribunaal

BELGRADO, 3 AUG. Van de Serviërs vindt nog altijd 76 procent dat het Joegoslavië-tribunaal een politiek instituut is dat eerder politieke doeleinden probeert te verwezenlijken dan gerechtigheid wil brengen. Toch wil de helft blijkens een peiling dat met het tribunaal wordt samengewerkt als het alternatief tot sancties leidt. Ratko Mladić, de oud-legerleider van de Bosnische Serviërs, blijft populair: 48 procent van de Serviërs is tegen zijn uitlevering, 24 procent vindt hem een held, en nog eens 23 procent acht hem onschuldig aan oorlogsmisdaden. (BBC)

Waarschuwing van VS aan Bosniërs

SARAJEVO, 2 AUG. Tijdens een vier uur durend bezoek aan Sarajevo heeft de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Colin Powell, de Bosnische autoriteiten, en dan speciaal die in de Servische Republiek, gewaarschuwd dat de toekomst van Bosnië in gevaar is als ze niet samenwerken met het Joegoslavië-tribunaal bij de opsporing van oorlogsmisdadigers. Hij noemde met name Radovan Karadžić, de vroegere leider van de Bosnische Serviërs en belangrijkste voortvluchtige op de lijst van het tribunaal. „Ik zal niet gelukkig zijn tot het moment waarop ik hem voor de rechtbank in Den Haag zal zien staan”, aldus Powell. (BBC)

Sagittarius

Van: "R. Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Marrie Kardol" <mkardol@mac.com>; "hans hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Nico & Neeltje Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: maandag 2 augustus 2004 23:10
Onderwerp: Fw: ARTEL - Power and Justice

----- Original Message -----

From: ARTEL
To: Undisclosed-Recipient:
Sent: Monday, August 02, 2004 9:40 AM
Subject: ARTEL - Power and Justice

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu
 Date: Belgrade, August 2, 2004

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

Power and Justice

http://www.artel.co.yu/en/glas_dijaspore/2004-08-02.html

Behind the Hunt for 'War Criminals'

ANTIWAR
BALKAN EXPRESS
 July 22, 2004

by *Nebojsa Malic*

The strange visit of Serbian president Boris Tadic to Washington, less than a week after his inauguration, became a backdrop Monday for a new U.S. policy toward Serbia: absolute insistence on extradition of war crimes suspects to the Hague Inquisition.

Demands for extradition have featured prominently in U.S. policy toward Serbia since October 2000, and indeed dominated that policy at times, but they have never before taken it over completely. All the talk of multi-ethnic Kosovo, democratization, stabilization, reform, human rights, rule of law and other such boondoggles seems to have disappeared altogether, in favor of repetitive invocations of the ICTY.

This latest one-note policy is driven less by any interest in justice, and more by a power agenda. It could be that the Bush administration is trying to outflank its Democratic challengers by assuming an even harder line on the Balkans. Whether it is so or not, "war crimes" politics plays a crucial role in legitimizing Imperial intervention in that corner of Europe. This is not about justice. It's about power.

A Growing Obsession

U.S. and Inquisition demands focus on the two wartime leaders of the Bosnian Serbs, president Radovan Karadzic and general Ratko Mladic. Wire services persistently repeat it is "widely believed" that Karadzic is hiding in eastern Bosnia and Mladic in Serbia, without establishing what "widely believed" actually means. Head Inquisitor Carla Del Ponte certainly believes so, but she is just one person â€" and short, rather than wide. Also, she is somewhat delusional: her spokeswoman recently accused NATO of deliberately failing to arrest Karadzic.

Nor is Del Ponte the only one obsessed with Karadzic and Mladic. Time magazine reports that Mladic is negotiating his surrender, prompted by U.S. and EU pressure "which sounds like wishful thinking aimed at becoming a self-fulfilling prophecy."

"Osama bin Serb"

and Mladic have become "the world's most wanted war crimes fugitives" (AP). The search for them eclipsed even the search for Osama bin Laden, the alleged architect of 9/11. It is a bizarre situation, in which chasing two Bosnian Serbs who never attacked America or Americans is more important than tracking down the alleged mastermind of a major terrorist attack against the U.S. Then again, the very meaning of absurdity has been redefined by the invasion of Iraq!

Consider, though, that bin Laden's organization actually participated in a jihad against the Bosnian Serbs, with the tacit or even overt support of the U.S. For instance, Khaled al-Harbi, a senior Bin Laden associate who surrendered to Saudi authorities last week, was "paralysed [sic] by a piece of shrapnel which hit him in the back as he was fighting in Bosnia." (The Daily Telegraph)

Though no doubt some accusations of al-Qaeda involvement in the Balkans made over the past three years have been self-serving and exaggerated, much more so are the strident denials of such involvement, made by supporters of Imperial intervention partial to Bosnian Muslims and Kosovo Albanians (both alleged to have al-Qaeda ties).

An Absurd Bargain

Speaking to the press on Monday, Tadic acknowledged that Mladic's arrest "is the main issue with the international community." However, according to Reuters, Washington offered Tadic a deal: hand over Mladic "in exchange for possibly being allowed to try other key figures at home."

Two questions immediately arise from this. How exactly is the U.S. competent to offer deals on behalf of the supposedly "independent" ICTY? And, by what right does Washington assume the authority to "allow" any country to put its own citizens on trial or not? The obvious answers render the questions rhetorical. The ICTY is evidently answering to Washington and Brussels, not the UN, while the U.S. authority to impose its will on others comes mostly from the barrel of a gun.

All the Wrong Reasons

Further cementing the political nature of the demanded extraditions is the fact that the Empire is not arguing for them on grounds of serving international "or any other kind of" justice, but uses purely utilitarian arguments.

"NATO considers it of great importance to have this region reach stability and to have it integrated into Euro-Atlantic structures," NATO Secretary-General Jaap de Hoop Scheffer said while visiting Belgrade this week. But "chances of establishing closer ties with the alliance depend on [Serbia's] willingness to arrest and hand over top war crimes suspects!" (AP).

In other words, the motivation for extraditions is the possibility of eventually joining NATO and the EU. Lack of arrests and extraditions of men wanted by the Empire would "block" this integration. But given the true nature of NATO and the EU, why would anyone want to join either?

Bad Prospects

Indeed, why is joining these two institutions considered a pinnacle of human achievement in the Balkans? Why does just about every politician think this is an issue beyond debate?

The European Union evolved from a common market into a bloated bureaucratic monster. A super-state seeking to control every aspect of its subjects's lives through legislation, reliant on heavy taxes and massive subsidies, the EU has little regard for personal freedom or private property. Contrary to popular belief, the EU is also an enemy of free trade, a key ingredient in economic prosperity.

Originally established to counter the perceived "Soviet aggression" at the dawn of the Cold War, NATO outlived its purpose in 1991. Its intervention in the Yugoslav wars of the 1990s was a desperate attempt to redefine its *raison d'être*. It was also a crime against peace (specifically in Kosovo) and involved aiding and abetting of atrocities (committed by its local allies in Bosnia and Kosovo). There is absolutely no valid argument to show that NATO's intervention in 1999 was not an illegal act of naked aggression; but since today's world is ruled by power, not law, there is also no court that would dare indict NATO for this.

In a very real sense, NATO has become a "joint criminal enterprise," with the goal of imposing by force political objectives of the United States and its European satellites on unwilling nations. Is this not precisely what the world order established after 1945 declared a crime, and at least nominally endeavored to prevent?

A Nation on Trial

Amidst the furor about Karadzic and Mladic, last Friday the Hague Inquisition issued one more indictment "

st Goran Hadzic, leader of the Krajina Serbs (in today's Croatia). He managed to evade arrest over the weekend, prompting another hysterical outburst by Del Ponte. Yet no one seemed to note that the indictment against Hadzic had far greater implications.

At this point, every single Serb leader of the 1990s, military and political, has been indicted by the ICTY. Every single one! Whether these soldiers and politicians are actually responsible for any crimes against peace or humanity is absolutely irrelevant to the Hague Inquisition; its purpose is to establish the official history of the 1990s in the Balkans on the notion of "Serbian guilt."

Only in this context does the theory of "joint criminal enterprise," which underlies every single indictment of Serbian military and political leaders, make any sense. Also, the "joint criminal enterprise" clearly contradicts the claim that ICTY seeks to establish "individual responsibility" for Balkans atrocities, both legally and semantically. So do the charges based on "command responsibility," self-evidently.

Serb leaders charged by the ICTY are not on trial as individuals, but as representatives of the entire nation. There is no doubt about it any more.

A Tale of Two Lawsuits

Another demand by NATO, hidden amidst the talk of "war criminals," illustrates the mockery that international justice has become in this Age of Empire. In addition to extraditions, De Hoop Scheffer has demanded that Serbia-Montenegro drop its 1999 lawsuit against NATO for aggression. It does stand to reason that Yugoslavia's successor cannot sue the Alliance and hope to join it at the same time. But dropping the lawsuit would mean accepting the 1999 aggression as legitimate, along with any and all of its consequences. Are the people of Serbia and Montenegro willing to do this, or "more likely" are they entirely unaware of the issue?

Meanwhile, nobody is pressuring Bosnia-Herzegovina to drop its lawsuit against then-Yugoslavia, for aggression and genocide. Initiated by the Izetbegovic regime (whose legitimacy was dubious at best) in 1993, it has been pursued unilaterally by the Muslim members of the joint government after the 1995 Dayton peace agreement, in direct violation thereof.

Manufacturing Consent

That the Empire seeks to conquer the Balkans is self-evident. Its motivations remain shrouded in mystery, probably because different factions within the establishment are driven by different things. They are, however, united in purpose. Crucial to that purpose is the effort to define the wars of the 1990s as a consequence of "Serbian aggression," thus legitimizing Imperial intervention on "humanitarian" grounds. It is of utmost importance that the Serbs themselves accept this "war guilt," seemingly of their own free will, as the Empire needs at least a pretense of consent of its subjects. Through force, occupation, tyranny, indictments and threats, the Empire has endeavored to shape a political climate among the Serbs favorable to their acceptance of war guilt. It appears that this effort has been successful; Serb leaders of 2004 have convinced themselves, and now seek to convince their people, that there is no other choice but to obey the Empire's demands.

They have come to love Big Brother.

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts. If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the translation of the prominent information on other languages.

For contributions in Dinars: Rade Drobac- Postanska stedionica- Account No. 908-20001-18-8888-47712653
For contributions in foreign currency: Rade Drobac- Nacionalna stedionica- Foreign Account No.: 00-305-0002922.2

Outgoing mail is certified Virus Free.
Checked by AVG anti-virus system (<http://www.grisoft.com>).
Version: 6.0.732 / Virus Database: 486 - Release Date: 29-7-04

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie:
<http://www.hetnet.nl/evs/>

Kenniswerkers welkom? Niet in de praktijk

J.W.M. van der Meer
M.G. Netea

In de Troonrede geeft onze regering aan het eenvoudiger te willen maken voor talentvolle buitenlanders om in Nederland te komen werken of studeren. Al eerder werd met tevredenheid door bewindslieden uit de kabinetten Balkenende gemeld dat in de toegang van buitenlandse kenniswerkers tot Nederlandse wetenschappelijke instellingen is voorzien.

Dat is mooi, maar de praktijk is geheel anders. Voorjaar 2006 meldt een jonge medicus uit Singapore ons dat hij graag voor drie jaar bij ons wetenschappelijk onderzoek wil doen dat moet uitmonden in een proefschrift. Hij heeft daarvoor een beurs uit Singapore.

Hij wil zijn echtgenote meeneemen die eveneens wetenschappelijk onderzoeker is. Ook zij wil graag onderzoek doen. De beursverlener in Singapore stelt dat het project op 22 maart 2007 zou moeten zijn begonnen. Er lijkt ruim de tijd.

Door bureaucratische stroperigheid bij de verstrekking van de tewerkstellingsvergunning (TWV) en aperte missers (foute adresseringen) wordt deze datum niet gehaald. Telefoontjes onzerzijds om de zaak te bespoedigen lopen vast op onwillige, autoritaire en soms ronduit onbeschofte ambtenaren. Tijdens het proces om een (voorlopige) verblijfsvergunning te verkrijgen wordt nog weer enige extra vertraging opgelopen door twijfel aan de getrouwde status van het echtpaar.

Maar in juli 2007 lijkt alles geregeld. De man heeft een TWV tot 2009 en de vrouw een status als kenniswerker. De geldgever uit Singapore heeft gelukkig niet afgehaakt. Beiden kunnen zowaar aan de slag.

In augustus krijgt het echtpaar het onjuiste advies van de ge-

cumentatie, waaruit blijkt dat de aanvraag is afgewezen in gevolge artikel 13 van de vreemdelingenwet, aangezien hij niet kan worden toegelaten op een van de volgende gronden: a. indien internationale verplichtingen daartoe nopen; b. indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk belang is gediend; c. indien klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

Men stelt in deze documentatie vervolgens vast, dat hij op 16 juli 2007 in het bezit is tot voorlopig verblijf, met als doel 'arbeid in loondienst bij het UMC St Radboud', maar dat betrokkene een aanvraag heeft ingediend met als doel verblijf bij echtgenote.

Intuïtief zou men dus denken 'er is dus geen probleem', maar zo niet de IND: betrokkene dient Nederland zelfstandig en uit eigen beweging binnen 28 dagen te verlaten.

Het zal duidelijk zijn dat dit hele gedoe een aantal effecten heeft. Van meet af aan bestaat er bij de jonge onderzoeker grote onrust over de tijdelijke toelating tot ons land, onrust die interfereert met creatief wetenschappelijk werk.

De bureaucratische beslommingen houden een groot aantal mensen bezig (gemeente, Centrum voor Werk en Inkomen, IND, onze personeelsfunctionaris). Een deel van hen is er kennelijk voor aangesteld om anderen dit soort onontwarbare klauwen voor te zetten. Dat ook wij als wetenschappelijke begeleiders ons hiermee moeten bezighouden en hierover kunnen opwinden is zonde van de energie. Het meest storend is de onmogelijkheid om met de gemeente, het IND en het Centrum voor Werk en Inkomen te overleggen. Pogingen met moderne communicatiemiddelen lopen altijd vast. Excus voor gemaakte fouten en inzet om die te herstellen, behoren niet tot het arsenaal.

Dat dit gedoe niet goed is voor onze kennis-economie is tot daar toe.

Straf Bosnische Kroaat Blaskic fors lager

Reuters, AP, ANP
DEN HAAG

De Bosnisch-Kroatische generaal Tihomir Blaskic, die in 2000 tot 45 jaar gevangenis werd veroordeeld wegens misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven, is door de Kamer van Beroep van het Joegoslavië-Tribunaal donderdag tot slechts negen jaar veroordeeld. Maandag komt hij vervoegd vrij.

De rechters achten Blaskic niet schuldig aan etnische zuiveringen tijdens de oorlog in Bosnië. Ook spreken ze hem vrij van de zwaar-

ste aanklacht tegen hem: betrokkenheid bij de massaslachting in Ahmici. In dat Bosnische dorp werden in april 1993 meer dan honderd Moslims vermoord.

Overeind blijven alleen lichtere beschuldigingen, zoals het gebruik van Moslims als menselijk schild en als dwangarbeiders bij de bouw van militaire installaties.

Blaskic (43) dankt zijn vroegere vrijlating aan zijn zwakke gezondheid en aan het feit dat hij zich vrijwillig in 1996 bij het Tribunaal in Den Haag had gemeld om zijn onschuld te bewijzen.

Onder Blaskic' familie en vrienden op de publieke tribune ging

Twee Serviërs veroordeeld Kroatië kwaad over vonnis in zaak Vukovar

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 28 SEPT. Voor het Joegoslavië-tribunaal is gisteren een vonnis gevelde in het proces tegen drie officieren van het Joegoslavische Volksleger, 'de drie van Vukovar'. In Kroatië is woedend op het vonnis gereageerd.

De Serviërs generaal Mile Mrkšić en kolonel Veselin Slijvančanin werden veroordeeld tot een gevangenisstraf van twintig respectievelijk vijf jaar. Kapitein Miroslav Radic werd vrijgesproken.

De drie Servische (indertijd: Joegoslavische) officieren vervulden volgens de aanklagers van het VN-hof een leidende rol in de massamoord op zeker 264 zieke Kroaten. De Kroaten werden in november 1991, na de verovering van de Kroatische stad Vukovar door het Joegoslavische leger en Servische milities, uit het ziekenhuis van de stad gehaald en in het nabijgelegen Ovcara vermoord.

In Kroatië is met onsteltenis gereageerd op de uitspraak van de rechter, omdat de vonnissen veel te mild zouden zijn. „Dit vonnis is voor mij absoluut onaantvaardbaar“, zei de Kroatische president Stipe Mesic voor de Kroatische televisie. Premier Sanader noemde de uitspraak „schandelijk“ en „een nederlaag voor het idee achter het Joegoslavië-tribunaal“ en kondigde de aan „een fel protest“ te zullen laten horen bij de VN.

Mile Mrkšić (60) en Veselin Slijvančanin (54) zijn schuldig bevonden aan medeplichtigheid aan de

moordpartij, die door extremistische milities werd gepleegd. Vooral de rol van Mrkšić is volgens de rechters cruciaal. Het was zijn bevelvoering die ertoe heeft bijgedragen dat de milities de Kroaten in handen kregen en konden martelen en vermoorden. Slijvančanin is vooral door zijn nalatigheid schuldig bevonden aan martelingen. De aanklagers hadden tegen de drie Serviërs levenslang geëist; de verdedigers van de drie eisten vrij-spraak.

Het bloedbad van Vukovar was het eerste van vele in de oorlogen die uitbraken na het uiteenvallen van Joegoslavië. Vukovar, in het oosten van Kroatië, werd in november 1991 na een belegering van drie maanden ingenomen door Servische milities en het Joegoslavische Volksleger. In het ziekenhuis troffen de Serviërs bijna driehonderd mensen aan – burgers zowel als soldaten, gewonde, maar ook niet-gewonde Kroaten. De Kroaten werden naar een varkensboerderij in het nabijgelegen Ovcara gereden, mishandeld en in groepen van zeven of acht doodgeschoten. De moordpartij duurde twee dagen.

bezoek aan Servië

BELGRADO, 22 SEPT. De hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, Carla Del Ponte, heeft gisteren een tweedaags bezoek aan Servië afgesloten. Ze heeft daarbij van onder anderen premier Kostunica en president Tadic te horen gekregen dat Servië vastbesloten is de samenwerking met het tribunaal tot een goed einde te brengen en nog gezocht oorlogsmisdadigers op te pakken en uit te leveren. Van de rapportage van Del Ponte zal afhangen of de EU en Servië binnenkort het stabilisatie- en associatieakkoord ondertekenen – de eerste stap op weg naar het EU-lidmaatschap van Servië.

KORT

Nog bijna 18.000 mensen vermist in ex-Joegoslavië

Acht jaar na het einde van de etnische oorlogen in het vroegere Joegoslavië worden nog bijna 18.000 mensen vermist, heeft het Internationale Rode Kruis gisteren gezegd. Van de 17.882 vermisten is het merendeel verdwenen in de oorlog van 1992-1995 in Bosnië. In Kroatië (1991-1995) raakten 2.386 mensen vermist en in Kosovo (1998-1999) 2.047. Omdat hun familieleden constant gekweld worden door de mogelijkheid dat zij nog in leven zijn, is het van essentieel belang dat serieuze inspanningen worden ge-

daan om het lot van de vermisten op te helderen.

Servië zet zoon van Karadzic uit

BELGRADO, 17 SEPT. Aleksandar Karadzic, de zoon van de wegens oorlogsmisdaden gezochte Bosnische Serviër Radovan Karadzic, is zaterdag Servië uitgezet omdat hij valse documenten in zijn bezit had. Die documenten identificeerden hem als Servisch staatsburger – maar 'Saša' Karadzic is een staatsburger van Bosnië. Hij moest een boete van 500 dollar betalen en mag een jaar lang niet naar Servië terugkeren. Zijn zuster zei gisteren dat haar broer al zeven jaar met legale Servische papieren rond loopt en helemaal geen Bosnisch staatsburger is. (AP)

'President Jeltsin hield arrestatie Karadzic tegen'

BELGRADO, 8 SEPT. Rusland heeft in 1997 de arrestatie van Radovan Karadzic, de wegens oorlogsmisdaden gezochte ex-leider van de Bosnische Serviërs, verhinderd. En de Verenigde Staten en Groot-Brittannië drongen er bij Frankrijk op aan, de zaak niet door te zetten. Dat schrijft Florence Hartmann, oud-woordvoerder van het Joegoslavië-tribunaal, in een juist verschenen boek. Volgens Hartmann overtuigden de Amerikaanse president Clinton en de Britse premier Blair in mei 1997 de Franse president Chirac ervan Karadzic niet op te pakken, omdat de Russische president Jeltsin er in moest worden gekend. Hartmann citeert Chirac: „Jeltsin vertelde me: Karadzic weet te veel over [de Servische leider] Milošević. Hij waarschuwde me dat hij een vliegtuig zou sturen om Karadzic zonodig weg te halen, Karadzic' arrestatie zou hij nooit toelaten“. In november 1997 evacueerden de Russen Karadzic voor enkele maanden naar Wit-Rusland om zijn aanhouding te voorkomen. (Reuters)

Kroatische generaals in Zagreb voor rechter

ZAGREB, 19 JUNI. In de Kroatische hoofdstad Zagreb is gisteren het proces begonnen tegen twee Kroatische generaals die worden beschuldigd van oorlogsmisdaden in de Kroatische onafhankelijkheids-oorlog (1991-1995). Het is het eerste proces dat door het Joegoslavië-tribunaal, dat de twee heeft aangeklaagd, naar de Kroatische justitie is doorverwezen.

Terecht staan de generaals Mirko Norac en Rahim Ademi – de laatste is een Kosovo-Albanes die in Kroatische dienst vocht. Ze worden beschuldigd van etnische zuivering van twee door Kroatische Serviërs bewoonde dorpen tijdens een Kroatische offensief in september 1993. De twee dorpen wer-

den door de Kroaten veroverd, maar de VN dwongen hen zich terug te trekken. In hun frustratie keerden de Kroaten zich daarna tegen Servische burgers in de dorpen, van wie er 28 werden vermoord. Ook vijf gevangene Serviërs werden vermoord. Norac zit al een straf van twaalf jaar uit wegens zijn rol bij de moord op Servische burgers in 1991.

In een ander proces in Kroatië is gisteren een voormalig lid van een milizie van Kroatische Serviërs tot veertien jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens zijn rol bij de moord op vier Kroatische burgers. Hij was bewaker van een kamp met gevangene Kroatische burgers. (AFP, Reuters)

Twee Kroatische generaals berecht

ZAGREB – Voor een recht-

bank in de Kroatische hoofdstad Zagreb is gisteren een proces geopend tegen Mirko Norac en Rahim Ademi, twee oud-generaals in het Kroatische leger dat in 1993 actief was in het gebied Medak. Norac en Ademi worden verdacht van de moord op ongeveer dertig Servische dorpelingen na een offensief van het Kroatische leger dat was gelanceerd om gebied terug te veroveren op de Serviërs.

Ademi en Norac waren destijds plaatselijke commandanten. Zij zijn de hoogste Kroatische officieren die worden berecht voor oorlogsmisdrijven tegen de Serviërs. Als zij schuldig worden bevonden, kunnen zij twintig jaar gevangenisstraf krijgen. Het is het eerste proces dat door het Joegoslavië-Tribunaal in Den Haag aan Kroatische rechters is overgedragen. Als zodanig wordt het gezien als een test van de onpartijdigheid van de rechters. (AP)

Oud-legerleider Bosnië voor rechter

DEN HAAG, 10 JULI. Het Joegoslavië-tribunaal is gisteren begonnen met de behandeling van het proces wegens oorlogsmisdaden tegen Rasim Delic, stafchef van het Bosnische regeringsleger – het leger van de moslims – van juni 1993 tot het eind van de Bosnische oorlog in 1995. Volgens de aanklacht draagt hij de verantwoordelijkheid voor oorlogsmisdaden, begaan door ondergeschikten tegen Bosnische Kroaten en Serviërs. Het gaat daarbij vooral om misdaden – moorden, folteringen en verkrachtingen – door buitenlandse islamistische vrijwilligers die onder zijn bevel stonden. Volgens de aanklagers had hij die misdaden moeten voorkomen en had hij, toen ze eenmaal gepleegd waren, de schuldigen moeten straffen. Delic, een van de weinige Bosnische moslims die in Den Haag terecht staan, heeft gezegd zich onschuldig te achten. (AP)

Del Ponte verwacht oppakken Mladic snel

BRUSSEL – Het aanklaagster Carla Del Ponte van het Joegoslavië-Tribunaal verwacht dat de vroegere Bosnisch-Servische legerleider Ratko Mladic snel wordt gearresteerd om voor het Tribunaal in Den Haag terecht te staan. Ze sprak tijdens een bezoek aan Brussel over 'maanden, misschien weken'.

Del Ponte hoopt dat voor het einde van het jaar ook de laatste vier verdachten in Den Haag in de cel zitten. Over het oppakken van de vroegere Bosnisch-Servische president Radovan Karadzic was Del Ponte minder optimistisch. Van Mladic is zeker dat hij zich in Servië bevindt, waar Karadzic is weet Del Ponte niet. (ANP)

2004

Door onze redacteuren
CEES BANNING en
PETRA DE KONING

De spanning op zijn gezicht verdwijnt niet als rechter Fausto Po-car van het Jucosolavie-tribunaal zegt dat zijn collega's, die Blaskic vier jaar geleden veroordeelden tot 15 jaar gevangenisstraf, de regels „niet correct” hebben toegepast. Dat hun interpretatie van de nor-men „niet consistent” was. En dat een „juridische vergissing” heb-ben gemaakt.

De rechters in hoger beroep noemen dat „volledig onjuist”. Volgens hen diende de aanval op het dorp wél een militair doel, en het is, aldus hun vonnis, niet bewezen dat Blaskic opdracht had gegeven tot het plegen van misdaden of dat

Op de publieke tribune durft de vrouw van Blaskic, Ratka, dan voor het eerst te glimlachen. Later zal ze huilen van blijdschap. Dan weet ze dat haar man snel zal vrijkomen.

De rechters van het tribunaal veroordeelden Blaskic in hoger beroep gisterochtend tot negen jaar cel. Omdat hij al ruim acht jaar vastzit en recht heeft op vervroegde vrijlating, werd gistermiddag door het hof bepaald dat hij komende maandag naar huis mag.

Het is niet voor het eerst dat tribunaalrechters in hoger beroep zo scherp zijn over het werk van hun collega's. In 2001 werd het vonnis vernietigd van drie Bosnische

Dat materiaal komt uit staatsarchieven die pas toegankelijk werden na de dood van de Kroatische president Tudjman, in december 1999.

Tihomir Blaskic meldde zich in april 1996 'vrijwillig' in Den Haag. Hij was daartoe onder druk gezet door de Kroatische regering, die op haar beurt onder druk was gezet door de internationale gemeenschap.

Ratka Blaskic was toen net bevalen van hun tweede zoon, Iwan. In deze krant vertelde ze een paar jaar geleden wat haar man tegen haar zei, op de dag dat ze met de baby uit het ziekenhuis kwam: „Morgen moet ik naar Den Haag. Het

bij haar man was geweest, die toen commandant was van het Bosnisch-Kroatische leger. „Ik weet wat hij heeft gedaan. Ik weet wat hij heeft gezegd, wat hij heeft geschreven, wat hij heeft gedacht.” Ze zei dat hij in Bosnië ‘rust’ had willen brengen.

Volgens de rechters die Blaskic in maart 2000 veroordeelden had Blaskic bijgedragen tot haat tegen moslims en tot etnische zuivering door formuleringen in bevelen die hij zijn troepen had gegeven. De rechters in hoger beroep oordeelden gisteren dat daarmee niet was bewezen dat het Blaskic' bedoeling was geweest burgers met geweld te verdrijven.

In hun vonnis staat dat er geen bewijs is op grond waarvan gezegd kan worden dat Blaskic een „slecht karakter” heeft. Integendeel, aldus de rechters: „Verschillende getuigen hebben moeit gedaan om uit te leggen dat de appellant een goed karakter heeft, dat hij Bosnische moslims zowel vóór als tijdens de oorlog billijk heeft behandeld, dat er bij hem geen sprake was van een vooroordeel ten aanzien van Bosnische moslims, en dat hij een professioneel militair was.”

Ook zijn tegenstanders hebben volgens de rechters blijk hebben gegeven van „respect” voor Blaskic. Toen de Italiaanse rechter Fausto Pocar dat gisteren in de rechtszaal voorlas en de alinea eindigde met: „Bovendien heeft de appellant jonge kinderen”, leunde Ratka Blaskic voorover en verborg haar gezicht in haar handen.

Haar oudste zoon Dejan, die n zezien is, keek strak voor zich u En paar jaar geleden vertelde Ra ka Blaskic wat Dejan tegen ha had gezegd toen zijn vader wa veroordeeld tot 45 jaar: „Ik wor nooit meer een kind. En als pap terugkomt, ben ik groot. Dan he ik hem niet meer nodig.”

Ratka Blaskic vertelde ook dat ze tijdens de oorlog in Bosnië steeds

ding van het leger. Het gestruikelblok was de vraag onder wiens bevel de NAVO-missie valt. Frankrijk is fel gekant tegen het Amerikaanse voorstel de NAVO-militairen te integreren in de door de VS geleide troepenmacht in Irak. Het overgrote deel van de 26 landen van de NAVO had hier tegen geen bezwaar, maar voor het besluit is unanimiteit vereist.

Een eerste NAVO-verkenningsgroep van twintig tot dertig man vertrekt eind volgende week naar Irak om te inventariseren welke rol het bondgenootschap precies zou kunnen spelen bij het opleiden van militairen. De verwachting is dat er na hun rapportage aan het NAVO-hoofdkwartier, half september, een grotere missie wordt uitgezonden. Dan worden ook definitieve besluiten genomen over de bevelstructuren.

De discussie van de afgelopen dagen over de vormgeving van de NAVO trainingsgroep weerspiegelde nog eens de diepe verdeeldheid tussen een aantal landen in Europa aan de ene kant, en de Verenigde Staten en Groot-Brittannië aan de andere kant over de legitimiteit van de oorlog tegen Irak. De NAVO besloot vorige maand op haar top in Istanbul het verzoek van de Iraakse regering in te willigen om te assisteren bij de opbouw van het leger. Frankrijk en Duitsland lieten toen al direct blijken voor een zeer beperkte rol van de NAVO te zijn.

Liefst hadden beide landen dan ook gezien dat de opleiding van Iraakse officieren buiten Irak zou gebeuren.

Volgens het Franse dagblad *Le Figaro* zou de Franse ambassadeur bij de NAVO afgelopen woensdag hebben voorgesteld de training van Iraakse officieren te houden in een land als Oostenrijk. Bijkomend voordeel daarvan is dat het daar ook minder warm is. Dat idee werd direct door de Amerikanen van tafel geveegd. Men beschikt niet over de capaciteit om trainingenkampen elders op te richten en bovendien is Oostenrijk niet eens lid van het bondgenootschap.

Fors lagere straf Kroaat Blaskić

Door een onzer redacteuren

VEN HAAG, 27 JULI. De Kroatische generaal Tihomir Blaskić is vanochtend door het Jugoslavie-vtribunaal in hoger beroep veroordeeld tot negen jaar gevangenisstraf. Dat is fors lager dan de 45 jaar cel die dit VN-hof hem eerder opgelegde. Voor Blaskić (43), opgesloten sinds hij zich op 1 april 1996 vrijwillig in Den Haag meldde, betekent deze uitspraak dat hij nog maar acht maanden in gevangenschap hoeft door te brengen. Hij zou ook meteen op vrije voeten kunnen komen als hij, zoals gebruikelijk, naar de tweede fase van zijn straf hoeft uit te zitten.

De generaal werd in maart 2000 tot 45 jaar cel veroordeeld als hoofdvervoerder van etnische zuiveringen in Centraal-Bosnië. Het was toen voor het eerst dat een militair van zijn niveau werd veroordeeld. Niet eerder had het tribunaal zo'n hoge straf opgelegd.

De rechters in hoger beroep waren vanochtend uiterst kritisch over het eerste vonnis. Ze oordeelden dat de rechtbank regels op grond waarvan Blaskić is veroordeeld niet altijd juist heeft toegepast en dat bewijsmateriaal in een aantal gevallen verkeerd is geïnterpreteerd. De rechters beschikten nu over aanvullend bewijsmateriaal dat vrijkwam na de dood van de Kroatische president Tudjman in december 1999.

Een belangrijk deel van de aanklacht tegen Blaskić ging over een bloedbad in het dorp Ahmici in midden-Bosnië op 16 april 1993. Kroatische reguliere en paramilitaire eenheden doodden er toen ruim honderd moslims. De recht-

bank had eerder geoordeeld dat de aanval niet werd gerechtvaardigd door militaire activiteiten van de moslims in het gebied. Volgens de rechters in hoger beroep blijkt uit aanvullend bewijsmateriaal dat moslimeenheden in die tijd wel een aanval voorbereidden op Bosnische Kroaten. Ze oordeelden ook dat Blaskić niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor misdaden van paramilitairen en leden van de militaire politie, omdat niet is bewezen dat hij 'effectief gezag' over hen had.

Evenmin is bewezen dat reguliere eenheden van het Kroatische leger in het dorp misdaden hebben begaan. Bovendien zou Blaskić later opdracht hebben gegeven tot een onderzoek naar de misdaden. Ook bij andere militaire acties in midden-Bosnië is niet bewezen dat Blaskić bevel had gegeven tot misdaden of dat hij had kunnen weten dat die tijdens een aanval onder zijn leiding gepleegd zouden worden.

De rechters hielden Blaskić wel verantwoordelijk voor de manier waarop gevangenen tijdens de oorlog werden gebruikt als menselijk schild. Hij wist ook dat moslims op onjuiste gronden gevangen werden gehouden en dat ze slecht werden behandeld. Blaskić heeft volgens de rechters niets gedaan om daar een einde aan te maken. Schuldigen werden niet gestraft.

De rechters hebben in hun vonnis laten meewegen dat Blasko zich tijdens het proces keurig heeft gedragen, dat hij spijt heeft betuigd, dat hij nog jonge kinderen heeft en dat zijn rechtszaak meer dan acht jaar heeft geduurd.

Straf Blaskic flink omhoog

DEN HAAG, vrijdag
vië-Tribunaal heeft de
gisteren veroordeeld
eling in maart 2000 had
kregen.

[illegible]

"Dankbaar"

Hij kwam van de toenmalige Kroatische president Tudor Manjušević naar Den Haag, om zijn onschuld te bewijzen. Volgens Hayman is Blaskic is „gelukkig en dankbaar” na de uitspraak van de

Kamer.
Tijdens het proces, op
tot 1999, was de Kroatische ar-
lijkheid van de Kroatische probleem
chieven een groot probleem
voor de verdediging; Blasic,
vrienden vonden dat hij ge-
slachtofferd werd om travan-
ten van het Tudjman-bevind
te beschermen.
Na de dood van Tudjman in
december 1999 kwamen dan
ook documenten naar boven
die wezen op de verantwoord-
elijkheid van anderen voor
'Ahmici'. Vice-president Po-
car van het tribunaal hekelde
de gebrekkige samenwerking
van het Tudjman-bevind.

In een document dat tijdens
het hoger beroep werd ge-
toond, komt de zoon van Tudi-
man, die een Kroatische geheer-
me dienst leidde, tot de con-
clusie dat onder meer Dario
Kordic achter 'Ahmici' zit. Die
Kordic achter 'Ahmici' zit. Die
Bosnische Kroaat Kordic
wordt in 2001 als eerste toppoli-
ticus door het tribunaal ver-
oordeeld. Hij kreeg 25 jaar cel.
Het hoger beroep loopt nog.
'Ahmici' is de bekendste
oorlogsmisdadig van de oorlog
tussen Bosnische Kroaten en
Bosnische moslims die in 1993

Tihomir Blasko

Sagittarius

Van: "R. Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 28 juli 2004 23:46
Bijlage: Srpska Glava 1993 Bosnia heads1.jpg; Srbi poklani od muslim u Bosni 1993heads.jpg; Dete ubijeno u vukovaru 1991.jpg
Onderwerp: foto's
1993, Bosnia

This photograph was seized from Saudi Arabian fighters captured in Crni Vrh near Teslic, Bosnia. A Muslim soldier displays the severed head of Blagoje Blagojevic, a Serb from the village of Jasenovo near Teslic.

1993, Bosnia

The severed heads of three Serbs (identified as Blagoje Blagojevic, Nenad Petkovic, and Brana Djuric) beheaded by Muslim fighters. This picture was seized from Saudi Arabian soldiers captured near Teslic in Bosnia.

1991, Vukovar

The three-year old Serbian boy was shot dead by Croats while hiding in the cellar at 72 Nikola Demonja Street. His mother and father, Sladjana and Miroslav Cecavac, were also killed.

—
Outgoing mail is certified Virus Free.
Checked by AVG anti-virus system (<http://www.grisoft.com>).
Version: 6.0.726 / Virus Database: 481 - Release Date: 22-7-04

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie:
<http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "R. Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Marrie Kardol" <mkardol@mac.com>; "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; "hans hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Nico Varkevisser" <office@globalreflexion.org>; "Nico & Neeltje Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 21 juli 2004 22:37
Onderwerp: Netwerk vanavond
 Onderwerp: Waarom loopt Karadzic nog steeds als vrij man rond?

Uitzenddatum: Wo. 21 juli 2004, 20.30u

Verslaggeving: Fannie Tijmstra en Dirk Schouten

Reageer: Reactie naar de makers

 PRINT DEZE PAGINA

Netwerk zoekt antwoord op de vraag waarom de van oorlogsmisdaden verdachte oorlogs- misdadiger Radovan Karadzic nog steeds vrij rondloopt. Karadzic staat bovenaan op het lijstje van het Joegoslavië Tribunaal. Maar negen jaar na het drama op de Balkan is de van genocide verdachte oud-Bosnisch- Servische leider nog steeds onvindbaar.

Geheime afspraken?

Wiens schuld is het dat Karadzic nog steeds niet achter slot en grendel zit bij het Tribunaal in Den Haag? Is er ooit een mogelijkheid geweest hem te arresteren? En zijn er mogelijk geheime afspraken gemaakt waardoor hij nog vrij rondloopt?

Carla del Ponte

Netwerk vroeg het onder andere aan Carla del Ponte, de hoofdaanklager van het Haagse Joegoslavië Tribunaal, Paddy Ashdown, de Hoge Vertegenwoordiger in Bosnië, Joris Voorhoeve, oud-minister van Defensie en de president van de Republiek Srpska, waar Karadzic regelmatig is gezien.

Zelf Karadzic opsporen

Carla del Ponte trekt in Netwerk de kwaliteit van de SFOR-troepen in twijfel, omdat een arrestatie dikwijls op het laatste moment mislukte. Ze zegt dat ze het liefst met haar eigen mensen van het Tribunaal Karadzic zou willen opsporen, ondersteund door een politiemacht.

CIA ontraadde arrestatie

Oud-minister Voorhoeve vertelt dat hijzelf vlak na de oorlog in Bosnië geheim overleg heeft geïnitieerd met zijn collega's uit de VS, Frankrijk, Duitsland en Engeland. Maar het bleef bij overleg. "Er was onvoldoende bereidheid om Karadzic en Mladic te arresteren." Hij vertelt dat de CIA een arrestatie ontraadde, omdat het 'schadelijk voor de vredeshandhaving in Bosnië-Herzegovina' zou

zijn.

Tijddlijn: de zoektocht naar Karadzic
Karadzic, president van de Bosnische Serviërs
tijdens de oorlog van 1992 tot 1995, wordt al
negen jaar gezocht door het Joegoslavië Tribunaal
in Den Haag. Hij wordt beschuldigd van het bevel
geven tot de etnische zuiveringen van Kroaten en
Bosnische moslims. SFOR-troepen jagen al jaren
tevergeefs op hem.

Lees het overzicht >>

Links:

- Website Joegoslavië Tribunaal (Engels)
- Stabilisation Force in Bosnia and Herzegovina (SFOR)
- Opsporingsbericht Karadzic (Interpol)
- Aanklachten Karadzic en Mladic

Outgoing mail is certified Virus Free.

Checked by AVG anti-virus system (<http://www.grisoft.com>).

Version: 6.0.721 / Virus Database: 477 - Release Date: 16-7-04

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie:
<http://www.hetnet.nl/evs/>

De 'nieuwe mislukking' van Belgrado

Belgrado werkt niet mee met het Joegoslavië-tribunaal, meldt hoofdaanklaagster Del Ponte. Goed nieuws over de arrestatie van Karadžić blijft uit.

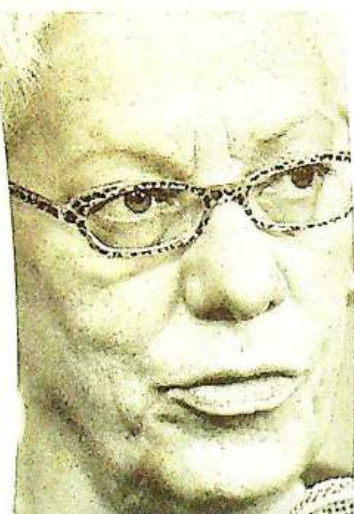
2009

Door onze redacteurs
CEES BANNING en
PETRA DE KONING

DEN HAAG, 20 JULI. Bijna zes weken geleden kondigde hoofdaanklaagster Carla Del Ponte van het Joegoslavië-tribunaal de arrestatie van Radovan Karadžić aan. De vroegere leider van de Bosnische Serviërs, aangeklaagd voor de massamoord in Srebrenica, zou nog vóór eind juni in de cel in Scheveningen zitten. Er gebeurde niets, volgens een Bosnische krant waren de onderhandelingen met Karadžić mislukt. Carla Del Ponte zelf zei er niets mee over.

Gistermiddag gaf Del Ponte een persconferentie in het tribunaal in Den Haag. Ze zag er tevreden uit toen ze binnenkwam en er waren journalisten die er zeker van waren dat ze haar verklaring zou beginnen met 'We got him' – net als de Amerikaanse bestuurder in Irak toen hij de arrestatie van Saddam Hussein bekend maakte. Maar Del Ponte was niet gekomen om het over Karadžić te hebben. Ze was gekomen om te vertellen dat ze de regering van Servië en Montenegro had betrapt. Want belangrijke politici in Belgrado zéggen wel dat ze willen samenwerken met het tribunaal, maar Carla Del Ponte wist nu zeker dat dat niet waar was.

Een week geleden, op dinsdag 13 juli om half tien 's ochtends, had het tribunaal aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Belgrado de aanklacht overhandigd tegen Goran Hadžić, de Kroatische Serviër die zichzelf begin jaren negentig president noemde van de eenzijdig uitgeroepen 'Servische republiek Krajina'. Er zat een opsporingsbevel bij de aanklacht, die nog geheim was, en het tribunaal

Carla Del Ponte (Foto AP)

had aangegeven waar Hadžić woonde.

Bij het huis van Goran Hadžić stond op die dag iemand van het tribunaal. Die zag dat Hadžić om acht minuten over half één zijn huis verliet en veertig minuten later weer terugkwam. De rest van de middag bracht hij door met zijn familie. Om één minuut voor half

NIEUWSANALYSE

vijf ging hij weg met de auto, hij had een tas bij zich. Om tien voor zeven werd zijn auto teruggebracht door iemand anders. Carla Del Ponte zei gistermiddag dat Hadžić sinds die dag niet meer thuis was geweest. „Mijn bureau heeft foto's van deze gebeurtenissen. Die zullen worden overhandigd aan de autoriteiten.”

Volgens Del Ponte ging de Servische politie pas op woensdag 14 juli naar Hadžić zoeken, en op donderdag 15 juli werd gemeld dat hij niet thuis was. De politie had geen idee waar hij wel was.

Del Ponte zei dat het de tweede keer was dit jaar dat een verdachte ervandoor ging net nadat de aan-

klacht tegen die verdachte in Belgrado was afgeleverd. Ze zei ook met een cynische glimlach, dat deze „nieuwe mislukking” van Belgrado om samen te werken met het tribunaal haar had verbaasd. De net gekozen Servische president Boris Tadić had in zijn allereerste presidentiële toespraak gezegd dat de samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal prioriteit had „omdat die onze commitment bewijst aan Europese waarden en een basisvoorwaarde betekent voor Europese en Euro-Atlantische integratie”. Ze had nog meer recente citaten van vooraanstaande Servische politici, en aan het eind van haar verklaring zei ze dat Belgrado nu moest kiezen: of de autoriteiten gingen nu eindelijk daden bij hun woorden voegen, of ze deden dat niet – en dan zou het tribunaal de VN-Veilighedsraad laten weten dat de regering van Servië en Montenegro niet voldeed aan de verplichting met het tribunaal samen te werken.

Del Ponte weigerde vragen te beantwoorden nadat ze haar verklaring over Goran Hadžić had voorgelezen. Het was haar, zei ze, „niet toegestaan” verder nog iets te zeggen. Dat is een bijzondere uitspraak voor iemand in haar positie – Del Ponte wil zich, net als haar voorgangers Richard Goldstone en Louise Arbour, graag zo onafhankelijk mogelijk opstellen. Del Ponte kan zich dat nu blijkbaar niet veroorloven en het past bij haar manier van optreden dat ze dat dan ook laat merken. Vorig najaar werd haar contract als hoofdaanklaagster bij het Joegoslavië-tribunaal verlengd, maar haar functie als hoofdaanklaagster bij het Rwanda-tribunaal raakte ze kwijt. Bij de belangrijkste lidstaten van de VN was er veel kritiek op haar. Ze zou zich in diplomatieke contacten onhandig gedragen. Nu had ze een hard bewijs in handen. Daar heeft ze, vond ze zelf, niets aan toe te voegen. De regering van Servië en Montenegro moet nu – „als de beloften leeg blijven” – door de internationale gemeenschap onder druk worden gezet.

7. INTERNATIONAL CRIMINAL TRIBUNAL FOR YUGOSLAVIA

21-7-2004

Despite the ad hoc arguments of the ICJ, the legal void left by the problems concerning the legal status of Yugoslavia had to be filled. Because of the problems of state succession, the moment seemed ripe to found an international tribunal based on individual criminal responsibility. The later case law of the ICTY shows that the tribunal fulfilled a valuable political function as well.

The establishment of the tribunal was not openly attributed to the problems of state succession, but Yugoslavia being regarded as a "failed state" points to that direction. Daniel Thürer has written in his article *The "Failed State" and International Law*: "In particular, the Tribunals for the former Yugoslavia and for Rwanda have also been

13

General Assembly. "This approach would have the advantage of being *expeditious* and of being *immediately effective* as all States would be under a binding obligation to take whatever action is required to carry out a decision taken as an enforcement measure under Chapter VII." ¹⁰

There are also questions about its financing. In paragraph 5 of Security Council resolution 827 (1993) the Security Council "[u]rges States and intergovernmental and non-governmental organizations to *contribute funds*, equipment and services to the International Tribunal, including the offer of expert personnel."

Revenue has been a decisive factor on the prosecutorial policy of the tribunal. According to one apocryphal source, NATO's top spokesman Jamie Shea admitted on May 17, 1999 that "when Justice Arbour starts her investigation, she will because we will allow her to."¹¹ Then, Shea went on:

⁹ <http://www.globalpolicy.org/nations/sovereign/failed/2003/0725law.htm>

¹⁰ <http://www.un.org/icty/legaldoc/index.htm>

¹¹ *Idem*

14

created to take the place of a judiciary which has collapsed or is no longer functioning, i.e. to fill a 'sovereignty vacuum'".⁹

ICTY has been criticized severely for too many things to enumerate. It was in the *Tadic* case that the Appeals Chamber ruled on 2 October 1995 that the tribunal is legal. Predictably, this decision came under fire as well. Admittedly, the idea that the tribunal could stretch the *compétence de la compétence* to questions concerning its own legality seem incongruent.

Despite the judgment by the tribunal, the legality of the tribunal on the basis of Article 41 of the UN Charter remains suspect. It was because of the urgency that some corners had to be cut. The Secretary-General of the UN explained in paragraph 23 of his report why, for instance, the tribunal had to be established by the Security Council instead of the General Assembly. "This approach would have the advantage of being *expeditious* and of being *immediately effective* as all States would be under a binding obligation to take whatever action is required to carry out a decision taken as an enforcement measure under Chapter VII." ¹⁰

There are also questions about its financing. In paragraph 5 of Security Council resolution 827 (1993) the Security Council "[u]rges States and intergovernmental and non-governmental organizations to *contribute funds*, equipment and services to the International Tribunal, including the offer of expert personnel."

Revenue has been a decisive factor on the prosecutorial policy of the tribunal. According to one apocryphal source, NATO's top spokesman Jamie Shea admitted on May 17, 1999 that "when Justice Arbour starts her investigation, she will because we will allow her to."¹¹ Then, Shea went on:

⁹ <http://www.globalpolicy.org/nations/sovereign/failed/2003/0725law.htm>

¹⁰ <http://www.un.org/icty/legal/doc/index.htm>

¹¹ *Idem*

NATO countries are those that have provided the finance to set up the Tribunal, we are amongst the majority financiers, and of course to build a second chamber so that prosecutions can be speeded up so let me assure that we and the Tribunal are all one on this, we want to see war criminals brought to justice and I am certain that when Justice Arbour goes to Kosovo and looks at the facts she will be indicting people of Yugoslav nationality and I don't anticipate any others at this stage.¹²

The problems relating to the temporal jurisdiction have also been discussed. Article 8 of the Statute of the ICTY violates the prohibition of retroactivity: it was founded in 1993 but its jurisdiction went as far back as 1991. On the other hand, the Statute does not fix for the tribunal's jurisdiction any "expiry date", which was to be established later. Paragraph 2 of resolution 827 (1993) limits the temporal jurisdiction "between 1 January 1991 and a date to be determined by the Security Council upon the restoration of peace".

From this it is clear that the temporal jurisdiction of the tribunal was expected to terminate as soon as the peace was restored. However, the ICTY lived on to play a predominant role in the Kosovo war in 1999 with the indictment of Yugoslav president Slobodan Milosevic. The transfer of Slobodan Milosevic accelerated criticisms of ICTY, although it should be borne in mind that it was he who recognized the jurisdiction of the tribunal when he signed the Dayton Accords as the guarantor, on behalf of the FRY, of the obligations taken by the RS in the peace process. Article IX(1) of Annex 4 of the Dayton Accords states:

No person who is serving a sentence imposed by the International Tribunal for the Former Yugoslavia, and *no person who is under indictment by the Tribunal* and who has failed to comply with an order to appear before the Tribunal, may stand as a candidate or hold any appointive, elective, or other public office in the territory of Bosnia and Herzegovina.

¹² *Idem*

"No person who is under indictment by the Tribunal" is an obvious reference to Radovan Karadzic and Ratko Mladic, who were indicted by the Tribunal for the first time on July 24, 1995. Ironically, the persons who were involved in the Dayton peace process, like president Momcilo Krajisnik, and Milosevic himself, have been indicted later.

8. RELATIONSHIP BETWEEN ICTY AND THE REST OF THE UN

The relationship between the ICTY and the ICJ is one of the unresolved mysteries of modern history. Yugoslav non-recognition did not affect the Yugoslav right to be a party to a dispute before the Court according to the Bosnian genocide case. However, it is clear that the higher up in the Yugoslav hierarchy the ICTY went with its indictments, the more probable it became that the state was a failed state. It is equally probable that after the judgment in the Bosnia case at the ICJ it was only a matter of time when the ICTY would start throwing corresponding indictments.

As the ICTY handed down more genocide judgments in lower-level cases, the more probable it became that those cases would build up to reach the top of the hierarchy. The decisive judgment was handed down in the *Krstic* case in 2001 after Milosevic had been transferred to The Hague.

As if to mark the failed state status of the old Yugoslav state, the new Yugoslav government submitted an application for membership in the UN. The application was accepted by the General Assembly unanimously on November 1, 2000.

It should be noted that the new membership of Yugoslavia in the UN also settled Yugoslavia's status in the ICJ, because according to Art. 93(1) of the UN Charter, "[a]ll Members of the United Nations are ipso facto parties to the Statute of the International Court of Justice". The International Court of Justice had thitherto decided Yugoslavia's status case by case.

If Milosevic had still been President, the success of the application would have been uncertain. The opposition would probably have concentrated on Yugoslavia's lacking cooperation with the ICTY, which again shows the interconnection between the UN and ICTY.

Finally, it should be borne in mind that the ICTY is an organ of the UN. The question could be posed whether the ICTY had the right to judge people who were nationals of a state that had ceased to be a member state of the UN. The admission of Yugoslavia to the UN shows that Yugoslavia had really ceased to be a member state of the UN. Its only connection to the UN was the ICTY, whose jurisdiction it refused to recognize on its territory.

9. RELATIONSHIP BETWEEN ICTY AND YUGOSLAVIA

Some habits die hard. If Yugoslavia had expected that the transfer of president Milosevic would keep the UN chief prosecutor busy, it was sorely disappointed. The old rhetoric of the lack of cooperation with The Hague continued unabated, and in fact many more Yugoslav wartime figures have been indicted after that.

This activity is not necessarily obvious. If the international community had recognized Yugoslavia, why did it not entrust the Yugoslav courts? If a state is recognized as sovereign, that recognition should extend to all branches of government. If the international community recognized the Yugoslav judiciary, why did the ICTY still keep indicting Yugoslavs?

One should not forget a few complicating factors. Even when the talk about Yugoslavia's status as a failed state was at its height, other countries did not break their diplomatic relations with Yugoslavia. It was Yugoslavia that broke the diplomatic relations with some major NATO countries during the Kosovo bombing in 1999.

Another complicating factor is that when the Kosovo crisis gained international notoriety, some international organizations made the "diplomatic recognition" conditional on some preconditions that they expected Yugoslavia to meet. However, it has been the traditional view that a state cannot have diplomatic relations with a state that it has not recognized. The situation where a state promises a diplomatic recognition to a state with it already has diplomatic relations is a novelty which one prefers not to discuss at length.

10. CONCLUSION

The international community, as it was called especially during the Kosovo bombing campaign in 1999, does make mistakes. This article has not delved into the theory of premature recognition. Instead, the article has tried to illustrate that the international community defines its doctrine on a case-by-case basis. It has also endeavored to illustrate that the premature recognition has far-reaching consequences in the most unexpected contexts.

When the international community does act in a predictable manner, it does not take into account that the circumstances may have changed. That is especially true of the International Criminal Tribunal for Yugoslavia, which continues the policy that it adopted years ago even if the circumstances have changed dramatically after the transfer of Milosevic to The Hague and the admission of Yugoslavia to the UN.

The relentless approach of the ICTY has peculiar consequences for the other UN organs. Even the International Court of Justice seems more prepared to alter its approach than the ICTY. One of the peculiar consequences may be that the International Court of Justice adopted opposite views as to Yugoslavia's right to appear before the Court in the Bosnian genocide case in 1996 and in Yugoslavia's case against the NATO countries in 1999.

In the 1999 case, the Court made a decision concerning only Yugoslavia's request for preliminary measures. However, the Court's negative decision concerning its jurisdiction,

which was thought to have been settled in its 1996 decision, seems to have blocked the treatment of the merits for the foreseeable future.

That deadlock is likely to be reinforced by the undying flow of indictments from the ICTY. In practice, it is the Yugoslav state (which has in the meantime become the Serb state) which bears the brunt of the flow of indictments, although that may seem debatable, judging by the recent indictments of Bosnian and Croatian wartime leaders.

It should be borne in mind that the ICTY was established because the UN felt the need to address the situation in former Yugoslavia urgently. Not only was the ICTY not dissolved after the peace was reached in 1995, but the architects of that peace were later indicted by the same organ whose jurisdiction they helped to consolidate. That can hardly be excused on the ground of urgency unless the whole exercise is meant to draw the attention away from something else.

Sagittarius

Van: "R. Despotovic" <despot@tiscali.nl>
 Aan: "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Nico & Neeltje Steijnen"
 Verzonden: dinsdag 20 juli 2004 1:03
 Onderwerp: Belgrade accused of helping war criminals

Belgrade accused of helping war criminals

By ANTHONY DEUTSCH

19 July 2004

<http://cnews.canoe.ca/CNEWS/World/2004/07/19/548935-ap.html>

THE HAGUE, Netherlands (AP) - The chief UN war crimes prosecutor for the former Yugoslavia on Monday accused Belgrade authorities of helping a fugitive escape capture by informing him of a secret warrant for his arrest.

Chief Prosecutor Carla Del Ponte said Goran Hadzic, indicted for alleged war crimes in 1992-1993, was able to flee his home in Serbia last Tuesday, hours after UN prosecutors presented authorities with the arrest warrant.

"He left by car having taken a bag with him . . . he has not returned to this house since that day," Del Ponte told reporters.

She said she had evidence, including photographs, documenting Hadzic's escape. He left his northern Serbian villa, after spending the afternoon with his family, 17 hours before police had been ordered by a local judge to arrest him, she said.

Del Ponte didn't specify who had tipped Hadzic off, but said it was the second time this year "when we can actually see for ourselves indictees, located by my office, fleeing in a hurry just hours after the Belgrade authorities had been requested to act upon arrest warrants."

She didn't say who was involved in the first case.

Del Ponte has earlier accused Belgrade of failing to co-operate on capturing top war crimes suspects, including former Bosnian Serb leader Radovan Karadzic and Ratko Mladic, a top Bosnian Serb general.

Hadzic, a wartime leader of the self-declared breakaway Serb Republic of Krajina, has been accused of crimes against humanity and violations of the customs of war in eastern Slavonia, Croatia. The arrest warrant was transmitted to Belgrade authorities last Tuesday, she said.

Del Ponte said she was "particularly surprised" by the timing of Hadzic's escape, just 10 days after new Serbian President Boris Tadic stated in his first speech in office that co-operation with the tribunal was a priority.

If the Serbian government doesn't assist in detaining fugitives, it faces potential sanctions imposed by the UN Security Council. It also threatens to damage relations with NATO and the European Union as it seeks to end years of isolation after the Balkan wars.

In 1992-1993, Hadzic served as president of the rebel Serb self-styled province of Krajina, a territory seized by Serbs in a rebellion against Croatia's declaration of independence from the former Yugoslavia in 1991.

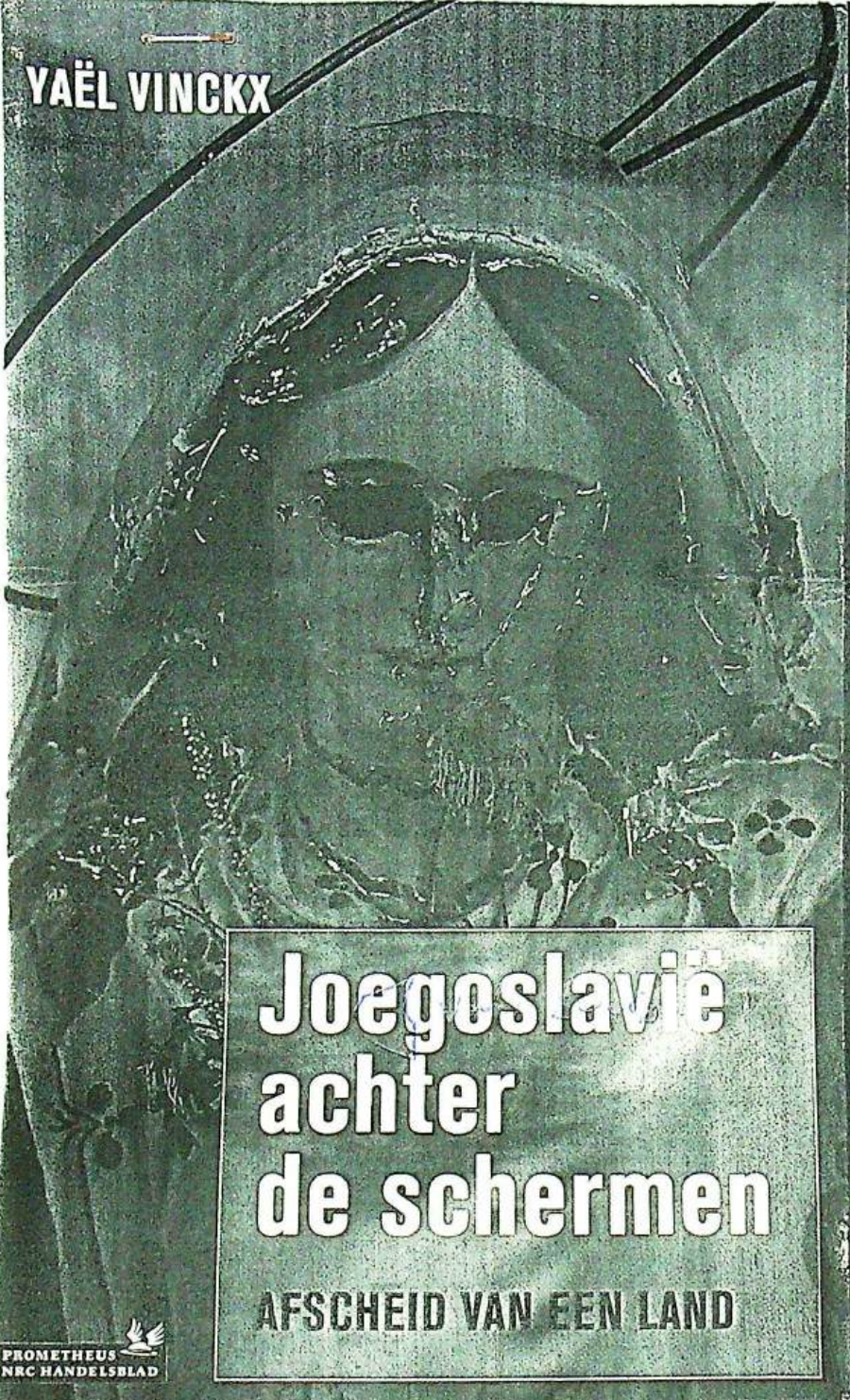
Croatia later regained the land in a lightning offensive in 1995, sending 250,000 Krajina Serbs fleeing Croatia, mostly to Serbia and Bosnia. Efforts to repatriate these refugees are still under way.

Croatia, which already has tried dozens of mainly low-key Serb figures for war crimes, also has indicted Hadzic. That indictment accuses Hadzic of the 1991 deadly shelling of the Croatian city of Vukovar in eastern Croatia, where Hadzic was stationed at the time.

—
 Outgoing mail is certified Virus Free.

Checked by AVG anti-virus system (<http://www.grisoft.com>).

Version: 6.0.721 / Virus Database: 477 - Release Date: 16-7-04

YAËL VINCKX

Joegoslavië achter de schermen

AFSCHEID VAN EEN LAND

PROMETHEUS
NRC HANDELSBLAD

wantrouwd in het buitenland. Premier Djindjić was ook geen voorstander van berechting door het tribunaal, maar hij was een pragmatische en besefte te moeten samenwerken om de benodigde financiële hulp binnen te halen. Het meningsverschil liep hoog op.

De twee machtsgeesten van het land spendeerden uiteindelijk meer tijd aan hun onderlinge ruzies dan aan de opbouw van het uitgemergelde land. De president verzette zich tegen de uitlevering van Milošević, de premier stuurde de politie op de ex-dictator af om hem te arresteren. De president verzette zich tegen de uitleveringswet, de premier drukte die door in het parlement. De president hield hervormingen tegen, de premier gooide prompt 23 leden van zijn partij uit het parlement. Eigenlijk was er geen onderwerp waarover de mannen geen ruzie maakten.

Mijn vrienden waren het hele gedoe meer dan zat. 'Lever die man toch uit, dan zijn we van het gezeur af,' mopperde Ivana.

Dat gebeurde uiteindelijk. Op 28 juni 2001 werd Milošević van Belgrado naar Den Haag gebracht. Het was een beladen datum. Op 28 juni 1389 hadden de Serviërs hun nederlaag op het Merelveld geleden, het begin van de Turkse overheersing; op 28 juni 1914 werd aartshertog Frans Ferdinand door een Servier vermoord, het begin van de Eerste Wereldoorlog; op 28 juni 1989 sprak Milošević een miljoen landgenoten toe op het Merelveld, het begin van zijn heerschappij.

Milošević' uitlevering gebeurde in het diepste geheim en er bestaan, voorzover ik weet, geen beelden van. Alleen de bewoner van een flat naast het Scheveningse cellencomplex filmde hoe de eens machtige heerser tussen twee bewakers naar binnen werd gevoerd, zijn handen op zijn rug gebonden.

Moet donorgeld worden gebruikt als stok achter de deur, als koevoet om politieke hervormingen te forceren? Ik meen van wel, want zonder druk van buiten had geen enkele politicus de

uitlevering van de oud-president aan het tribunaal aangedurd. Tegelijk keerde de pressie van buitenaf als een boemerang terug in het gezicht van het Westen.

Politici die op de hand van het Westen waren, zoals premier Zoran Djindjić, riskeerden een binnenlandse crisis door toe te geven aan de buitenlandse eisen. Ze probeerden daarom de schuld op het Westen af te schuiven. Dat zou zijn beloftes niet nakomen, zou de gelden niet overmaken en zou de hulpgoederen te laat sturen. Dat zou bovendien te weinig oog hebben voor Servië's goede daden, zoals de vrijlating van Albanese politieke gevangenen.

De Serviërs overhandigden oorlogsmisdadigers omdat ze moesten, niet omdat ze geloofden. Dat verschijnsel deed zich dezelfde tijd voor in Macedonië, waar de internationale gemeenschap vrede oplegde aan de Macedoniërs en de Albanezen. Die gedwongen vrede bereikte wel de portemonnee van de leiding, maar niet de harten van de mensen.

De Serviërs snaptten niets van het ongenoegen van de internationale gemeenschap. Ze meenden al genoeg te zijn bestraft. Ze waren gebombardeerd door de Navo, waren tot de bedelstaf gebracht door internationale sancties, hadden territorium moeten afstaan en zaten met honderdduizenden vluchtelingen opgescheept. Wat wilde de wereld nog meer?

De woede van de Serviërs was ongebreideld, maar richtte zich vooral op het Joegoslavie-Tribunaal, met name op hoofd-aanklager Carla del Ponte. 'We doen van alles, maar het is nooit genoeg,' klaagden diverse ministers. Daar schoot waarheid in. Was oud-legerleider Dragoljub Ogdanić amper gearriveerd in Den Haag (waar hij overigens kwam om 'de onschuld van het Joegoslavische leger en het Servische volk te bewijzen'), dan vroeg zij al om voormalig vice-premier Nikola Stajković. Zat de extreem nationalistische politicus Vojislav Šešelj net in het vliegtuig op weg naar Den Haag, dan kwam zij met een nieuwe lijst op de proppen, waarop twintig namen prijken.

Ze was als een olifant in Servië's porseleinkast, die over een nieuwe fragiele democratie walste zonder oog te hebben voor de

politieke consequenties. Naar aanleiding van een bezoek van hoofd-aanklager aan Kroatië vergedeek wettenschapper en directeur M.C. Brandt van het Duitsland Instituut haar met een wereldspeurhond die, ongeremd door enige politieke tegenstand, haar lange lijst van gezochte oorlogsmisdadigers atwerkte, ongeacht de rampzalige politieke consequenties van haar vervolgingsbeleid.

Del Ponte stormt mede onder Amerikaanse druk met haar vervolgingsbeleid binnen en heeft daarbij geen enkel oog voor de politieke schade die zij daarmee aanricht. Haar bijdrage aan de opbouw van enigermate stabiele verhoudingen in streken die kortgeleden nog door burgeroorlog zijn uiteengereten, is in dit geval zeer negatief. Zo kunnen Del Pontes acties ertoe leiden dat het nationalisme en de ressentimenten tegen het Westen in landen als Kroatië alleen maar teller worden. Maar dit soort overwegingen speelt voor de aanklager geen enkele rol.

Een ander onderdeel van haar optreden dat voor veel spanning zorgde, waren de zogenoemde sealed indictments. De mensen die op deze lijst stonden, wisten daar niet van. Ze konden echter ieder moment van hun bed worden gelicht. De lijst met geheime aanklachten zorgde voor grote onrust onder politici, zakenlieden en andere criminelen.

Servie leverde verdachten weliswaar onder zware pressie uit, maar deed het wel. In de loop der jaren belandden onder anderen twee presidenten, een vice-premier, een legerleider en talloze andere prominenten achter de tralies. De Serviërs beklagden zich erover dat ze verreweg de meeste mensen moesten uitleveren, en dan ook nog eens de belangrijkste leiders. De Albanezen, Bosniërs en Kroaten daarentegen stuurden in de optiek van de Serviërs enkel 'onbeduidende figuren' naar Den Haag.

Nu vergaten de Serviërs dat hun aandeel in de oorlogen in het oude Joegoslavië verre van gering was geweest, maar soms leek het alsof zij alleen schuldig waren.

In de jacht op oorlogsmisdadigers ging het tribunaal aan een andere doelstelling voorbij. De instelling van een internationaal gerechtshof had moeten leiden tot schuldtoekenning

en verzoening. Maar zij leidde juist tot een verdere ontwrichting en polarisatie van de samenleving. Het gezichtsmaat zat kortom in de opbouw van een nieuwe democratie dang in de weg, een proces dat toch al stroef verliep.

Nee, dan de Serviërs. Die hadden hun eigen manier om met het verleden af te rekenen; ze schraptten Milošević en zijn daden eenvoudig uit de geschiedenisboeken.

Groot was de verontwaardiging toen een aantal geschiedsnijlers ontdekten dat de dictator uit de nieuwste leerboeken was verdwenen. Niets konden ze over hem vinden; het was alsof hij niet had bestaan. Alleen in het leerboek voor zeventienjarige scholieren stond iets over de recente revolutie. 'De verkiezingen liidden een verandering in de hoogste regionen van de regering in.' Dat was alles.

De verdenking viel vrijwel direct op ambtenaren van het ministerie van Onderwijs. De top van het departement mocht dan gewijzigd zijn, het midden- en lagere kader was gebleven. En het had zijn lesje nog niet geleerd.

De oorlogen zouden zijn veroorzaakt door de Kroaten en de Bosnische moslims, die respectievelijk als opvolgers van het met nazi-Duitsland collaborerende Ustaša-regime en van de Turkse overheersers werden afgeschilderd. 'De Kroatische martelpraktijken zijn gelijk aan die van vijftig jaar geleden. Hele Servische dorpen worden geplunderd en in brand gestoken,' schreven de auteurs over de Kroatische operaties Storm en Bliksem in 1991, waardoor de Servische bevolking uit de Kraïna werd verdreven. In de boeken werden deze operaties uitvoerig belicht, maar over de massamoord op zeventuizend moslims uit Srebrenica door Bosnische Serviërs in datzelfde jaar werd met geen woord gerept.

Ook ik was ontgaan. Ik had gehoopt dat het nieuwe Servië een open en tolerante samenleving zou worden. Ik had meer verwacht van mijn vrienden, van Otpor en zijn leden. Deze jonge

Demonstratie tegen NAVO-geschiedsvervalsing, de opheffing van het 'tribunaal' en de vrijlating van de gevangenen

Van de redactie

15-7-2004
Piet Schouten vertegenwoordigde de NCPN tijdens een demonstratie op zaterdag 26 juni jl. in Den Haag tegen het zogeheten Joegoslavië-tribunaal en voor de vrijlating van de gevangenen, met name Slobodan Milosevic. Zo'n 150 mensen namen deel aan de manifestaties op het Plein en voor de Scheveningse gevangenis. Hieronder de welkomtspeech van Piet Schouten.

Beste vrienden,

Na dagen van regen en wind komt er een zonnestraaltje door boven Den Haag, speciaal voor onze Joegoslavische vrienden! Welkom in Den Haag! Namens de Nieuwe Communistische Par-

tij van Nederland NCPN heet ik u van harte welkom! Onze partij zal altijd bereid zijn om de nodige voorwaarden te scheppen voor demonstraties en bijeenkomsten in Den Haag. De NCPN maakt zich sterk voor bevrijding van onschuldige gevangenen en

de beëindiging van het zogenaamde 'tribunaal'. Dit 'tribunaal' is een NAVO-instrument, een wangedrocht van een allesoverheersende wereldmacht in Den Haag. Samen met andere anti-imperialistische organisaties bepleiten wij een correcte weer-

Piet Schouten spreekt namens de NCPN de demonstranten toe op het Plein (Foto's Jan Beentjes).

gave van de gebeurtenissen, wat er werkelijk gebeurd is en nog steeds aan de hand is op de Balkan en in de wereld.

ook in de wereld. De politiek van de westerse landen heeft geen enkele veiligheid gegeven aan de volkeren van Joegoslavië, integendeel: meer en meer vluchtelingen en armoede. Laten we onze strijd voor vrede en gerechtigheid voortzetten voor de mensen die in opstand kwamen tegen de agressie. Daarom komen wij hier vandaag bij elkaar!

De westerse landen, de NAVO en het zogeheten 'tribunaal' willen de geschiedenis vervalsen in hun voordeel. Als partij en allen hier aanwezig zijn wij tegen dergelijke vervalsingen en willen wij dat de waarheid zal overwinnen.

Regelmatig organiseren wij bijeenkomsten in Nederland waar we de bevolking door middel van video's en boeken de waarheid over Joegoslavië presenteren.

Wij wijzen de bezetting van Kosovo door NAVO-troepen af! Wij zijn tegen de Nieuwe Wereld Orde! Tegen de expansiedrift en militarisering. Onze partij protesteert stellig tegen de kolonisatie van de Balkan, Oost-Europa of waar dan

Zondag 29-6 neemt de NCPN in Istanboel deel aan een grote demonstratie tegen de NAVO. Wij wensen 'Sloboda' en alle andere solidariteitsgroeperingen aanstaande maandag succes met hun demonstraties en acties in Belgrado!

De NCPN wenst iedereen vandaag een waardige demonstratie!

DINSDAG 6 JULI 2004

Bosnisch blad: Overgave van Karadžić liep stuk op eis

SARAJEVO, 6 JULI. De internationale gemeenschap is er vorige week, ondanks stellige aankondigingen van de ophanden zijnde aanhouding, niet in geslaagd Radovan Karadžić te arresteren, omdat onderhandelingen over zijn overgave mislukten.

Dat meldde gisteren het Bosnische blad Dnevni Avaz.

Het blad schreef gisteren dat Britse diplomaten via een bemiddelaar - Dragan Kalinić, voorzitter van het parlement van de Servische Republiek in Bosnië - half juni in contact zijn getreden met Karadžić, voormalig leider van de Bosnische Serviërs, en met Ratko Mladić, zijn vroegere legerleider. Het was de bedoeling de twee, die al bijna negen jaar worden gezocht wegens oorlogsmisdaden, ertoe te brengen zich vóór het begin van de NAVO-top in Istanboel op 28 en 29 juni over te geven.

De kans op succes werd zo groot geacht dat op 12 juni Carla Del Ponte, hoofdanklager van het Joegoslavië-tribunaal, met grote stelligheid zei dat Karadžić voor het eind van de maand in een Scheveningse cel zou zitten. Ze herhaalde die mededeling op 29 juni nog eens. De commandant van SFOR, de internationale vredesmacht in Bosnië, zei afgelopen donderdag dat Karadžić nog voor het eind van de week zou worden opgepakt.

Dat gebeurde echter niet. Volgens Dnevni Avaz liepen de onderhandelingen uiteindelijk stuk op de eis van Karadžić en Mladić tijdens hun proces op vrije voeten te mogen blijven. Dat, aldus Dnevni

Avaz, was voor de internationale gemeenschap „absoluut onaanvaardbaar“.

De woordvoerder van Bosnië-bestuurder Paddy Ashdown bestempelde het verhaal in Dnevni Avaz als „pure speculatie“ en wilde er niet verder op ingaan.

Eén dag na de NAVO-top in Istanboel ontsloeg Paddy Ashdown zestig prominente politici en functionarissen in de Servische Republiek in Bosnië - onder wie twee ministers - omdat ze de internationale gemeenschap hebben gehinderd bij haar poging Karadžić te arresteren of hem zelfs hebben geholpen. De meest prominente Serviër die de laan is uitgestuurd is Dragan Kalinić. Ashdown heeft hem beschuldigd Karadžić te helpen zich aan de internationale justitie te onttrekken. Hij zou bovendien als leider van de door Karadžić gestichte partij hebben gezorgd voor de financiering van Karadžić' onderduiken.

Vóór de top in Istanboel is de druk op Bosnië opgevoerd: Bosnië had uiterlijk op 30 juni kunnen toetreden tot het programma Partnership for Peace, de 'wachtkamer' van de NAVO. Maar voor die toetreding gold (en geldt) de voorwaarde dat Karadžić eerst moet worden uitgeleverd. (AFP)

NAVO stuurt Karadžić verjaardagskaarten

AP PALE

Ook op zijn verjaardag wilde de NAVO de van oorlogsmisdaden verdachte Bosnische Serviër Radovan Karadžić eraan herinneren dat de jacht op hem nog altijd doorgaat. Soldaten van de door de NAVO geleide vredesmacht SFOR in Bosnië hingen op zaterdag, Karadžić' 59ste verjaardag, posters op in de vorm van wenskaarten.

Op een van de posters was 'We zijn je niet vergeten' te lezen. Een andere poster was vormgegeven als een enkelij Den Haag met daaronder de tekst 'Binnenkort je enige cadeautje'. Een derde poster toonde een bijna opgebrande kaars om aan te geven dat Karadžić zich niet voor eeuwig kan schuilhouden. Karadžić is in 1995 aangeklaagd voor genocide.

Generaal Norac bepleit onschuld moord Serviërs

8-7-2004
DEN HAAG - De Kroatische generaal Mirko Norac (36) heeft donderdag voor het Joegoslavië-Tribunaal verklaard onschuldig te zijn. Hij wordt medeverantwoordelijk gehouden voor de moord op tientallen Servische burgers in de Krajina in 1993. Norac was overgebracht vanuit Kroatië. Hij zat daar een straf van twaalf jaar uit wegens zijn betrokkenheid bij de dood van tientallen Kroatische Serviërs in 1991. (ANP)

Belgrado laat verdachte van VN-hof onderduiken

20-7-2004
DEN HAAG - De voormalige Kroatisch-Servische president Hadzic is vorige week ondergedoken, vlak nadat het Joegoslavië-Tribunaal het ministerie van Buitenlandse Zaken in Belgrado had verwittigd van de geheime aanklacht tegen hem. Volgens hoofdaanklaagster Carla Del Ponte van het VN-hof is het al de tweede keer dit jaar dat een aangeklaagde verdachte van wie de verblijfsplaats bekend is in Den Haag, de wijk weet te nemen. (ANP)

Kroatisch generaal ontkent schuld

20-7-2004
Door een onzer redacteuren
DEN HAAG, 9 JULI. Mirko Norac (36), de van oorlogsmisdaden verdachte Kroatische generaal, ontkent schuld aan oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. Eerder die dag was hij vanuit Kroatië naar het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag gebracht. In afwachting van de verdere procedure keert hij terug naar Kroatië, waar hij een celstraf van twaalf jaar uitzit voor de moord op vijftig Kroatisch-Servische burgers in de stad Gospic. Norac wordt mogelijk de eerste verdachte van het tribunaal, die verder in eigen land zal worden berecht. Het tribunaal wil hiermee de werkdruk in Den Haag verminderen. In het kader van deze 'voltooiingsstrategie' worden minder belangrijke zaken in Kroatië, Bosnië of Servië behandeld.

20-7-2004
Rijeka, 8 JULI. De van oorlogsmisdaden verdachte Kroatische generaal Mirko Norac, die in eigen land door velen als een held wordt beschouwd, is vandaag naar Nederland overgevlogen en overgedragen aan het Joegoslavië-tribunaal.

Norac ging vanochtend op het eiland Krk, nabij Rijeka, aan boord van een vliegtuig dat hem naar Nederland bracht. Hij zat in Rijeka al een gevangenisstraf van twaalf jaar uit.

De 36-jarige Norac wordt door het Joegoslavië-tribunaal beschuldigd van vernietiging en plundering van Servisch eigendom en de wrede en onmenselijke behandeling van burgers en gevangenen soldaten, inclusief het levend verbranden van een Servische vrouw en het vernemen van een andere vrouw. Hij heeft die misdrijven gepleegd in 1991, toen in Kroatië een oorlog woede tussen de Kroaten enerzijds en Kroatische Serviërs en het toenmalige Joegoslavische Volksleger anderzijds.

Norac, toen 22 jaar oud, werd in de ogen van veel Kroaten een echte held door zijn verdienste in september 1991, van de door Serviërs omsingelde stad Gospic. Tijdens die verdediging leidde hij echter de Kroatische Serviërs op naar schatting vijftig Kroatisch-Servische burgers die in de stad woonden, en de verdrijving van honderden andere Serviërs. Om zijn mannen aan te voeren zou Norac zelf met de misdaden zijn begonnen door een vrouw dood te schieten.

Na de oorlog werd de in 1995 tot generaal gepromoveerde Norac - hij was toen 20 jaar - in 1991 uit zijn land verdreven. Hij werd in 1991 uit zijn land verdreven. Hij werd in 1991 uit zijn land verdreven. Hij werd in 1991 uit zijn land verdreven.

Aan Joegoslavië-tribunaal Generaal Mirko Norac uitgeleverd

Servič. De vier, onder wie Nebojša Pavković, de vroegere stafchef van het Joegoslavische leger, en de huidige commandant van de

Karadžić wordt „eind deze week gearresteerd“, zo zei SFOR-commandant Virgil Packett tegen het Italiaanse blad *La Repubblica*. SFOR zit de al bijna negen jaar voortvluchtige leider van de Bosnische Serviërs zo dicht op de hielen dat de vredesmacht „hem kan horen ademhalen“.

Carla Del Ponte zei op 12 juni met grote stelligheid dat Karadžić nog voor het eind van de maand zou worden gepakt. Woensdag zei ze zelfs nog dat Karadžić zich vóór het eind van die dag in een Scheveningse gevangenis zou zien.

Maar verslaggevers wachten woensdagmiddag slechts op de overname van de nummer één van de lijst van grootste misdadigers door de politie van Sarajevo. De politie meldde gisteren dat vertegenwoordigers van de internationale gemeenschap en het Joegoslavië-tribunaal al enkele dagen „intensieve gesprekken“ voeren met vertegenwoordigers van Karadžić, die zou verblijven in het ontoegeankelijke bergebied op de grens van Bosnië en Montenegro. Karadžić zou zich willen overgeven omdat hij lijdt aan een dodelijke ziekte; hij zou zelf contact hebben opgenomen met diplomaten.

Volgens Dnevni Avaz speelt ook het massale ontslag van zestig prominente politici en ambtenaren in de Servische Republiek door de Bosnisch-bestuurder Radko Ašhdown, eerder deze week, een rol. De zestig personen zouden mogelijk worden afgeleverd aan de internationale rechtbanken.

Ashdown zelf zei gisteren in een vraaggesprek met Radio Free Europe dat SFOR nog op zoek is naar Karadžić, en dat die zoekt wordt bemoeilijkt door de omgankelijkheid van de bergen op de grens met Montenegro en door het feit dat er veel moedervogters van de familie Karadžić zijn. Volgens Ashdown, Karadžić was altijd een heel slimme man, maar nu is hij helemaal gek geworden. Hij heeft geen idee waar hij is, en hij wil niet meer weten wat hij doet.

De Nederlandse politie heeft inmiddels bericht dat zij de arrestatie van Karadžić zal ondersteunen. De politie van Sarajevo heeft ook bericht dat zij de arrestatie van Karadžić zal ondersteunen.

Servië belooft op termijn generaals uit te leveren

BELGRADO, 12 MEI. Servië zal vier generaals, die door het Joegoslavië-tribunaal worden opgeëist wegens oorlogsmisdaden in Kosovo, uitleveren – maar mogelijk pas na de Servische presidentsverkiezingen in juni. Dat zei gisteren de president van de unie Servië-Montenegro, Svetozar Marović.

De uitlevering van de generaals – twee van het leger en twee van de politie – is in Servië een gevoelig thema, te meer omdat zich onder de vier de vroegere chef-staf van het toenmalige Joegoslavische leger bevindt, generaal b.d. Nebojša Pavković. De vier hebben steeds geweigerd zich vrijwillig bij het tribunaal te melden en de afgelopen maanden is gewaarschuwd voor een destabilisatie van het politieke toneel in Servië als ze daadwerkelijk zouden worden gearresteerd. Maar volgens Marović zullen ze worden opgepakt als ze blijven weigeren zichzelf aan te geven.

De uitlevering zal echter waarschijnlijk pas plaatsvinden na de parlementsverkiezingen in Servië, waarbij de ultranationalist Tomislav Nikolić hoge ogen gooit. Een arrestatie van de generaals vóór de verkiezingen zou – zo menen

waarnemers – Nikolić in de kaart spelen.

Het ziet er overigens naar uit dat de Serviërs maar drie van de generaals kunnen uitleveren, omdat een van hen al drie jaar geleden het land heeft verlaten en in het buitenland is ondergedoken.

De Servische premier, Vojislav Koštunica, wil de samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal terugschroeven, maar Marović zei gisteren dat Servië-Montenegro zonder reserves zal samenwerken met het tribunaal. De keus, zei hij, gaat tussen internationaal isolement en toenadering tot de EU en de NAVO. „Als we worden geïsoleerd als Saddam Hussein of Castro leidt dat tot verliezen en nederlagen die niemand in Servië of Montenegro zal steunen”, aldus Marović, een liberaal uit Montenegro. Hij beloofde ook de arrestatie van de oud-legerleider van de Bosnische Serviërs, Ratko Mladić, als die zich in Servië bevindt. Hij suggereerde dat naar Mladić wordt gespeurd. „Er zijn zaken waarover je in het openbaar niet kunt spreken, omdat ze behoren tot de taken van de staat die verborgen blijven tot er resultaten zijn.” (AP)

Zaterdag 8 mei 2004

7

Tribunaal klaagt over onwil rond getuige Karremans

>DEN HAAG
ANP

Ondanks verwoede pogingen van advocaat Michael Karnavas wil het maar niet lukken de getuigenis van ex-overste Karremans te regelen in het Srebrenica-proces voor het Joegoslavië-Tribunaal.

De Amerikaanse jurist, raadsman van de wegens genocide aangeklaagde Bosnisch-Servische officier Blagojevic, klaagde hierover gistermiddag ten overstaan van de rechters.

In zijn pogingen met Karremans in contact te komen krijgt hij niet de noodzakelijke steun van de ministeries van defensie en buitenlandse zaken, aldus Karnavas.

Hij werd bijgevalen door VN-aanklager Peter McCloskey, met wie hij anders vaak overhoop ligt. „Als de Nederlanders tribunaal in hun land willen, moeten zij zowel aanklagers als verdediging helpen,” aldus de Amerikaan.

Karremans was commandant van Dutchbat, de Nederlandse VN-eenheid die de Oost-Bosnische mos-

limenclave Srebrenica had moeten beschermen. Na de val van Srebrenica in juli 1995 werden zeker 7000 moslimjongens en mannen vermoord door de Bosnische Serviërs. McCloskey was het dan ook met Karnavas eens dat Karremans een belangrijke getuige kan zijn in de zaak tegen Blagojevic.

Karnavas vroeg voorzittend rechter Liu of het tribunaal iets kan doen om Nederland te dwingen Karremans als getuige naar het VN-hof te sturen. De Chinees antwoordde dat het 'naar mijn ervaring zeer moeilijk is zaken te doen met de regering van het gastland'.

De oud-beroepsofficier Karremans is inmiddels met pensioen en woont in Spanje.

Tot nu toe heeft hij slechts één keer voor het Joegoslavië-Tribunaal getuigd, in juli 1996. Dat optreden oogstte veel kritiek, omdat Karremans toen zei dat het tijdens zijn laatste ontmoeting met Mladić in juli 1995 niet in hem was opgekomen om naar het lot van de burgerbevolking te vragen.

VN-hof straft in zaak Dubrovnik

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 19 MAART. Miodrag Jokić, een 69-jarige Servische oud-vice-admiraal, is gisteren door het Joegoslavië-tribunaal veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf. Jokić is schuldig bevonden aan oorlogsmisdaden tijdens de beschietingen van de Kroatische havenstad Dubrovnik in 1991.

In november 2001 meldde Jokić zich vrijwillig bij het VN-hof. Een maand eerder had de hoofdverdedachte in deze zaak, de Servische generaal Pavle Strugar, zich al in Den Haag gemeld. Beide mannen ontkenden schuld en werden in afwachting van hun proces voorlopig vrijgelaten. Jokić bekende in augustus 2003 schuld aan moord, oorlogsmisdaden en vernietiging van historische monumenten. In ruil voor de bekentenis werd de aanklacht beperkt tot zes punten in plaats van de oorspronkelijke negen. De aanklagers eisten een straf van tien jaar, het proces tegen Strugar is nog niet afgerond. Jokić kreeg gisteren

het vonnis, niet zelf het bevel heeft gegeven voor de beschietingen. Wel heeft hij misdaden van ondergeschikten niet voorkomen en schuldigen niet gestraft. Voor zijn komst naar Den Haag betreurde Jokić in het openbaar de aanvallen op Dubrovnik. Volgens het vonnis was de beschadiging van de Kroatische havenstad gericht tegen „het culturele erfgoed van de hele mensheid”.

Dubrovnik, de 'Parel van de Adriatische Zee', werd in de laatste maanden van 1991 beschoten door de marine van het Joegoslavische Volksleger (JNA). Ook werden vanaf het vasteland artilleriebeschietingen uitgevoerd. Jokić was als vice-admiraal van de Joegoslavische marine betrokken bij de beschietingen vanaf zee. Het historische centrum van Dubrovnik, dat op de Werelderfgoedlijst van Unesco staat, werd door zo'n duizend granaten geraakt. Bij die beschietingen werden, volgens de aanklacht, 43 burgers gedood.

Karremans 'vlucht land uit' na bedreigingen

Van onze verslaggever
AMSTERDAM

De omstreden oud-commandant van Dutchbat in Srebrenica, kolonel Thom Karremans, is uit Nederland gevlucht, omdat hij diverse malen zou zijn bedreigd. Karremans beweerde dit vrijdag in het IKON-tv-programma Factor. 'Ik ben mijn eigen land ontvlucht en dat doet heel erg pijn. Ik ben nu ook een vluchteling, ja', aldus Karremans, die Dutchbat leidde toen in juli 1995, na de val van Srebrenica, zo'n zeventienduizend moslims werden vermoord.

De oud-commandant, die vorig jaar met pensioen ging, woont nu in Spanje. Hij zegt dat hij een aantal keren verbaal is bedreigd. Zo zou hij tijdens een wandeling in

Amsterdam hebben gehoord dat een voorbijganger zei: 'Die vent moeten ze ophangen'. Door deze en andere voorvallen, zou hij hebben besloten te vertrekken.

Karremans werd samen met de Canadees luitenant-generaal Roméo Dallaire, die tien jaar geleden de VN-vredesmacht in Rwanda leidde, geïnterviewd over hun ervaringen als leiders van VN-missies die eindigden in genocide. Dallaire deed zelfmoordpogingen.

'Als je over schuldgevoel gaat praten', zegt Karremans op de vraag of hij zich schuldig voelt tegenover de slachtoffers en hun nabestaanden, 'neem niet alleen ik, maar nemen een heleboel mensen die daar een halfjaar hebben gewerkt, dat de rest van hun leven met zich mee.'

Kostunica defies Hague Tribunal | 20:30 | AP

BELGRADE – Saturday – Prime Minister designate Vojislav Kostunica said today that the extradition of people accused of war crimes by the Hague Tribunal would not be a priority of his government.

This, he said, was despite the threats of the United States to cut financial aid and political support to Serbia.

Speaking to Associated Press, Kostunica said that he would inform Washington that there were more important issues to resolve in Serbia than handing over fugitive war criminals to the Hague Tribunal.

In particular, said Kostunica, his government would not extradite the four senior police and army officers indicted last September by the Tribunal for crimes in Kosovo.

"This country isn't a delivery service for human merchandise to the Hague Tribunal," he added.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

25-2-04

NAVO doet weer poging Karadzic te arresteren

Een vrouw in Pale draagt een masker met het gezicht van Radovan Karadzic. De vrouw deed mee aan een demonstratie in die stad om steun te betuigen aan de voortvluchtige voormalige Bosnisch-Servische leider. Demonstranten hadden de Servische vlag om zich heen geslagen en droegen doeken mee met teksten als „Niemand arresteert een Serviër”. NAVO-troepen hadden eerder op de dag opnieuw een poging gedaan Karadzic te arresteren. De actie liep op niets uit. Karadzic houdt zich schuil met steun van geestelijken en de bevolking. Voor veel Bosnische Serviërs is hij een oorlogsheld.

FOTO: REUTERS

OSCE official says US falsified grounds for 1999 bombing | 13:19 -> 13:32 | SRNA

SOFIA – Tuesday – The United States justified the 1999 bombing of Yugoslavia with false claims of genocide being committed in Kosovo, an OSCE official and participant in peace talks during the war in the province said in comments published today.

Bo Pellnas, a member of the OSCE mission in Belgrade, said there were some 1,200 OSCE observers in Kosovo who could confirm genocide did not take place, reports Sofia daily Monitor.

Pellnas said he was certain the US had assisted secessionist guerrillas in the province since 1998, and saw them as a future ally in a ground assault on Belgrade. He said that former US president Bill Clinton had

IMPOSED HIS POLICY ON THE INTERNATIONAL COMMUNITY FOR DENYING US-2-04
WITH BELGRADE AND KOSOVO.

Voormalig Joegoslavië De Karadzic-soap

Radovan, geef je nu alsjeblieft eens over!

4-10-2007

Iemand zou er eens een tv-serie van moeten maken: 'De spannende avonturen van Radovan Karadzic'. Vandaag deel 32: 'Radovan en Carla en de mislukte deal'.

Mark van Assen
AMSTERDAM

De allerlaatste onthulling in de *continuing story* van Radovan Karadzic komt tot ons via de Kroatische televisie. Op een geluidsband is te horen hoe Carla del Ponte, de aanklaagster van het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag, spreekt over een mislukte overeenkomst met de voormalige Bosnisch-Servische president.

Carla wilde Radovan graag hebben, maar die wilde zich niet als een lafaard laten grijpen in zijn geliefde Republika Srpska. Ze spraken daarom af in Zwitserland, waar hij 'toevallig' zou worden gearresteerd. Terwijl Carla stond te wachten, liet Radovan echter verstek gaan. Weer misluk!

Zo gaat het al sinds 1995, het einde van de Joegoslavische burgeroorlog. Radovan Karadzic, voormalig psychiater, had zich in de bloedige

jaren daarvoor een nietsontziende nationalist getoond. Zijn naam blijft voor immer verbonden aan de bombardementen van Sarajevo en de genocide in Srebrenica. Hij loopt echter nog steeds vrij rond.

In de twaalf jaar die achter ons liggen, zijn we op gezette tijden verrast door berichten van de aanstaande arrestatie van Karadzic. Telkens gevolgd door een zuur commentaar van een zeer teleurgestelde SFOR-militair die er dit keer toch echt op had gerekend de man met handboeien af te voeren. Dergelijke berichten worden altijd voorafgegaan door een Karadzic-sighting ergens op de Balkan. Soms in de buurt van zijn huis in het skioord Pale, in de bergen boven Sarajevo; een andere keer in Belgrado in gezelschap van zijn broer Luka; of anders wel in zuidoost-Bosnië met zijn vrouw Liljana. Het einde is altijd hetzelfde, een cliffhanger die weer volop spanning belooft voor de volgende aflevering. Zelfs zijn vrouw Liljana kan er niet meer tegen. Bij een van de laatste SFOR-invalen smeekte zij haar man om zich in 's hemelsnaam over te geven. Ze kon er niet meer tegen, al

die druk en spanning.

Ook Ratko Mladic, die andere grote vis waarop het tribunaal jaagt, heeft zijn eigen serie. De Bosnisch-Servische generaal, bekend van zijn gezellige borreltje met de Nederlandse overste Karremans, is ook nog steeds op vrije voeten. Over hem doen de wildste geruchten de ronde. Hij zou de prijs voor zichzelf op vijf miljoen dollar hebben bepaald (als compensatie voor zijn familie). Hij zou al jaren in een geheime bunker in Belgrado wonen. Of nee, wacht, in

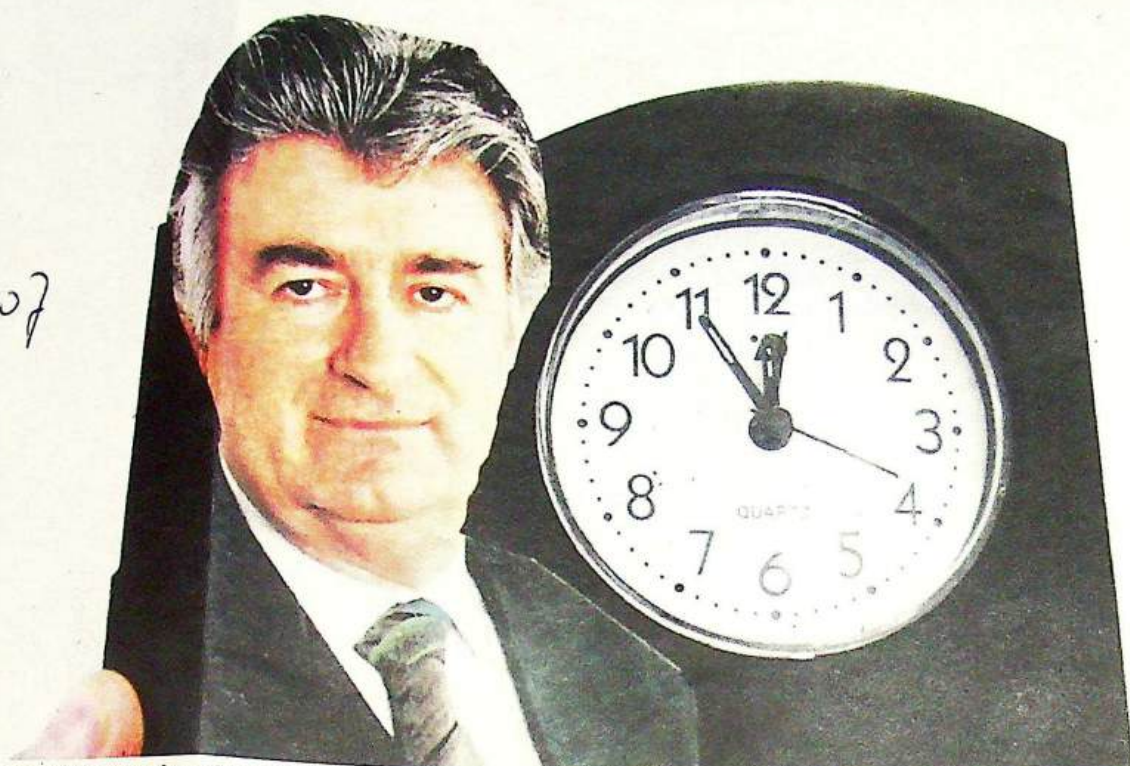
het huis van zijn dochter die zelfmoord heeft gepleegd. Soms wordt ook hij gespot, winkelend in de hoofdstad. Of op een 'legerbasis' op het platteland.

Niet geheel verrassend wordt de nog altijd voortdurende vrijheid van de twee omgeven door de wildste complottheorieën. Soms komen ze uit enigszins verdachte bron, zoals de Kroatische tv, maar soms ook uit de onmiddellijke nabijheid van Carla del Ponte. Er zouden deals zijn gesloten met de Amerikanen, de Fransen,

de Russen, Belgrado, het tribunaal, wijlen Slobodan Milosevic, VS-onderhandelaar Hal Holbrooke, en vele, vele anderen. Ook de geldbedragen vliegen je om de oren: van tientallen miljoenen euro's tot 600.000 dollar in lokale munt.

Inmiddels is deel 33 van de Radovan-reeks in de maak. Hoofdpersoon is dit keer Rasim Ljajic, de speciale Servische minister voor Relaties met het Joegoslaviëtribunaal. Volgens hem heeft Karadzic afspraken gemaakt over zijn immuniteit.

De nietsontziende nationalist Radovan Karadzic loopt ondanks vele arrestatiepogingen nog steeds vrij rond. AP

Šešelj: geef mij maar de doodstraf

Door een onzer redacteuren
DEN HAAG, 9 NOV. De ultranationalistische Servische politicus Vojislav Šešelj zou het liefst de doodstraf krijgen van het Joegoslaviëtribunaal. Dat zei Šešelj op de tweede dag van zijn proces waarin hij terecht staat voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid.

De maximumstraf die het VN-hof in Den Haag kan opleggen, is levenslang. 'Ik had graag trots en met geheven hoofd, net als mijn vriend Saddam Hussein, de doodstraf ondergaan. Zodat ik voorgoed mijn stempel kan drukken op mijn ideologie', zei Šešelj. 'Want dat is de reden dat ik terecht sta: mijn nationalistische ideologie.' Rechter Jean-Claude Antonette zei: 'Wij zijn onafhankelijke rechters die niet op basis van ideologie, maar op basis van feiten oordelen.'

In haar openingspleidooi stelde VN-aanklager Christine Dahl woensdag dat Šešeljs 'extrem nationalistische toespraken' de Serviërs 'oplieten tot moord, martelingen en verkrachting om het doel van een Groot-Servië door middel van etnische zuivering te realiseren'. Gisteren ontkende Šešelj niet dat hij 'wervende toespraken' heeft gehouden om Servische vrijwilligers naar het front te sturen. Hij zei dat hij 'bijzonder trots' was op die toespraken. Šešelj: 'Ik ben schuldig aan de ideologie van een Groot-Servië, maar dat is geen misdad.' Vier uur lang probeerde Šešelj duidelijk te maken dat het Joegoslaviëtribunaal instrument is in een complot waarbij de VS de sleutelrol vervullen. De VS willen de wereld een 'Pax Americana' opleggen. Maar de Serviërs zijn, volgens Šešelj, een 'klein volk dat zich niet onder een juk laat dwingen'.

'Geef mij maar een zware straf', zei Šešelj aan het einde van zijn betoog. 'Hoe zwaarder mijn straf, hoe sterker mijn ideologie wordt.' Het proces is geschorst tot 11 december.

Del Ponte: Servië heeft jacht op Mladic gesaboteerd

NEW YORK, 11 DEC. Carla Del Ponte, hoofdanklager van het Joegoslaviëtribunaal, heeft zich in een afscheidstoespraak tot de Veiligheidsraad van de VN bitter beklagd over de 'bewuste obstructie' van Servië in de jacht op de van oorlogsmisdaden verdachte Bosnische Serviërs Ratko Mladic en Radovan Karadzic.

Del Ponte, die deze maand vertrekt als hoofdanklager, zei een half jaar geleden 'voorzichtig optimistisch' te zijn over de kans dat Mladic wordt opgepakt. In Servië was een nieuwe regering aangereken die de jacht op de laatste vier gezochte oorlogsmisdadigers tot prioriteit had verheven en die 'een reeks belangrijke stappen' zette om dat doel te bereiken.

Inmiddels is dat optimisme verdwenen, zo ging Del Ponte verder, omdat die gebreken dat 'er geen duidelijk tijdspad, geen helder plan, geen serieus initiatief en geen serieuze pogingen zijn, alleen maar woorden, en geen daden'. 'Ik kan niet ontkennen dat er stappen zijn gezet, maar ze zijn langzaam en inefficiënt. Kortom, Servië werkt niet volledig mee met het tribunaal.'

Servië zegt een groot aantal verdachten van oorlogsmisdaden te hebben uitgeleverd, maar volgens

Del Ponte hebben die zich vrijwel bij het tribunaal gemeld. De Servische autoriteiten, zei ze, hoopten Mladic te kunnen overtuigen dat ook te doen. 'Ze onderhandelden met hem in de lente van 2006 en wisten precies waar hij was. En toch hebben ze hem niet gearresteerd', zei Del Ponte. Ook Radovan Karadzic is in 2004 nog onder zijn eigen naam in Servië geweest zonder dat hij werd opgepakt. Dat twaalf jaar na de oorlog in Bosnië nog oorlogsmisdadigers vrij rondlopen is - zo zei Del Ponte - een schandvlek op het werk van het Joegoslaviëtribunaal. Ze drong er bij de EU op aan Servië niet toe te laten zolang het verdachten niet uitlevert.

Del Ponte sprak gisteren voor haar toespraak in de Veiligheidsraad met de Servische vicepremier Bozidar Djelic. Hij zei na dat gesprek Del Ponte te hebben gevraagd de inspanningen van de Servische regering te erkennen. Hij had haar ook gezegd dat er in Servië ook een regering had kunnen zitten die helemaal niet met het Joegoslaviëtribunaal zou hebben samengewerkt - een verwijzing naar het feit dat de ultranationalistische Servische Radical Partij de grootste in het Servisch parlement is. (VIP, BBC)

Generaals Kroatië zelf naar tribunaal

Door een onzer redacteuren
DEN HAAG, 11 MAART. De Kroatische generaals Ivan Cermak en Mladen Markac hebben zich vandaag bij het Joegoslaviëtribunaal gemeld. Volgens de aanklacht die afgelopen maandag is gepubliceerd, namen de twee deel aan een 'criminele organisatie' met het doel de Servische bevolking te verdrijven uit de Krajina. Daarbij zijn oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid begaan.

Vóór hun vertrek uit Zagreb vanmorgen herhaalden de twee generaals buiten dienst dat zij niet schuldig zijn. Markac (48) en Cermak (54) zijn aangeklaagd wegens hun rol bij de verovering van de Krajina van de Kroatische Serviërs door het leger van president Tudman van Kroatië in 1995. Zo'n 160.000 etnische Serviërs, die al generaties lang in Kroatië leefden, werden toen verdreven. Achterge-

blijven Serviërs werden vermoord. Cermak was commandant van Knin, hoofdstad van de 'Servische republiek Krajina' na de verovering in 1995. Markac was commandant speciale politie van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

De komst van de generaals geldt als een tegemoetkoming van de Kroatische premier Sanader aan het VN-hof. Samenwerking met het hof is voorwaarde om kandidaat-lid van de EU te worden en toetredingsonderhandelingen te kunnen beginnen. Sanader noemde vanmorgen een aantal onderdelen van de aanklacht 'onacceptabel', maar die zullen in de rechtszaal worden besproken. De verwachting is dat Cermak en Markac op korte termijn worden veroordeeld. Zij zullen waarschijnlijk hun onschuld bepleiten, waarna zij weer naar huis worden gestuurd in afwachting van hun proces.

DONDERDAG 4 OKTOBER

Kamer kritisch over plan Rouvoet

Door een onzer redacteuren

DEN HAAG, 4 OKT. Minister Rouvoet (Jeugd en Gezin, CU) verzet zich tegen een breed toegankelijk Elektronisch Kind Dossier (EKD) zo bleek uit een overleg in de Tweede Kamer gisteren. Een Kamermeerderheid wil dat het EKD voor meer beroepsbeoefenaren toegankelijk wordt dan alleen voor artsen en verpleegkundigen van de jeugdgezondheidszorg.

Medewerkers van bureaus jeugdzorg bijvoorbeeld krijgen tot

dinsdag 10 augustus 2004

O-Timor wijst lobby van VN-tribunaal af

JAKARTA — Oost-Timor wil dat de internationale gemeenschap niet blijft hameren op de oprichting van een VN-tribunaal voor Indonesiërs die schuldig hebben gemaakt aan geweld tegen inwoners van de voormalige Portugese kolonie.

Volgens de Oost-Timorese minister van Buitenlandse Zaken Ramos Horta zou zo'n tribunaal van nadelige invloed zijn op de betrekkingen tussen Oost-Timor en Indonesië. De bevolking van Oost-Timor stemde in 1999 in een referendum overweldigend voor onafhankelijkheid. Gefrustreerde pro-Indonesische militieleden richtten daarna een slachting aan. (ANP/TR)

Belegeraar van Sarajevo: 33 jaar cel

DEN HAAG, 12 DEC. Het Joegoslaviëtribunaal heeft vandaag een oud-generaal van de Bosnische Serviërs, Dragomir Milošević, veroordeeld tot 33 jaar gevangenisstraf wegens oorlogsmisdaden tijdens de oorlog in Bosnië (1992-1995). Milošević leidde vijftien maanden lang het beleg van de beschietingen op Sarajevo. In de oorlog vielen bij het beleg de stad tienduizend doden. Zijn voorganger bij de belegering heeft levenslang gekregen. (AFP)

VN-Tribunaal: Tolimir ernstig ziek

AMSTERDAM Zdravko Tolimir, die door het Joegoslaviëtribunaal van genocide wordt verdacht, is ernstig ziek. Zijn gezondheidstoestand is 'zeer alarmierend' en 'kan elk moment levensbedreigend worden', aldus griffier Hans Holthuis in een advies aan de raadkamer van het Tribunaal. De Bosnisch-Servische officier Tolimir was de rechterhand van Mladic en wordt ver-

dacht van betrokkenheid bij de genocide in Srebrenica in 1995. Toen hij afgelopen mei werd opgepakt, was hij al ziek. Zijn gezondheid is er verder op achteruitgegaan door zijn weigering medicijnen in te nemen, en door de stress veroorzaakt doordat hij zichzelf wil verdedigen tijdens zijn proces. Ook Milošević, die tijdens zijn proces voor het Tribunaal stierf, werkte de artsen tegen.

Verdachten gruweldaden Vukovar in Servië berecht

In Belgrado is dinsdag een proces begonnen tegen zes Serviërs die van oorlogsmisdaden in en rond de Kroatische stad Vukovar worden verdacht. Het is de eerste grote rechtszaak in het land zelf tegen verdachten van oorlogsmisdaden in voormalig Joegoslavië.

De zes, allen Servische Kroaten, zouden in november 1991 bij Vukovar, in het noorden van Kroatië, ten minste 192 krijgsgevangenen hebben vermoord. Na drie maanden strijd hadden het

Joegoslavische leger en Servische milities Vukovar ingenomen en de krijgsgevangenen in een ziekenhuis gevangengezet. Vervolgens zouden de zes verdachten de mannen naar varkensstallen overbrengen om hen daarna op een rij te zetten en met machinegeweren te executeren. Ze dumpten de lijken vervolgens in een kuil en dekten ze toe met een bulldozer. Pas na enkele ja-

ren werden de lijken opgegraven. Het bloedbad was een van de ergste wrede daden in de toen beginnende oorlog op de Balkan. Het proces wordt gezien als een test voor het vorig jaar opgerichte oorlogstribunaal in Servië. De nieuwe Servische regering is zeer kritisch over het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag. Ze wil Servische verdachten voor

daarbij zelf verantwoordelijk maken. De Kroatische Justitie heeft de zaak Vukovar als een belangrijke zaak van het tribunaal, dat in verband met drie Servische officieren vasthoudt in Scheveningen, in afwachting van hun proces voor het VN-tribunaal.

De zes verdachten die nu in Belgrado terechtstaan kunnen een gevangenisstraf opgelegd krijgen van maximaal twintig jaar. Verdachte Miroslav Vujovic, die dinsdag als eerste voor de rechter verscheen, verklaarde onschuldig te zijn en noemde de

Carla Del Ponte vertrekt volgende week als hoofdanklager van het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag. Als Mladic en Karadzic alsnog gepakt worden is ze zo weer terug.

een persmiddel. 'Zo bleef ik de druk erop houden.' Wanneer de twee Bosnische Serviërs Mladic en Karadzic niet in Den Haag worden berecht, is de misse van het hof, volgens Del Ponte, maar 'voor de heil geslacht'.

'Omzin', zei Góran Sluiter, hoogleraar internationale recht aan de Universiteit van Amsterdam, tijdens de discussie. 'Op deze manier gaat Del Ponte voorbij aan de voorwaarde die zijn geweld, de jurisprudentie die het heeft opgeleverd, en de grote bijdrage aan de ontwikkeling van het internationale strafrecht.'

Erder op de dag zei Del Ponte tijdens haar afscheidspersconferentie in de lobby van het Joegoslaviëtribunaal dat het VN-hof de werkzaamheden pas kan beëindigen wanneer de twee belangrijkste nog voortvluchtige verdachten, Karadzic en Mladic, zijn gearresteerd en berecht. Het tribunaal sluit officieel eind 2010 en is in 1999 opgericht voor de berechting van oorlogsmisdadigers in het voormalige Joegoslavië. 'Ik hoop dat het Verligheidsraad de juiste beslissing zal nemen en het tribunaal niet sluit voordat deze twee terecht hebben gestaan', zei Del Ponte.

Del Pontes laatste week als hoofdanklager Joegoslavië-tribunaal

Tribunaa laat verdachte gaan

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 28 MEI. De rechtszaak tegen Jovica Stanišić is door de rechters van het Joegoslavië-tribunaal uitgesteld in verband met zijn slechte gezondheidstoestand. Daarvan profiteert ook Franko Simatovic, net als Stanišić een voormalig kopstuk van de Joegoslavische geheime dienst.

De rechter gelastte de voorlopige vrijlating van de twee verdachten, tegen deze beslissing is de openbaar aanklager in beroep gegaan.

De 57-jarige Stanišić is volgens de rechters fysiek en mentaal niet in staat om het proces te volgen. Hij heeft een chronische darmontsteking en verloor de afgelopen weken, volgens zijn advocaat Geert-Jan Knoops, twaalf kilo aan gewicht. Hij is - blijkt uit medische dossiers - depressief, suïcidaal, en staat onder permanent (camera)toezicht. Daardoor was hij volgens Knoops „niet in staat [...] om ons enige zinnvolle instructie te geven omtrent getuigen of documenten.”

De advocaat noemt de gevolgen van de detentie zo ernstig „dat er feitelijk sprake is van een ‘onmenselijke behandeling’”.

Stanišić en Simatovic worden beschuldigd van betrokkenheid bij de etnische zuiveringen in de oorlogen in Kroatië en Bosnië (1991-1995) en zijn aangeklaagd voor misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden. Bij hun voorgeleiding in juni 2003 zeiden ze onschuldig te zijn. In december 2004 werden ze voorlopig vrijgelaten om in Belgrado hun proces af te wachten, dat eerder dit jaar begon. De Servische regering heeft, net als in 2004, garanties gegeven dat de twee verdachten worden uitgeleverd wanneer hun proces wordt hervat.

Stanišić wordt gezien als de vroegere rechterhand van Milošević. Hij was van 1991 tot 1998 de baas van de staatsveiligheidsdienst DB. Simatovic was Stanišić's plaatsvervanger, en de eerste commandant van de Rode Baretten, een geheime eenheid van de Servische politie. De staatsveiligheidsdienst liet extreem gewelddadige militair acties uitvoeren in Kroatië en Bosnië. Volgens de aanklagers werden die georganiseerd, aangestuurd en gefinancierd door Stanišić en Simatovic.

Ruim 30 jaar voor Bosnische kampbeulen
SARAJEVO (ANP) - Het Bosnische staatsrechtshof heeft gisteren drie Bosnische Serviërs veroordeeld tot celstraffen oplopend tot 31 jaar. Het drietal was actief in de kampen Omarska en Keratinci, waar in 1992 veel Bosnische moslims en Kroaten werden vermoord, gearresteerd en verscheurd. Dusko Knežević kreeg 31 jaar, Zeljko Mejakic 21 jaar en Momčilo Gruban 11 jaar. Het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag had de zaak overgedragen aan de rechters in Sarajevo.

Zeven jaar voor Kroatische generaal
ZAGREB (AP) - De rechtbank in Zagreb heeft gisteren een Kroatische generaal tot zeven jaar cel veroordeeld wegens oorlogsmisdaden. De inmiddels gepensioneerde generaal, Miroslav Norac, werd vervolgd voor zijn rol in het uitvoeren van bevelen van het Joegoslavië-tribunaal van 1993 hun gang gaan bij het martelen en vermoorden van Servische en andere gepensioneerde militairen. Rahim Ademi, werd in de zaak vrijgesproken.

Uitstel proces tegen Stanišić

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 17 MAART. Het proces bij het Joegoslavië-tribunaal tegen twee oud-kopstukken van de Joegoslavische geheime dienst is vandaag direct na het begin uitgesteld omdat een van de beklaagden, Jovica Stanišić, niet was komen opdagen.

Met Stanišić staat Franko Simatovic terecht. Zij leidden de geheime dienst DB ten tijde van president Slobodan Milošević. Ze worden beschuldigd van betrokkenheid bij de etnische zuiveringen in de oorlogen in Kroatië en Bosnië (1991-1995). Stanišić en Simatovic maakten volgens de aanklagers van het VN-hof onderdeel uit van een 'gemeenschappelijke criminele onderneming' waarvan ook Milošević deel uitmaakte.

Tijdens de jacht op de moordenaars van premier Zoran Djindjić werden Stanišić en Simatovic in maart 2003 in Servië gearresteerd. Ze waren op dat moment nog niet door het Joegoslavië-tribunaal aangeklaagd. Dat gebeurde pas twee maanden later. Bij hun eerste voorgeleiding zeiden ze onschuldig te zijn.

Jovica Stanišić wordt gezien als de vroegere rechterhand van Milošević. Hij was van 1991 tot 1998 de baas van de staatsveiligheidsdienst DB. In dat jaar nam hij ontslag na een conflict met Milošević over onder andere diens Kosovo-beleid, over zijn stappen tegen onafhankelijke media. Stanišić's plaatsvervanger Franko Simatovic, alias Frenki, was de oprichter en eerste commandant van een elite-eenheid van de geheime dienst, de Eenheid voor Speciale Operaties, JSO. De JSO ontwikkelde zich tot een maffiabende die in 2003 Djindjić vermoordde.

De staatsveiligheidsdienst werd gebruikt voor het uitvoeren van paramilitaire acties in Kroatië en Bosnië. Die acties werden uitgevoerd door extreem gewelddadige milities die zouden zijn georganiseerd, aangestuurd en gefinancierd door Stanišić en Simatovic. Ze zijn door het VN-hof aangeklaagd voor misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden als moord, vervolging om politieke of religieuze redenen, deportatie en onmenselijke handelingen.

Een volksheld komt voor de rechter

Vier jaar bleef Kroaat Ante Gotovina op de vlucht - nu begint zijn proces voor Joegoslavië-tribunaal

Het Joegoslavië-tribunaal berecht vanaf vandaag zijn belangrijkste Kroatische verdachte, ex-generaal Ante Gotovina.

Door onze redacteur
CEES BANNING

DEN HAAG, 11 MAART. Ante Gotovina, nationale held en nationale lastpost. Vandaag is voor het Joegoslavië-tribunaal het proces begonnen tegen Gotovina (52), de belangrijkste Kroatische verdachte van het VN-hof.

In 1995 leidde de Kroatische ex-generaal de operatie Storm, waarbij 150.000 Serviërs uit de door Kroatische Serviërs uitgeroepen 'Republiek Krajina' werden gejaagd. Tien jaar later werd hij met een vals paspoort aangehouden in een restaurant op de Canarische eilanden. Sindsdien zit hij in het

VN-cellencomplex van de Scheveningse gevangenis in afwachting van zijn proces.

In december 2005 was de oplichting groot over het nieuws dat op Tenerife de nummer drie op de opsporingslijst van het Joegoslavië-tribunaal was opgepakt. Vier jaar lang - vanaf de publicatie van de aanklacht in de zomer van 2001 en daarop volgend Gotovina's onderduiken - heeft de 'zaak-Gotovina' als een zwaard van Damocles boven Kroatië en Kroatië's toetreding tot de Europese Unie gehangen. De nationale held uit 1995 hield vier jaar lang zijn land in gijzeling, want samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal was een absolute voorwaarde voor toetreding tot de EU.

Kroatië moest Gotovina arresteren en uitleveren. Jarenlang hielden de opeenvolgende regeringen in Zagreb vol Gotovina niet te kunnen vinden omdat hij niet in

Ante Gotovina Foto AFP

Kroatië zou zijn. Steeds doken nieuwe schuilplekken op. Zuid-Frankrijk bijvoorbeeld, mer dank aan zijn oude vrienden uit het Vreemdelingenlegioen. Of Herzegovina, dankzij zijn strijdmak-

Reportage
Voor veel Kroaten is Ante Gotovina de held van de Krajina. Dinsdag begon zijn proces voor het Joegoslavië-tribunaal.

Van onze verslaggeefster
Leen Vervaeke

DEN HAAG Terwijl in zaal I van het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag de charismatische Seselj vol vuur zijn eigen verdediging voert, zit de beklaagde van zaal 3 onbewogen op de achterste rij. Ernstig en geconcentreerd staart de Kroatische generaal Ante Gotovina naar het computerscherm voor zich, waarop verslagen, kaarten en foto's verschijnen die de aanklacht tegen hem moeten bewijzen.

De 52-jarige ex-legercommandant Gotovina, wiens proces dinsdag begon, leidde Operatie Storm, de militaire campagne die in juli 1995 de door de Servische Kroaten bezette streek Krajina heroverde en een einde maakte aan de Kroatische onafhankelijkheidsoorlog.

Op zich was de herovering van de Krajina legitiem, zeggen de VN-aanklagers, in hun zwarte toga en

witte bef. 'Maar het was meer. Het was een poging om de Serviërs uit de Krajina te zuiveren.'

Gotovina, die in 2005 op de Canarische Eilanden werd opgepakt, is de hoogstgeplaatste Kroaat die voor het Tribunal is verschenen. Gehoopt wordt dat de Kroatische bevolking, waarvan een groot deel Gotovina nog als nationale held vereert, door het proces en de live-uitzendingen op de Kroatische televisie, zal leren accepteren dat niet alleen aan Servische zijde misdaden begaan zijn.

In een vier uur durende toespraak sommen de aanklagers op hoe Gotovina en zijn medebeklaagden de generaals Cermak en Markac en ook de in 1999 overleden Kroatische president Tudjman te werk gingen. Ze verspreidden folders, zogenaamd afkomstig van de Servische leiders, waarin de Servische bevolking van de Krajina werd aangespoord uit Kroatië te vluchten. Ze lieten steden en dorpen urenlang bombarderen.

De Kroatische soldaten plunderden de Servische huizen. Met goedkeuring van hogerhand, want volgens de aanklagers wilde een Kroatische soldaat getuigen dat de plundering 'een beloning, een

In een tv-winkel in Banja Luka worden dinsdag beelden vertoond van Ante Gotovina bij het Joegoslavië-tribunaal. Foto Reuters

aanvulling op het lage salaris' was. De soldaten vermoordden ook de achtergebleven, vaak bejaarde of gehandicapte Serviërs, en staken duizenden Servische huizen in brand. Dat werd door Gotovina 'niet voorkomen of bestraft, maar toegedekt', aldus de aanklagers.

Gotovina stelde die burgerdoden en plunderingen volgens de aanklagers voor als jammerlijke uitwassen van de militaire strijd.

'Maar dit waren geen toevallige burgerdoden, maar directe aanvallen op burgers, hun levens en eigendommen', zegt een aanklager. Hij toont een foto van een bejaarde Serviër, gedood in zijn slaapkamer met enkele kogels in het hoofd. 'Tenzij de militaire strijd in zijn slaapkamer plaatsvond', sneert hij. De camera in de rechtzaal zoomt in op Gotovina's gezicht, maar dat geeft niets prijs.

Mladen Markac (52). Zij zijn, volgens de aanklacht, verantwoordelijk voor de grootste etnische zuivering onder Kroatische Serviërs tijdens Kroatische oorlog (1992-1995). En voortdurend 'smeekten' de Kroatische leiders Gotovina om zich vrijwillig te melden.

De machthebbers in Zagreb werden nooit gelooft dat ze Gotovina niet konden vinden. De ex-generaal was erg populair in eigen land, hij had rijke vrienden die hem beschermden, in het zakenleven en binnen staatsinstaties, zoals de Kroatische geheime dienst. Keer op keer constateerde Carla Del Ponte, hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, dat Kroatië in gebreke bleef. 'Eindelijk', zo zei premier Ivo Sanader bij Gotovina's arrestatie, was duidelijk dat Kroatië „niet heeft gelogen” toen het keer op keer verzekerde dat Gotovina zich niet in Kroatië bevond en dus door de Kroaten niet kon worden opgepakt.

Gotovina staat terecht met kolonel Iva Cermak (58) en kolonel

Joegoslaviëtribunaal

Kroatische 'helden' staan terecht

Redactie buitenland
AMSTERDAM

Drie Kroatische generaals die in eigen land heldenstatus hebben, zijn gisteren aan het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag voorgeleid op beschuldigingen van moord op minstens 150 Serviërs en de verdrijving van duizenden andere Serviërs uit de regio Krajina, in het zuiden van Kroatië. De verdachten zijn Ante Gotovina, Ivan Cermak en Mladen Markac.

Volgens aanklager Alan Tieger had het door de verdachten geleide offensief, Operatie Storm, tot doel de Krajina van etnische Serviërs te zuiveren. In de drie maanden durende campagne van 1995 trokken de Kroatische militairen plunderend en moordend door dorp na dorp, zei Tieger. 'De Servische gemeenschap was een

verminkte woestenij van vernielde dorpen en woningen.'

Met name Gotovina, een ijzervreter die ooit in het Franse Vreemdelingenlegioen diende, wordt verweten dat hij wist wat te gebeuren stond en liet maatregelen nemen om oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid te voorkomen.

Volgens de aanklacht was Operatie Storm een misdadige samenzwering, ontsproten aan het brein van onder meer toenmalig president Franjo Tudjman en toenmalig minister van Defensie Gojko Susak. Beiden zijn inmiddels overleden.

De verdediging van Gotovina zegt dat hij met zijn strijd tegen de voormalige Joegoslavische leider Slobodan Milošević de oorlog heeft beëindigd en hiervoor geen straf, maar lof verdient. •

Krajisnik: levenslang geëist

Van onze buitenlandredactie
AMSTERDAM

De aanklagsters van het Joegoslavië-tribunaal hebben aangekondigd levenslang te eisen tegen Momčilo Krajisnik, de rechterhand van de toenmalige Bosnisch-Servische president Radovan Karadžić.

Dinsdag begonnen de slotpleidooien tegen de voormalige Bosnisch-Servische parlementsvoorzitter, die is aangeklaagd wegens genocide. Zijn kantoor diende volgens aanklager Alan Tieger als het zenuwcentrum van de etnische zuiveringen onder Moslims

en Kroaten gedurende de oorlog in Bosnië. Hij zou met de nog voortvluchtige Karadžić het brein zijn geweest achter de genocide in Bosnië en opdracht hebben gegeven tot executies, foltering en deportaties. De belegering van Sarajevo begon met zijn goedkeuring.

Krajisnik maakte in 1995 deel uit van de Servische delegatie die in Dayton onderhandelde over een vredesakkoord. Hij kreeg daar vanwege zijn dwarse houding de bijnaam Mr. No. Tot 1998 bleef hij actief als nationalistisch politicus.

Krajisnik (61) was bij zijn arrestatie in april 2000 de eerste 'grote vis' in handen van het Tribunal. Zijn proces duurt ruim 2,5 jaar, de

uitspraak wordt eind september verwacht. De verdachte heeft zelf verklaard onschuldig te zijn.

Het Tribunal legde gisteren de Kroatische journalist Josip Jovic een boete op van 20 duizend euro. Hij had de naam van een beschermde getuige geopenbaard.

Het tribunaal vervolgde Jovic omdat hij in 2000 in *Slobodna Dalmacija* de naam publiceerde van de voormalige president van Joegoslavië en huidige president van Kroatië, Stipe Mesic. Die trad in 1998 op als getuige in het proces tegen de Bosnisch-Kroatische oud-kolonel Tihomir Blaskic, onder voorwaarde dat zijn identiteit geheim zou blijven.

Voor Carla Del Ponte zit haar werk bij het Joegoslavië Tribunaal er bijna op. De Zwitserse juriste wordt ambassadeur in Argentinië. 'Een aanklager die zijn werk goed doet, krijgt altijd kritiek.' Door Lidy Nicolasen en Leen Vervaeke

Die Mladic pakken we wel!

1-12-2007

'Kom nog eens terug als we Mladic hebben', zegt ze ten afscheid. Schaterlachend. Carla del Ponte (60), de schrik van de oorlogsmisdadigers op de Balkan, ziet er klein en chic uit, in een zwart mantelpakje en met gouden oorringen en een halsketting. Haar diepe stem en afgemeten zinnen sporen met haar imago van onverschrokkenheid en ondiplomatieke directheid.

Eind deze maand stapt ze op als hoofdaanklager van het Joegoslavië Tribunaal in Den Haag. Een verzoek van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om langer te blijven, legde ze naast zich neer, hoezeer het haar ook spijt dat haar werk niet af is. De hoofdverdachten - Mladic en Karadzic - lopen vrij rond.

Maar na acht jaar als hoofdaanklager snakt Del Ponte naar een normaal bestaan. Acht jaar lang was ze de best bewaakte vrouw van Nederland, altijd vergezeld van zes tot acht bewakers, altijd in gepantserde wagens en beveiligde huizen. 'Acht jaar is lang. Ik ben een beetje moe aan het worden. Ik moet van lucht veranderen.'

Heeft u Nederland de afgelopen acht jaar een beetje leren kennen?
'Niet echt. De eerste vier jaar was ik ook aanklager voor Rwanda. Nederland was: de rit tussen het vliegveld en mijn huis, en de rit tussen mijn huis en het Tribunaal. Het ging een beetje beter toen ik alleen voor Joegoslavië aanklager werd. Maar toch, voor mij was Nederland wat ik zag als ik uit het raam van het Tribunaal keek.

Dat is veranderd toen ik vier jaar geleden begon te golfen. Voor het eerst was ik in staat gewone Nederlandse mensen te ontmoeten. Via hen ontdekte ik Nederland. We speelden in Rotterdam en ik ontdekte Rotterdam, we hadden een wedstrijd in Friesland en ik ontdekte Friesland. Zo ben ik er in geslaagd een heel klein beetje Nederland te leren kennen.'

Wat als ze nooit worden opgepakt, of pas na 2010, als het Tribunaal geacht wordt te sluiten?

'Dat zou een ramp zijn. Ik hoop dat de Veiligheidsraad dit tribunaal intact houdt totdat Mladic en Karadzic berecht zijn. Anders zou het Tribunaal een grote mislukking zijn. Het Tribunaal is opgericht om oorlogsmisdaden te berechten. Wij hebben vastgelegd dat Mladic en Karadzic verantwoordelijk zijn voor de genocide in Srebrenica. Als het Tribunaal niet meer bestaat, vervallen alle aanklachten en zijn zij, de grootste oorlogsmisdadigers, vrij om te gaan en te staan waar ze willen.'

Milosevic, ook een hoofdverdachte, stierf in de cel zonder te zijn veroordeeld. Critici zeggen dat de aanklacht tegen hem te ruim was, waardoor er tijd is verloren. Had u anders gehandeld als u had geweten dat hij zou sterven?

'Natuurlijk, als ik de macht had om dat te weten... We gaan allemaal een keer dood, je weet nooit wanneer. Maar we maken geen aanklacht om zo snel mogelijk een veroordeling te krijgen. Nee, we zetten alle oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid in de aanklacht. Wij vertegenwoordigen alle slachtoffers. We kunnen niet zeggen: we zetten de achttien duizend doden van Srebrenica wel in de aanklacht, maar de tweehonderd van een klein dorpje niet. Nee! De nabestaanden verwachten gerechtigheid. Er zijn geen A-slachtoffers en B-slachtoffers.'

Soms vindt de internationale gemeenschap vrede en stabiliteit belangrijker dan waarheid of gerechtigheid.

'Vrede zonder gerechtigheid is niet mogelijk. Vrede zonder gerechtigheid is een tijdelijke vrede. Generaties later zullen er nog mensen zijn die wraak willen nemen voor wat er jaren geleden is gebeurd. Goede rechtspraak brengt echte vrede.'

U heeft de afgelopen acht jaar veel kritiek gekregen. U bent een onge-

Het is schoon hier. De lucht is schoon.'

Het moet een eenzaam bestaan zijn.

'Ja, dat is het. Je bent alleen, maar je bent nooit alleen. Je moet je hele leven programmeren. De bewakers gaan altijd mee. De bewakers zijn er niet voor jou, ze zijn er om je te beschermen vanwege je werk. Vandaar dat ik meestal thuisblijf. Ik ga niet naar de bioscoop, ik doe geen dingen die andere mensen in hun vrije tijd doen.

'Kleren kopen doe ik in Italië of Zwitserland, alleen als het echt nodig is. Als mijn schoenen versleten zijn en ik ben op werkbezoek in Rome, hup ik even mijn winkel in en koop ik zeven paar schoenen. Dan ben ik weer voor een tijdje klaar. Het is een manier van leven. Je raakt er aan gewend.'

Maar waarom kiest iemand voor zo'n bestaan?

'Dat bedenkt je niet van tevoren, het overkomt je. Toen rechter Falcone, met wie ik destijds op Sicilië werkte, voor het eerst onder bewaking werd geplaatst, zei ik tegen hem: 'Ik zal dat nooit accepteren, voor mij is het onmogelijk zo te leven'. Maar daarna, nadat hij was vermoord, ach, het gebeurt niet van de ene op de andere dag, het is een evolutie.'

U bent er niet in geslaagd de kroon op uw werk te zetten.

'In acht jaar tijd ben ik er in geslaagd 91 verdachten naar Den Haag te halen. Maar de grootste verantwoordelijken voor de genocide in Srebrenica, Mladic en Karadzic, zijn nog steeds op vrije voeten. Dat is natuurlijk een schande, voor iedereen. Ik ben sinds 1999 bezig met hun arrestatie, maar ik verwacht nog steeds dat Belgrado hen zal uitleveren. Ik ben 80 procent zeker dat Mladic voor het eind van dit jaar wordt opgepakt.'

Dat heeft u vaker gezegd.

'Ja, maar dit is een cruciaal moment. Servië zit aan het einde van de onderhandelingen om kandidaat te worden voor het lidmaatschap van de Europese Unie. De politieke druk om Mladic uit te leveren is zeer groot. Als we Mladic hebben, zal het makkelijker zijn ook de anderen te pakken te krijgen.'

Waarom was u in het verleden dan zo zeker dat hij gepakt zou worden?

'Ik maakte toen enkel publiek wat Belgrado me vertelde. Nu ziet het er veel beter uit. Nu is het voor Ser-

Carla del Ponte Foto Joost van den Broek / de Volkskrant

Del Ponte

- 1947 - geboren op 9 februari, in de Zwitserse stad Lugano.
- 1965 - studie rechten in Bern, Genève en Groot-Brittannië.
- 1972 - advocaat en notaris.
- 1981 - openbaar ministerie in Lugano. Onderzoek naar internationale drugs- en wapenmafia, waarvan winst in Zwitserland wordt witwassen.
- 1992 - rechter Falcone, met wie ze nauw samenwerkte, komt om door autobom. Zelf ternauwernood aan bomaanslag ontsnapt. Krijgt 24-uursbewaking.
- 1994 - procureur-generaal van Zwitserland, lid van Federale Commissie tegen witteboordcriminaliteit. Strijdt tegen machtige bankierslobby, en politici als Boris Jeltsin en Benazir Bhutto.
- 1999 - hoofdaanklager van Rwanda-Tribunaal in Tanzania en Joegoslavië-Tribunaal in Den Haag.
- 2001 - (februari) veroordeling drie Bosnische Serviërs wegens groepsverkrachting vrouwelijke gevangenen. Voor eerst in geschiedenis verkrachting als misdaad tegen menselijkheid bestraft.
- 2002 - (januari) uitlevering Servische oud-president Milosevic. Del Ponte wordt alom geprezen. Milosevic noemt haar 'de nieuwe Gestapo'.
- 2003 - mandaat Joegoslavië-Tribunaal verlengd, mandaat Rwanda-Tribunaal niet.
- 2005 - (mei) EU stopt alle onderhandelingen met Servië, na negatieve beoordeling van Del Ponte over Servische medewerking.
- 2005 - (november) Del Ponte negeert verzoek van rechters in zaak-Milosevic om aanklacht te splitsen, omdat proces te lang duurt.
- 2005 - (oktober) Kroatië toegelaten als kandidaat-lid Europese Unie na positieve beoordeling van Del Ponte over Kroatische medewerking.
- 2005 - (december) Kroatische generaal Gotovina gearresteerd.
- 2006 - (maart) Milosevic sterft in cel, kort voor afronding proces. Kritiek op Del Ponte barst los.
- 2007 - (juni) tijdens bezoek Del Ponte aan Belgrado wordt Tolimir (rechterhand Mladic) gearresteerd. Servië weer in gesprek met EU na positieve beoordeling van Del Ponte.
- 2007 - (november) EU parafeert akkoord om Servië kandidaat-lid te laten worden, nog geen ondertekening.

Persoonlijk: gescheiden, één 30-jarige zoon, woont in Den Haag en heeft huis in geboorteprovincie Ticino, spreekt Italiaans, Frans, Duits en Engels.

vië absoluut een cruciaal moment.'

Zal de EU Servië het kandidaat-schap blijven weigeren totdat Mladic gearresteerd is?

'Dat zou zo moeten zijn.'

Maar is het ook zo?

'Tot op heden wel. En ik heb grote hoop dat het zo blijft, want om Servië kandidaat te maken is de unanimiteit van alle 27 EU-landen nodig. Vooral Nederland is een grote steun voor ons, want de Nederlandse regering staat er op dat de vluchtelingen zijn uitgeleverd voordat Servië kandidaat mag worden.'

Want Nederland zit natuurlijk ook met frustratie vanwege Srebrenica.

'Wat kan mij de frustratie van Nederland schelen? Voor mij is belangrijk dat de voortvluchtigen worden gearresteerd. Daarom maak ik me druk de steun te verkrijgen van Nederland, of van België of van alle andere landen. Het is extreem belangrijk en het zal helpen Mladic voor het eind van het jaar of in elk geval in januari hier in Den Haag te hebben. Ik denk echt dat het lukt dit keer.'

Over Karadzic horen we niks meer.

'Al maanden niet meer. Niemand zoekt hem nog. Vermoedelijk zit ook hij in Servië. Misschien ergens in een klooster tussen Servië, de Republika Srpska en Montenegro. Maar onze aandacht gaat vooral naar Mladic. We weten waar hij de afgelopen jaren heeft gezeten, daarvan hebben we een nauwkeurige reconstructie kunnen maken. Maar waar hij nu zit? Niemand weet het. Hij maakt geen fouten nu het erop aankomt. Hij verbergt zich al jaren, en weet hoe het moet. We weten alleen dat ze beiden in perfecte conditie verkeren.'

Is het niet vreemd dat ze zich al die jaren hebben kunnen verstoppen?

'Als je als een held wordt beschouwd, als alle bewoners je steunen, als je een heleboel bewakers om je heen hebt en voormalige militairen en politici je financieel hel-

pen, kun je je blijven verbergen. In het verleden is het voorgekomen dat we ze hadden getraceerd en dat de NAVO erop af ging. Maar als militairen hun hoofdkwartier uitkomen, doen ze dat met helikopters en trucks en tweehonderd soldaten in uniform. Iedereen was in een mum van tijd op de hoogte. Wij wilden in het geheim opereren, maar toen lukte dat niet.'

Er zijn vele kansen geweest om hen op te pakken.

'Tot 1998 ontbrak de politieke wil hen te arresteren. Mladic en Karadzic liepen vrij rond in de stad Pale en de rest van de Republika Srpska. Ze werden niet gearresteerd, niet door de NAVO en niet door anderen. Na 1998 was die politieke wil er wel. Maar toen doken Mladic en Karadzic onder. De NAVO probeerde het wel, maar kreeg geen toegang tot Servië, waar Milosevic aan de macht was.'

'De samenwerking met Servië kwam pas van de grond na 2001, toen Djindjic premier werd. Ik ontmoette Djindjic in 2003. Hij zei: 'Ik zal Mladic aan het einde van de lente of het begin van de zomer overhandigen'. Twee weken later werd hij vermoord. We verloren in hem een vriend van het Tribunaal.'

'Daarna werd Kostunica premier en hij slaagde erin verdachten te overtuigen zichzelf aan te geven. Waarschijnlijk hebben ze ook geprobeerd Mladic daartoe te bewegen, maar Servië heeft nu pas begrepen dat Mladic zich nooit vrijwillig zal overgeven.'

De Amerikaanse onderhandelaar Richard Holbrooke zou met Karadzic een akkoord hebben gesloten: amnestie voor Karadzic in ruil voor vrede in Bosnië-Herzegovina.

'We hebben vergeefs geprobeerd bewijzen voor deze geruchten te achterhalen. Of het gerucht geloofwaardig is? Het hangt ervan af hoe je de puzzelstukjes rangschikt. Als je boos bent en opgewonden, dan zeg je: ah, zie, ze hebben een akkoord gesloten. Maar als je wat realistischer nadenkt, lijkt het onmogelijk. Ik ken Holbrooke. Ik denk dat hij intelligent genoeg is om niet zo'n pact te sluiten.'

po, men verweet u gebrek aan leiderschap. Wat heeft dat met u gedaan?

'Niets, absoluut niets. Een aanklager die zijn werk goed doet, krijgt altijd kritiek, maakt altijd vijanden. Maar de critici zouden eens moeten zien hoe we hier werken. Hoe moeilijk het is om alle onderzoeken te doen en bewijzen te vinden. Hoe lastig het is zonder medewerking van de Balkanstaten het bewijs in de rechtszaal te krijgen. Soms is kritiek gerechtvaardigd, maar vaak is het kritiek uit onwetendheid. We hebben ons best gedaan. Als je mij vraagt of ik fouten heb gemaakt, zeg ik nee, echte fouten hebben we niet gemaakt.'

Heeft iemand ooit geprobeerd u om te kopen?

'Vanaf mijn aantreden hebben politici begrepen dat ik geen politieke druk zou aanvaarden. Ik gedraag me als een aanklager, niet als een diplomaat of een politicus. Ik ben heel open en direct. Natuurlijk heb ik de politiek nodig, maar ik maak er geen deel van uit. Zo heb ik mijn onafhankelijkheid kunnen bewaren. Ik moet heel *straight* zijn. Jij, als autoriteit, moet de waarheid kunnen horen over wat ik doe, over wat ik wil. Ik moet niet diplomatiek zijn, wel oprecht.'

'Ik heb vaak verzoeken gekregen om te wachten met een aanklacht, vanwege verkiezingen of een gespannen situatie. Ik heb altijd geweigerd mee te werken. Als je er één keer aan toegeeft, ga je dat vaker doen. En de rampen die ons werden voorspeld, hebben we nooit meegemaakt. Er is wel eens een demonstratie gehouden, maar nooit iets ernstigs. Zelfs niets toen Milosevic werd opgepakt. Vooraf zeiden ze: 'De arrestatie zal Servië in een crisis brengen'. Maar wat gebeurde er? Helemaal niks.'

U wordt ambassadeur in Argentinië. Waarom die job?

'Met pensioen gaan zou een te grote verandering ineens zijn. Mijn regering bood me deze functie aan en ik vond het fantastisch. Ver, ver weg van Europa. Ik weet niet of ik daar ook bewaakt moet worden maar ik hoop dat het op termijn niet meer nodig zal zijn.'

In plaats van golf spelen kunt u er de tango leren dansen.

'Golf blijft belangrijk. Mijn Nederlandse vrienden spelen zeer goed. Ik heb een handicap 25,6. Niet zo goed, maar ik heb niet veel tijd om te oefenen. Mijn vrienden organiseren een wedstrijd ter ere van mijn vertrek. Haha, ja, ook dan wil ik winnen.'

Na de massamoord in Srebrenica, tien jaar geleden, maakte minister Voorhoeve van Defensie een geheim plan om op één dag zoveel mogelijk oorlogsmisdadigers te arresteren. Over de mislukking van dit plan en over Voorhoeves plan B.

Cees Banning
Petra de Koning

In de zomer van 1996 belde de hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag, in die tijd de Zuid-Afrikaan Richard Goldstone, met de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken Hans van Mierlo. Hij wilde met hem praten, zei hij, en ook met minister van Defensie Joris Voorhoeve.

Het tribunaal was twee jaar eerder opgericht. De VN hoopten dat het een afschrikwekkende werking zou hebben op de strijdende partijen in Bosnië, maar in de zomer van 1995 waren zo'n zevenduizend moslims uit Srebrenica gedood door Bosnische Serviërs. De aanklagers en rechters van het tribunaal hadden nog maar weinig kunnen doen. Er waren NAVO-militairen naar Bosnië gestuurd om toe te zien op het vredesakkoord dat eind 1995 was gesloten, maar die wilden alleen oorlogsmisdadigers oppakken als ze die tegenkwamen en als ze er niet te veel risico door liepen. In de cellen van het tribunaal zaten nog bijna geen verdachten. En er werd nog maar één rechtszaak gevoerd, tegen de Bosnisch-Servische café-eigenaar Duško Tadić die in de oorlog reservert was van de politie.

Het gesprek met Richard Goldstone, vertelt Joris Voorhoeve nu, ging over 'de jachtvergunning' van de hoofdaanklager. Die was uitgebreid. Richard Goldstone kon nu ook aan de VN-lidstaten zelf vragen of ze in Bosnië verdachten van het tribunaal wilden arresteren. De NAVO-militairen konden dan in opdracht van hun eigen regering verdachten aanhouden.

Joris Voorhoeve had al eerder tegen collega's van NAVO-lidstaten gezegd dat de troepen het tribunaal moesten helpen. Hij dacht dat het voor Bosnië het beste zou zijn als de belangrijkste oorlogsmisdadigers, die nog veel macht hadden, snel werden opgepakt. Pas dan zou het land democratisch kunnen worden, het zou niet in delen uiteen hoeven vallen. Maar de collega's waren bang voor de woede van de bevolking.

Na het gesprek met Richard Goldstone bedacht Voorhoeve een plan. Het tribunaal had een lijst met zo'n vijftienzeventig aanklachten. Nederland zou samen met de Amerikanen, de Britten, de Fransen en de Duitsers op één dag zoveel mogelijk verdachten van die lijst moeten oppakken – ook Radovan Karadžić en Ratko Mladić, die waren aangeklaagd voor de

slachtoffers en de nabestaanden dan over zichzelf. „Voor hen”, zegt hij, „kan het boek pas gesloten worden als de moordenaars zijn gepakt en als ze hun straf uitzitten.” En wat dat voor hemzelf zou betekenen? „Gerechtigheid”, zegt hij. En daarna: „Natuurlijk moet je zelf ook wel wat verwerken. Als de daders gearresteerd worden, zou dat natuurlijk wel een stap daarin zijn.”

De chef-defensiestaf, Henk van den Breemen, leidde het overleg over het arrestatieplan van Voorhoeve. Hij praatte met chefs van staven uit de Verenigde Staten, Frankrijk, Groot-Brittannië en Duitsland. Meestal werd er in Den Haag vergaderd, soms ook in andere Europese steden.

Hans van Mierlo had het er ook een paar keer over met de Amerikaanse president Bill Clinton. Hij zegt dat hij het 'frustrerend' heeft gevonden dat het plan 'top secret' was. „De Tweede Kamer hijgde in mijn nek dat we niets deden om oorlogsmisdadigers te pakken, en ondertussen waren we hiermee bezig. Maar als ik er iets over zou zeggen, zou het nooit wat kunnen worden.”

Duitsland was meteen vóór het plan, zoals Joris Voorhoeve al had gedacht. Duitsland bleef ook tot het eind vóór het plan. Joris Voorhoeve zegt dat de twijfels bij de andere landen eerst minder waren geworden. Hij dacht dat dat kwam omdat er in de media veel aandacht was voor de passieve houding van de NAVO. Er stonden stukken in de krant over oorlogsmisdadigers die zonder problemen langs controleposten reden, er waren televisie-uitzendingen over NAVO-militairen die in dezelfde cafés zaten als verdachten van het tribunaal.

Maar na een paar maanden waren er 'meningsverschillen' ontstaan. Volgens Joris Voorhoeve waren de Britten met internationaal-juridische bezwaren gekomen. Die vond hijzelf „niet zo gewichtig”. Er was ook een land – hij wil niet zeggen welk land – dat dacht dat de vrede in Bosnië door de arrestaties in gevaar zou komen, en wéér een ander land dacht dat de kans op mislukking te groot was. „Maar het belangrijkste was dat niemand de leiding wilde nemen”, zegt Joris Voorhoeve. „Het plan verpieterde.”

Volgens zijn woordvoerder in die tijd, Hans van den Heuvel, hadden de Amerikanen niet meer mee willen doen. Hij dacht dat zij met juridische bezwaren waren gekomen. Hij zegt: „Voorhoeve wilde heel graag dat het zou doorgaan en Van den Breemen heeft zich het vuur uit de sloffen gelopen. Maar hij kon de Amerikanen niet overtuigen.”

Hans van Mierlo zegt dat de Fransen er

Nederlandse militair in Bosnië ontlad zijn wapen bij de ingang van militair kamp Bugojno. Foto: Priso Spoelstra / Hollandse Hoogte

De droom van Joris Voorhoeve

Nederlandse soldaat op patrouille in Bosnië. Als het aan de taamaline

massamoord in Srebrenica. „De slaapkamer van het tribunaal”, zegt Joris Voorhoeve, „zou in een keer vol zitten.” Het ‘mei 1945-effect’ zou worden voorkomen. Na de Tweede Wereldoorlog waren veel oorlogsmisdadigers naar Zuid-Amerika gevlucht.

De Amerikanen zouden mee moeten
geen zin meer in naaden, hij kan zich niet meer herinneren waarom. Hij weet nog wel dat vooral de Amerikanen het plan riskant vonden.

Anesthesist

De vijf landen waren eind 1996 over het plan gaan praten. In de zomer van 1997,

minister Voorhoeve had gelegen, hadden NAVO-militairen actief jacht gemaakt op oorlogsmisdadigers Foto Martin Roemers / Hollandse Hoogte

HOE EEN NEDERLANDSE MINISTER JACHT MAAKTE OP OORLOGSMISDADIGERS IN BOSNIË

doen omdat er in Bosnië anders niets lukte. De Fransen en de Britten hadden het bevel over de NAVO-troepen in het zuid-oosten en het noordwesten van Bosnië. Daar zaten veel verdachten van het tribunaal. Joris Voorhoeve wilde graag dat Duitsland ook meedeed omdat hij dacht dat dat land het plan zou steunen. De Duitse ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie kende hij goed. In de groep van grote landen die samen hadden geprobeerd vrede te stichten in Bosnië was Duitsland vertolker geweest van de ideeën en wensen van Nederland, dat in vergelijking met andere landen veel troepen had in Bosnië. En Duitsland had speciale antiterreureenheden opgericht na de aanslag tijdens de Olympische Spelen in 1972. Joris Voorhoeve hoopte dat die mee konden doen aan de arrestaties.

Hij praatte er eerst over met Hans van Mierlo, na een vergadering van de ministerraad op vrijdagmiddag. Daarna had hij een gesprek met een Amerikaanse topambtenaar van Defensie tijdens een tweedaagse NAVO-conferentie in Noorwegen, op 25 en 26 september van dat jaar. Voorhoeve zegt nu dat de Amerikanen eerst ‘grote aarzelingen’ hadden. Later hadden ze besloten dat ze toch mee wilden doen.

Top secret

De directeur Voorlichting van Defensie, Hans van den Heuvel, zei later – toen hij geen woordvoerder meer was – dat de massamoord in Srebrenica Voorhoeve ‘kapot’ had gemaakt. Nederlandse VN-militairen hadden Srebrenica moeten beschermen. De VN hadden Srebrenica een ‘veilig gebied’ genoemd. Ook Hans van Mierlo zegt: „Joris was getraumatiseerd. Srebrenica bepaalt zijn leven.”

Joris Voorhoeve zelf zegt bijna tien jaar na de massamoord: „Het was een afgrijpselijke ervaring. Maar het is geen trauma. Ik heb altijd gewoon kunnen doorwerken.” Hij zegt ook: „Je loopt er natuurlijk wel over na te denken. Je blijft analyseren, reconstrueren, en je blijft vragen stellen die niet te beantwoorden zijn, omdat het ‘wat-als-vragen’ zijn. Wat zou er bijvoorbeeld gebeurd zijn als we daar niet alleen hadden gezeten? Als daar niet alleen het Nederlandse vlaggetje had gewapperd?” In het maandblad M van deze krant zei Voorhoeve twee weken geleden dat hij na de massamoord had moeten aftreden.

Joris Voorhoeve praat liever over de

toen het overleg al moeizaam was geworden, arresteerden Britse NAVO-militairen opeens de Bosnisch-Servische anesthesist Milan Kovačević. In de oorlog was Kovačević vice-voorzitter van de Servische crisisstaf in Prijedor. Later was hij directeur geworden van een ziekenhuis. Het tribunaal had hem ook aangeklaagd voor genocide. Een andere Bosnische Serviër die de Britten hadden willen arresteren, Šimo Drljaca, werd doodgeschoten. Hij had zich tegen zijn arrestatie verzet.

Joris Voorhoeve zegt dat de andere vier landen van tevoren niets wisten van deze arrestaties. „Ik heb me er nooit in kunnen verdiepen of de Britten ons hadden kunnen waarschuwen of niet. Misschien zag een groepje officieren een verdachte lopen en misschien zeiden ze toen tegen elkaar: die pakken we.”

De Australiër Graham Blewitt, die tien jaar lang plaatsvervangend hoofdaanklager was van het tribunaal, zegt dat de Britten verdachten waren gaan arresteren omdat ze veel last hadden van Šimo Drljaca, een vroegere politiecommandant die later vice-minister van Binnenlandse Zaken was geworden in het Servische deel van Bosnië. Britse NAVO-militairen moesten vaak met hem overleggen over de uitvoering van het vredesakkoord. Ze vonden hem gevaarlijk, hij veroorzaakte onrust. Een Britse commandant zei tegen medewerkers van het tribunaal: „Als jullie hem aanklagen, zullen wij hem arresteren.”

De aanklagers hadden het bewijsmateriaal tegen Šimo Drljaca al klaarliggen, zegt Graham Blewitt, maar door de rechtszaak tegen Duško Tadić waren ze er nog niet aan toegekomen om hem aan te klagen. „We snapten meteen hoe belangrijk het was wat de commandant zei. Dit was de doorbraak waar we op hadden zitten wachten.” Na een paar dagen was de aanklacht klaar. Ook Milan Kovačević werd erin genoemd.

Door de arrestaties van de Britten wist Voorhoeve zeker dat zijn plan niet zou worden uitgevoerd. De verdachten wisten opeens dat ze echt gepakt zouden kunnen worden. Voorhoeve dacht dat ze misschien zouden gaan onderduiken. Hij zegt nu over zijn plan: „Misschien was het ook wel te ambitieus.”

Moeilijk, moeilijk

Maar Joris Voorhoeve wilde per se dat er verdachten gearresteerd werden. Al vóór de zomer had hij de officieren op zijn min-

Prof.dr.ir. Joris Voorhoeve

-1945 - leide van 1986 tot 1990 de Tweede-Kamerfractie van de VVD. Voordat hij minister van Defensie werd (1994-1998), was hij directeur van het Nederlands Instituut voor Internationale Betrekkingen ‘Clingendael’. Na zijn ministerschap werd hij hoogleraar politiek-bestuurlijke aspecten van internationale organisaties aan de Universiteit Leiden, sinds december 1999 is hij lid van de Raad van State.

Joris Voorhoeve in 1994 Foto Vincent Mentzel

Dit verhaal is een voorpublicatie uit het boek *Balkan aan de Noordzee. Over het Joegoslavië-tribunaal, over recht en onrecht dat op 24 juni verschijnt. Cees Banning en Petra de Koning werkten als verslaggever van NRC Handelsblad in Kosovo en Bosnië. Sinds 1999 volgen ze de processen voor het Joegoslavië-tribunaal. Voor Balkan aan de Noordzee interviewden ze meer dan zeventig mensen: medewerkers en oud-medewerkers van het tribunaal, politici, juristen en ambtenaren uit Nederland en de Verenigde Staten, en ook slachtoffers en verdachten van oorlogsmisdaden en hun familieleden.*

Deze week verscheen het boek *Zilverstad* van redacteur Raymond van den Boogaard. Dit gaat over de nasleep van de massamoord in Srebrenica: hoe de Haagse politiek pijnlijke gedachten over mogelijke Nederlandse schuld buiten de deur heeft weten te houden.

nisterie laten onderzoeken welke verdachten er woonden in het gebied waar de Nederlandse NAVO-militairen hun basiskamp hadden, in Midden-Bosnië. Hij wilde dat ze een plan zouden maken om die te arresteren. Voorhoeve had eerst te horen gekregen dat zo'n plan niet uitvoerbaar was. „Ze zeiden: ‘Het is zoeken naar een speld in een hooiberg. Die mensen verstoppem zich. En ze lijken daar allemaal op elkaar.’”

Volgens zijn officieren was het ook een probleem dat de Nederlanders onder Brits commando werkten. Joris Voorhoeve: „Het was allemaal ‘moeilijk, moeilijk.’” Maar uit rapporten van de militaire inlichtingendienst bleek dat de Nederlanders in Bosnië twee verdachten hadden herkend van de posters met foto's die het tribunaal had laten ophangen. Joris Voorhoeve zegt: „Ik vond dat ze achter die twee aan moesten gaan.”

Het waren Bosnische Kroaten. De aanklacht tegen een van hen, Vlatko Kupreškic, was een jaar eerder openbaar gemaakt. Vóór de oorlog had hij een groothandel in het dorp Ahmići. Hij zou in april 1993 als politiereservist hebben meegedaan aan de massamoord op de moslims in Ahmići. De aanklacht tegen de andere verdachte, Anto Furundžija, was nog geheim. Hij zou commandant zijn geweest van een speciale eenheid van het Bosnisch-Kroatische leger. Volgens het tribunaal had hij moslims gemarteld. En hij zou erbij zijn geweest toen een van zijn mannen een vrouw verkrachtte. Hij had niets gedaan om dat tegen te houden.

Er werd een eenheid opgericht om de verdachten te arresteren. Daar zaten mariniers, commando's en luchtmachtmilitairen in. Volgens Joris Voorhoeve deden er zo'n honderd mensen aan mee. Hij had zelf de commandant uitgezocht. Hij wil niet zeggen wie dat was. Maar hij had ‘een man met gezag’ uitgekozen, iemand die politieke inschattingen kon maken.

Zijn woordvoerder uit die tijd zegt dat Patrick Cammaert de leiding had, een luitenant-kolonel van de mariniers. Het plan voor de arrestaties, dat geheim was, heette *Amber Star*. De militairen waren precies nagegaan wat de twee Bosnische Kroaten elke dag deden, waar ze sliepen, met wie ze praatte. En ze maakten foto's van de mannen. „Hun nachtmerrie was dat ze de verkeerde zouden pakken”, zegt Joris Voorhoeve.

In het najaar van 1997 ging hij bij hen op bezoek. Ze lieten foto's zien van de

verdachten, ze vertelden over de voorbereidingen. Anto Furundžija ging 's avonds vaak naar een café. Maar Vlatko Kupreškic was bijna altijd thuis, en hij was gewapend.

Pas begin december, net voordat de twee mannen gearresteerd zouden worden, vertelde Joris Voorhoeve aan Hans van Mierlo over het plan. Daarna had hij er een gesprek over met minister-president Wim Kok. Hans van Mierlo en Wim Kok hadden er veel vragen over gesteld, maar ze hadden het allebei een goed idee gevonden.

Voorhoeve had ook tegen de Amerikanen, de Britten en de Fransen gezegd wat er zou gaan gebeuren. Een Amerikaanse diplomaat die door Bill Clinton naar de Balkan was gestuurd om te helpen bij de uitvoering van het vredesakkoord, was volgens Voorhoeve met ‘mitsen en maren’ gekomen. Hij vond dat de belangrijkste misdadigers éerst opgepakt moesten worden. Maar die zaten niet in het gebied van de Nederlanders, en Voorhoeve had gezegd: „We hebben daar nu al zo eindeloos lang op gewacht.” De Amerikaanse NAVO-bevelhebber Wesley Clark had het wel meteen een goed idee gevonden. Hij beloofde dat zijn troepen de Nederlanders zouden helpen als dat nodig was.

Verkleed als dennenboom

Op een nacht, ook begin december, zouden de twee Bosnische Kroaten gearresteerd worden. Maar die avond ging Anto Furundžija niet naar het café – en de actie van de Nederlanders ging niet door.

Een paar weken daarna wel. In een verslag op een website voor Amerikaanse militairen stond later dat Furundžija na zijn bezoek aan het café eerst langs zijn huis was gereden. De militairen die hem wilden arresteren dachten dat hij hen had gezien of dat hij was gewaarschuwd. Maar Furundžija kwam terug en bij zijn huis werd hij gearresteerd. Hij verzette zich niet. Later bleek dat hij te veel had gedronken. Hij had de afslag naar zijn huis gemist.

De arrestatie van Vlatko Kupreškic was minder makkelijk. Een van de Nederlanders had die avond verkleed als dennenboom in de tuin van zijn huis gestaan. Net na middernacht waren Vlatko Kupreškic en zijn vrouw Ljubica gaan slapen, op de eerste verdieping. De Nederlanders bliezen de balkondeur op, ze zetten een ladder tegen het huis en klom-

men naar boven.

Ze hadden lampen bij zich die bouwvakkers gebruiken. Het was de bedoeling dat ze Vlatko Kupreškic daarmee zouden verblinden. Maar het was hem gelukt om de kalasjnikov te pakken die naast zijn bed lag. Hij schoot op de Nederlanders. Voorhoeve zegt dat de militair die als eerste de slaapkamer binnenkwam bijna was geraakt. Een kogel was afgeketst op het wapen dat hij op zijn buik droeg.

Ljubica Kupreškic vertelde de volgende dag door de telefoon aan journalisten wat er was gebeurd. Gemaskerde mannen hadden het huis omsingeld. Ze gooiden granaten op het balkon, ze spotten traangas, ze schoten op haar man. Daarna hadden ze hem ook nog geslagen. „Ons hele huis zit onder het bloed.”

Joris Voorhoeve hoorde later die nacht dat de arrestaties waren gelukt. De volgende ochtend werd hij gebeld door de Kroatische minister van Defensie Gojko Šušak. Die was woedend. Joris Voorhoeve: „Ik heb tegen mijn Kroatische collega gezegd dat het ging om oorlogsmisdadigers die werden gezocht.” Voorhoeve dacht dat Gojko Šušak belde omdat de vrouw van Vlatko Kupreškic zo opgewonden was. „Haar man was bloedend afgevoerd door mannen in het zwart. Zij wist natuurlijk niet welke misdaden haar man had gepleegd.”

De Nederlanders die aan de arrestaties hadden meegedaan, werden nog dezelfde dag naar een vliegbasis in Duitsland gebracht. Joris Voorhoeve was daar ook. De militairen waren ‘apetrots’ geweest. Hij had hen gefeliciteerd en bedankt. Die dag gaf hij ook een persconferentie. Hij had het over een ‘multinationale actie’ waarbij Nederland een ‘sleutelrol’ had. Hij zegt nu dat hij het daar van tevoren over had gehad met de NAVO. De arrestaties zouden niet als een Nederlandse actie gepresenteerd worden. Het was niet de bedoeling dat er wraak genomen werd op de Nederlandse militairen die nog in Bosnië waren om toe te zien op het vredesakkoord.

Die militairen zaten in hetzelfde kamp als de leden van het arrestatieteam, maar ze wisten niets over de voorbereidingen van de actie. Zij hadden zelf die zomer een Bosnische Kroaat laten gaan, een verdachte van het tribunaal, die naar het kamp was gekomen om zich over te geven. Ze hadden zijn adres opgeschreven en daarna hadden ze hem weggestuurd.

Voorhoeve hoorde dat pas later van

plaatsvervangend hoofdaanklager Graham Blewitt. Die was bij hem langsgekomen om erover te praten. De Bosnische Kroaat, Miroslav Bralo, zou in de oorlog moslims hebben mishandeld en verkracht. Voorhoeve zegt dat hij zijn ambtenaren heeft laten uitzoeken wat er was gebeurd. „Volgens Defensie had de man gezegd dat hij de volgende dag op een bepaald adres kon worden opgehaald. Maar de militairen die daar de volgende dag gingen kijken, dachten dat het een valstrik was, en dat de man zwaarbewapend was.” Voorhoeve zelf dacht dat de Nederlanders hem beter „meteen in de boeien hadden kunnen slaan”. „Daarna hadden ze nog wel kunnen nagaan of zijn verhaal klopte.”

Babysitters

Een paar maanden na de arrestaties van Kupreškic en Furundžija schreef de Britse krant *The Times* over Nederland en Srebrenica. Volgens de krant had Joris Voorhoeve gezegd dat het succes van de arrestaties precies was wat de Nederlandse krijgsmacht na Srebrenica nodig had. De krant zelf dacht dat er meer nodig was om de geloofwaardigheid te herstellen van militairen die zich in Srebrenica zouden hebben gedragen als ‘babysitters’, en niet als ‘fighters’.

Anto Furundžija werd later veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar. In de zomer van 2004 kwam hij vrij. Hij had tweederde deel van zijn straf uitgezeten, hij had zich in de gevangenis goed gedragen. Vlatko Kupreškic kreeg eerst zes jaar cel omdat hij als reservist de eenheden had geholpen die in Ahmići moslims hadden vermoord. Maar daarna werd hij vrijgesproken. Volgens de rechters in hoger beroep was het niet zeker dat hij in die tijd bij de politie werkte. En ze vonden dat de aanklagers niet hadden kunnen bewijzen dat zijn huis was gebruikt bij de voorbereidingen voor de aanval op het dorp.

Joris Voorhoeve las in de krant over de vrij spraak. „Ik dacht: hebben we daar nou al die moeite voor gedaan?” Hij vond het vonnis „heel merkwaardig”. Hij herinnerde zich dat hij in geheime rapporten had gelezen dat Vlatko Kupreškic mensen zou hebben mishandeld, verkracht en vermoord. Hij zegt: „Je moet het oordeel van de rechter respecteren. Maar dat wil niet zeggen dat deze man géén grote misdaden op zijn geweten heeft.”

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Paul van het Hart" <verma@wanadoo.nl>; "Marrie Kardol" <mkardol@mac.com>; "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Andy Wilcoxson" <andywilcoxson@comcast.net>; "Nico Varkevisser" <nico.v@slobodan-milosevic.org>; "Nico en Neeltje" <nico.s@slobodan-milosevic.org>
Verzonden: woensdag 13 juli 2005 22:12
Onderwerp: Del Ponte Code

Subject: Del Ponte Code

> Zaman (Turkey)
 >
 > International
 >
 > Chief Prosecutor to Decipher Information if Karadzic, Mladic Remain at
 > Large
 >
 > The International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) Chief
 > Prosecutor Carla Del Ponte did not attend the remembrance ceremony of the
 > 10th Anniversary of the Srebrenica Massacre in Potocari on Monday, July
 > 11,
 > to "protest against the non-apprehension and lack of decisive action on
 > locating and bringing Radovan Karadzic and Ratko Mladic to justice." The
 > Chief Prosecutor, however, confirmed that she would announce secret
 > information about these two war criminals at the end of 2005 if they are
 > not
 > arrested before that time.
 >
 > Del Ponte speaking to French newspaper, Le Monde, said this was not a
 > threat; however, Karadzic and Mladic should have been turned into The
 > Hague
 > immediately. She would make a speech to the United Nations (UN) Security
 > Council in December 2005 to reveal all the information regarding Karadzic
 > and Mladic that she had been collecting for six years unless they are
 > arrested by that time, Del Ponto said. An "open ultimatum" is termed to
 > the
 > cities and individuals failing to offer sufficient cooperation in
 > arresting
 > Karadzic and Mladic. To some officials, what the chief prosecutor will
 > "decipher" is also curiously awaited.
 >
 > Del Ponte noting that she boycotted this year's commemoration ceremony in
 > order to express her respect for the Srebrenica victims, promised
 > Srebrenican mothers not she would not visit the Memorial in Potocari
 > unless
 > Karadzic and Mladic are handed over to The Hague. Reacting against the
 > international community, Del Ponto asked how they dare to visit Srebrenica
 > before Karadzic and Mladic have been taken into custody. She uttered that
 > "of course, it was easy simply to attend the funeral ceremony of the
 > victims".
 >
 > Del Ponto thinks the media news reports regarding the whereabouts of
 > Karadzic and Mladic are inaccurate and she finds the lack of information
 > shocking. The ICTY chief prosecutor stressed that the Interior Ministry of

the Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina (VRS) had informed them that

- > Karadzic and Mladic were in Podgoric; however, Montenegrin officials had
- > said that they were hiding in Belgrade. Del Ponto complained that everyone
- > was escaping from his or her responsibilities, explaining that the North
- > Atlantic Treaty Organization (NATO), the European Union Forces (EUFOR),
- > and
- > the UN have not been conducting a joint investigation to arrest the two
- > Serbian war criminals. Del Ponto indicating that information suggesting
- > that
- > Mladic is in Serbia was not "news" because she has been saying this for
- > six
- > years.
- >
- >
- > 13.07.2005
- > Ali Ihsan Aydin
- > Paris
- > <http://www.zaman.com/?bl=international&alt=&hn=21690>
- >

Tribunaal blij met arrestatie van Zupljanin

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 12 JUNI. De Bosnische Serviër Stojan Zupljanin, één van de vier nog voortvluchtige verdachten van het Joegoslavië-tribunaal, is gisteren bij Belgrado gearresteerd. Hij zal binnenkort worden uitgeleverd aan het VN-hof in Den Haag. De man zelf ontkent dat hij Zupljanin is en spreekt van een identiteitsverwisseling.

Dit hebben de Servische autoriteiten en een woordvoerder van het tribunaal meegedeeld. Hoofdaanklager Serge Brammertz „is verheugd” over de arrestatie, zo meldt zijn woordvoerder. „De arrestatie bevestigt onze opvatting dat de voortvluchtige verdachten binnen het bereik van de autoriteiten in Belgrado zijn.”

De Europese Unie verlangt van Servië dat het volledig meewerkt met het Joegoslavië-tribunaal als voorwaarde voor lidmaatschap. Eurocommissaris voor Uitbreiding Olli Rehn noemt Zupljanins arrestatie „een belangrijke stap” van Servië op weg naar volledige samenwerking met het tribunaal.

„Dit bewijst dat het nodig is om te blijven aandringen op volledige samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal”, reageerde minister Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA). Hij noemde de arrestatie een stap in de goede richting, maar stelde dat het nog te vroeg is

om te zeggen dat er nu sprake is van volledige samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal. Op het lijstje van voortvluchtige verdachten staan nog drie namen: die van de Bosnisch-Servische leider Radovan Karadzic, legerleider Ratko Mladic en de Kroatisch-Servische rebellenleider Goran Hadzic.

De Bosnisch-Servische politiecommandant Stojan Zupljanin (56) heeft volgens de aanklagers van het Joegoslavië-tribunaal een belangrijke rol gespeeld bij de ‘etnische zuiveringen’ in de oorlog in Bosnië (1992-1995). In de laatste jaren van die oorlog was hij één van de belangrijkste adviseurs van president Radovan Karadzic van de Servische republiek in Bosnië.

Zupljanin nam volgens de tenlastelegging bewust deel aan een systeem van vervolging waardoor de Krajina „etnisch gezuiverd moest worden van haar niet-Servische bevolking”. Hij heeft deelgenomen aan het opzetten van speciale eenheden en de campagne van etnische vervolging gepland, voorbereid en uitgevoerd, aldus de VN-aanklagers. Duizenden moslims en Kroaten verloren hun leven, tienduizenden werden verdreven.

In 1999 werd Zupljanin aangeklaagd wegens misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, waaronder etnische vervolging, uitroeiing en marteling.

Generaal Kroatië krijgt 7 jaar cel

ZAGREB, 31 MEI. Een Kroatische ex-generaal is gisteren in Zagreb veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf omdat hij in 1993 niet voorkwam dat oorlogsmisdaden werden gepleegd. Het proces tegen Mirko Norac werd door de Europese Unie en mensenrechtenorganisaties gezien als een vuurproef voor de omgang van Kroatië met verdachten van oorlogsmisdaden. De zaak-Norac was de eerste die het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag had overgedragen aan de Kroatische autoriteiten.

Norac werd door de rechtbank schuldig bevonden aan het schenden van de Geneefse conventie over de bescherming van burgers en de behandeling van krijgsgevangenen. In 1993 vielen Kroatische troepen twee dorpen aan in de Medak-regio in zuid-Kroatië, die in handen was van separatistische Servische rebellen. Zij doodden 23 Servische burgers werden gedood, van wie minstens vijf

eerst waren gemarteld. Ongeveer 300 huizen van Serviërs werden geplunderd en in brand gestoken.

Norac „voorkwam niet dat zijn ondergeschikten burgers doodden en martelden, hun eigendommen plunderden en verwoestten en hun vee doodden”, verklaarde de Kroatische rechter. Norac is de hoogste militair die tot nu toe in Kroatië is veroordeeld voor misdaden tijdens de oorlog tussen Kroaten en Serviërs, die duurde van 1991 tot 1995.

Het Joegoslaviëtribunaal had de zaak aan Kroatië overgedragen als blijk van vertrouwen, nadat Zagreb recentelijk beter met het tribunaal had samengewerkt. Een tweede verdachte in verband met de wrede daden in de Medak-regio, generaal Rahim Ademi, werd vrijgesproken. Volgens de rechter was twijfelachtig of Ademi genoeg invloed had om het geweld tegen burgers te stoppen. (AP, BBC, Reuters)

Hof Sierra Leone verhoogt straffen

FREETOWN, 29 MEI. Het Speciale Hof voor Sierra Leone heeft gisteren in hoger beroep de straffen voor twee voormalige militieleden meer dan verdubbeld. Moinina Fofana's celstraf werd verhoogd van zes naar vijftien jaar, die voor Allieu Kondewa van acht naar twintig. Volgens de uitspraak waren de oorspronkelijke straffen „overduidelijk ontoereikend”.

Fofana en Kondewa waren leiders van de Civil Defense Forces, een milisie die tijdens de burgeroorlog in Sierra Leone (1991-2002) aan de zijde van de regering vochten. Met behulp van Kamajor-ja-

gers bestreden zij verschillende rebellenbewegingen, waaronder de RUF die gesteund werden door de Liberiaanse president Charles Taylor. De twee leiders werden aangeklaagd voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid, waaronder de moord op ruim 200 burgers en rebellen, de genitale verminking van vrouwen, plundering en de inzet van kindsoldaten. In eerste aanleg werden zij vrijgesproken voor moord en misdaden tegen de menselijkheid, gisteren werden zij schuldig bevonden.

De rechters van het tribunaal hadden bij hun vonnis afgelopen

augustus laten meewegen dat de CDF-strijders vochten voor het herstel van het overheidsgezag en de democratie in Sierra Leone. In 1997 had de rebellenbeweging AFRC de regering verdreven. De straffen voor Fofana en Kondewa in hoger beroep staat nu beter in verhouding tot de straffen voor drie AFRC-leiders. Zij kregen in juli vorig jaar 45 tot vijftig jaar cel. „Het maakt niet uit aan welke kant je vecht”, aldus een woordvoerder van het tribunaal, „als je een oorlogsmisdaad begaat, zal je daarnaar gestraft worden.” (AP, Reuters)

NRC Handelsblad

Vrijdag 20 juni 2008

Op initiatief van regering-Bush

V-raad noemt verkrachting oorlogstactiek

NEW YORK, 20 JUNI. De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft gisteren unaniem een resolutie aangenomen waarin verkrachting een oorlogstactiek wordt genoemd, die de internationale veiligheid kan bedreigen. De raad riep op tot actie tegen seksueel geweld in oorlogstijd.

De resolutie was een initiatief van de Amerikaanse regering. Minister van Buitenlandse Zaken Rice, die de zitting van de Veiligheidsraad voorzat, zei dat er lang getwist is of het onderwerp wel een kwestie van internationale vrede en veiligheid was en dus thuis hoorde op de agenda van de raad.

„Ik ben er trots op dat we die vraag nu met een krachtig ‘ja’ kunnen beantwoorden”, aldus Rice. „Dit internationale orgaan erkent nu dat seksueel geweld in conflictzones inderdaad een veiligheidsaangelegenheid is. We bevestigen dat seksueel geweld niet alleen de gezondheid en veiligheid van vrouwen diep treft, maar ook de economische en maatschappelijke stabiliteit van hun landen.”

Pleitbezorgers van de resolutie zeggen dat vredesvredes er mee kunnen optreden tegen seksueel geweld. Over de tekst was wekenlang onderhandeld tussen leden van de Veiligheidsraad en mensenrechten- en vrouwengroepen. Diplomaten van Rusland, China, Indonesië en Vietnam toonden aanvankelijk aarzeling, maar gingen met de uiteindelijke formulering akkoord. De plaatsvervangende

Chinese ambassadeur zei tegen medeleden van de raad dat het voorkomen van conflicten voorop moeten blijven staan en dat niet alle aandacht moet uitgaan naar het symptoom seksueel geweld.

Secretaris-generaal Ban Ki-moon zei dat het probleem van seksueel geweld in conflictzones „onbeschrijflijke en pandemische proporties heeft bereikt in sommige samenlevingen die zich na een conflict proberen te herstellen”. De Nederlandse generaal-majoor b.d. Patrick Cammaert, die van 2005 tot 2007 de VN-vredesmacht in Congo leidde, zei tegen de raad dat „het in een gewapend conflict waarschijnlijk gevaarlijker is geworden om een vrouw te zijn dan een soldaat”.

De resolutie stelt dat seksueel geweld, „wanneer het als oorlogstactiek gebruikt wordt, situaties van gewapend conflict aanzienlijk kan verergeren en het herstel van internationale vrede en veiligheid kan verhinderen”. De raad roept partijen bij conflicten op seksueel geweld te bestrijden. (Reuters)

Tekst resolutie via nrc.nl/buitenland

2-3-2007 (Dossier Serviers/Meem.)

DAT HET ICTY ALTYD TEN OORDELEN
VAN DE FICTIE IS UITGEGAN DAT
HET GEEN BURGEROORLOG WAS, MAAR
EEN DOOR SERBIE GEÏNSTITUEERDE
OORLOG, WAARAN DOOR DE IGH-
NUTSPAKT INZ. BOSNIE/SERBIË
NU HET AND IS GEKOREN,
IS NHERYKLED IN HET MRS.
INDE NRC VAN 1 maart 2007
IN DOSSIER DE WILKES
DULACH I

Vrijspraak Servië maakt einde aan juridische fictie

Een betere toekomst van de Balkan loopt niet langs gerechtelijke uitspraken. Daarom is de vrijspraak voor Servië verheugend, zegt **Raymond van den Boogaard**.

Dat het Internationale Hof van Justitie maandag de staat Servië niet schuldig heeft verklaard aan genocide in Bosnië-Herzegovina, en de Bosnische aanspraken op herstelbetalingen heeft afgewezen, is verheugend: de uitspraak breekt met de juridische fictie dat de oorlog in ex-Joegoslavië geen burgeroorlog was, maar een door Servië geïnstigeerde oorlog tussen staten.

Deze fictie – die het uitgangspunt is van de strafzaken voor het Haagse Tribunaal – heeft altijd gewrongen. Juist de opdeling van Joegoslavië in verschillende staten was immers de inzet van het conflict. Het was, begin jaren negentig, één politieke elite die ertoe overging om in Joegoslavië de ex-communistische boedel niet langs de weg van onderhandelingen, maar met geweld op te delen, daarbij gebruikmakend van archaïsche etnische tegenstellingen.

Sommige Europese landen, zoals Duitsland, dragen een zware verantwoordelijkheid door in een vroeg stadium aan te dringen op

erkenning van Slovenië en Kroatië. Dit beloofde degenen die met de wapenen tot afscheiding overgingen. Het was een perfide politiek: iedereen kon weten dat de 'democratische' schamlap – erkenning als onafhankelijke staat na een referendum – in Bosnië-Herzegovina macabere gevolgen zou hebben.

Prompt ontstond een burgeroorlog tussen drie partijen: de Bosnisch-Servische die zich tegen

Door alle partijen
werden misdaden
gepleegd

afscheiding van Joegoslavië verzette, de moslim-oorlogspartij en de Kroatische oorlogspartij. De Bosnische oorlog was, meer nog dan de Kroatische en de korte Sloveense, een afgrijselijk conflict, waarin door alle partijen ernstige misdaden zijn gepleegd.

De vraag of sommige oorlogspartijen meer verantwoordelijkheid dragen voor het gebeurde, is geen juridische maar een politieke. Ik zou zeggen dat het beeld van een Servische oorlogspartij die onder leiding van Milosevic van meet af aan uit zou zijn geweest op een gewelddadige ontknoping, veel te

maken heeft met de perceptie van Servië als een minder 'beschaafd' of minder 'Europees' land dan Slovenië of Kroatië. Dergelijke opvattingen zijn als oorlogspropaganda te kwalificeren. Aan de andere kant heeft de opstelling van Milosevic in de jaren vóór de oorlog zeker bijgedragen tot een klimaat, waarin onderhandelen over de toekomst van Joegoslavië geen zin leek te hebben.

Dit zijn echter politieke appreciaties, waarover het oordeel niet in de rechtszaal thuishoort. Dat was al gebleken tijdens het proces tegen Milosevic in Den Haag.

De voormalige oorlogspartijen moeten hun tijd niet langer verdoen met het oprakelen van oude frustraties. Uit het drama van de oorlog is namelijk een ander drama voortgekomen: Balkanlanden die zonder burgeroorlog vermoedelijk al jaren deel hadden uitgemaakt van de EU, bestaan nu uit verarmde staten, waarvan sommige een soort internationaal protectoraat zijn.

Het ware beter als voor het laatste onopgeloste conflict, in Kosovo, zo spoedig mogelijk een oplossing door onderhandelingen wordt gevonden. In ieder geval loopt de weg naar een betere toekomst niet langs – in gerechtelijke uitspraken – gestolde rancune en herstelbetalingen.

Raymond van den Boogaard is redacteur van NRC Handelsblad.

zonden: "R. Despotovic" <despot@tiscali.nl>
nderwerp: <srebrenica.historical.project@gmail.com>; "Nico Steijnen"
zaterdag 28 juni 2008 14:34
Tribunal Update

24 Nov 06 | 478

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=p&apc_state=henh

Del Ponte's Blaskic Appeal Rejected

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325681&apc_state=henfri325675

Vukovar Still Divided 15 Years On

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325671&apc_state=henptri

Slijivancanin Aide Dismissed Ovcar Rumours

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325677&apc_state=henfri325673

Mandic Trial Hears of Terrible Jail Conditions

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325675&apc_state=henfri325677

Pathologist Tells of Civilian Killings

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325673&apc_state=henfri325671

Perisic Prosecutors Asked to Cut Indictment

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325683&apc_state=henfri325685

One last chance

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325679&apc_state=henfri325681

Video: Milosevic arrest; extradition; tribunal detention

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=325685&apc_state=henfri325679

and photographs of the detention unit can be viewed at

<http://www.un.org/icty/glance-e/index-du.htm>.

Sagittarius

Van: "International Action Center" <actioncenter@action-
Aan: <action.news@organizerweb.com>
Verzonden: donderdag 13 januari 2011 20:56
Onderwerp: Support April 9 Antiwar Rallies

International Action Center - iacenter.org
[About the IAC](#) | [Donate](#) | [IAC Books & Resources](#) | [Contact Us](#)

SUPPORT APRIL 9 ANTIWAR RALLIES

ENDORSE the April 9 Antiwar Rallies at www.unacpeace.org

Dear Friends of the International Action Center,

I have just returned from a delegation led by Ramsey Clark to blockaded and besieged Gaza. During our short visit Israel again bombed Gaza. This is now almost a daily crime.

The steadfast determination that we saw in Gaza reinforces the importance of the major national antiwar coalition that is taking shape for April 9, organized by the United National Antiwar Committee - UNAC.

What makes the April 9th bi-coastal rallies, in New York City and San Francisco truly historic is this coalitions very strong solidarity with the Palestinian people as well as the strong opposition to racism and the wave of anti-Islamic hysteria that has been sweeping the country. The International Action Center has made

ICTy ALG

Van: "Jenny Ligtenberg"
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 5 augustus 2010 10:17
Onderwerp: Fw: cynisme

— Original Message —

From: Jenny Ligtenberg
To: serge brammertz
Sent: Friday, July 23, 2010 9:38 PM
Subject: cynisme

Mijnheer Brammertz

Het Balkan syndroom waart als een spook door Europa.!!

Na 65 jr. dood en verderf zaaien wereldwijd door Amerika werd als een geschenk van Boven een spirituele, jonge man Obama, anti-racist, tot President gekozen en draaide rigoreus de knop om.

Den Haag heeft gesproken en het onsterfelijke werk uit 1625 "DE JURE BELLI ET PACIS" van onze HUGO GROTIUS zwaar geschonden!

Partijdig, en oorlogsmisdadigers als Leiders die amper het J.T. van binnen gezien hebben. Haradinja mag terugkomen stond opnieuw op het lijstje van Delponte. Dat is toch die crimineel die organen liet verwijderen bij Servische burgers voor verkoop a.h. buitenland en hen nadien vermoordde?

Men praat over een burgeroorlog, maar wel een vooraf geplande, het draaiboek lag klaar, valse scenario's zoals Srebrenica, Racak, Rambouillet. De maker Albright die zichzelf onmaskerd in haar "Mevr de Minister". HET gevaar voor de wereldvrede!

Alleen Serviërs schijnen gevochten te hebben vlgs. de Media maar dan wel om zichzelf te verdedigen als aangevallen SOEVEREIN land tegen alle leugens, manipulaties en vedaaiingen v.d. waarheid. "Fighting for Peace" memoreert Generaal Rose. Amerika wilde Kosovo, was voor de oorlog al bekend en heel brutaal plant men daar het grootste Amerikaanse bolwerk, GEEN NAVO dus, Camp Bondsteel, op gestolen vruchtbare grond, de mensen stikken v.d. armoe.

Hoe kan men mensen betichten van genocide terwijl de grootste boeven uit Amerika de EU en vooral Nederland meeheulen met fascist Tudjman die in "Deviation of the historic truth" GENOCIDE predikt zelfs aanmoedigt????????? Radicale islamiet Izetbegovic aaien en strelen om die vrouwen te laten jammeren en klagen ?????????????? want emoties doen het uitstekend bij het voorgelogen publiek.

Waar zijn de visuele getuigen? Alle drie hebben vermoord. Hoeveel staan nog op de dodenlijst die vrij rondlopen? Wat is in de Bandera Driehoek gebeurd waar Karremans niet mocht komen.

Waar zijn al die enorme bedragen gebleven voor Srebrenica en Kosovo?? In B-H zijn zij zo arm als de mieren. De Geneefse Conventie past toch de regel toe: aanval op soevereine landen behoren vergoed te worden door de aanvallers? Of worden de rijke boeven er weer beter van? Leugenaar Clinton c.,s. Politicoloog Van Schendelen twijfelt aan de intelligentie van dit soort overheden en grapt: "Later spijt krijgen van oorlog.....DAT is DOM"

Mijn profiel van Albright met haar hoge IQ riekt naar psychopathie i.e. chronisch immoreel/ antisociaal gedrag, zijn niet bang, kennen geen angst en deinzen niet terug voor agressieve situaties.

De hele club van aanvallers van Kohl, Genscher, Kinkel, EUcommissaris destijds van den Broek (Ned) en het schuim uit Amerika moeten ter verantwoording geroepen worden als de Hoofddaders.

Blaskic kreeg 45jr. door manipulaties schrijft Delponte in haar boek mocht hij na 9jr. naar huis. Plavzic zat 7jr. ging weg en Dr.Karadzic kwam, kreeg een aanklacht voorgeschoteld "alleen voor Serviërs", Gotovina hoort men niets meer van. En G.Nice kwam 29/12/07 vertellen wie Delponte was en brak haar tot de grond toe af en dat zij zware straffen uitdeelde aan mensen die dat niet verdienden en andersom.

Ook zat juffr. Albright wel een paar keren op de stoel van rechters. In "Balkan a.d.Noordzee" ziet J.T. van binnen ook niet fris uit. 22 Amerikanen kwamen onverwacht binnenvallen zonder aankondiging c.q. zelfs onwetend voor de Ned.Regering. Gingen naar Bosnie kwamen met botjes terug en verdwenen met de botjes retour Amerika. Op de vraag wat doen jullie hier? Konden zij niet zeggen.....was geheim i.v.m. de veiligheid.....in.....een Tribunaal????????????? Professor Kalshoven, mede oprichter liep hard weg met de boodschap: "ik word hier stapelgek"

Komisch om te lezen als het niet zo'n drama/ oneerlijk ging voor het gros.

Zo wacht ik nog steeds of die bioloog Uges in Rijswijk die rifampicine al gevonden heeft. Hij beweerde toch dat Mr.Milosevic dat ingenomen/gekregen had? Van beroep weet ik dus dat deze stof een interactie geeft op medicijnen die Mr.Milosevic innam. Wat WIJ? niet weten waar hij aan gestorven is houd ik het op: gewoon.....dood-getreiterd, simpel en aannemelijk wanneer men dit schandalige proces gevolgd heeft. Zag enkele weken geleden bij VPRO: Milosevic on trial. Zag een nerveuze G.Nice die toch moeite had (gewetenswroeging?) met de procesgang, nam afscheid, zag emotie : "het is een bevredigend slot." Heeft ook het Tribunaal achter zich gelaten. Moet er toch iets naars door je heengaan om zulke woorden te vinden terwijl de hele wereld liever zag dat "men hem

...dood geknuppeld had".....aldus ging men tekeer over iemand die men a) niet kent
 b) iemand die zich met hand en tand verzette tegen al dat onrecht voor de belangen van de olie en de dollars en....uitbreiding van de hegemonie. Kortom het stokje van Hitler overgenomen
 Dank je wel moordenaars v.d Indianen, dank je wel voor Pinochet, dank je wel CIA voor het verraad v.d. schuilplaats van Mandela dat hem 27jr. van zijn leven beroofd heeft, dank je wel voor Agent Orange, Vietnam waaraan dagelijks nog velen sterven, zoals Hiroshima en Nagasaki, dank je wel voor de bommen op Irak waar vooral kinderen slachtoffer werden en men Albright vroeg: "is het dat waard?" en zij beaamde (psychopatisch linkje), de bommen op Servie/Kosovo m.a.g. die verschrikkelijke ecoramp in vooral Pancevo, de doodseskaders in El-Salvador/ Wesley Clark, Indonesie met Soeharto waar miljoenen de dood vonden en dat is nog niet alles. BehalveEEN GROTE SCHANDE!!!

Mijnheer Brammertz, eerst die grote mannen.....en vooral die vrouw, die zo intens gemeen in elkaar zit dat op de oorlog Joegoslavië die zware stempel drukt
 Servie was vogelvrij door haar intriges, sluwheid, meedogenloosheid. Men proeft de enorme haat in haar boek. Clinton vroeg haar in 1992 VS ambassadeur bij de VN. De NAVO maakte zij als gewapende arm v.d. VN, kon zo op beide grip houden, dat een gevaarlijke onderneming was. De VN werd uitgehold door de NAVO. In 1997 vroeg Clinton haar als zijn Minister v. Buitenl.Zaken.
 In 1998 begon zij Servie te provoceren om Kosovo. Apendix b) van Rambouillet friemelde zij met opzet zo in elkaar om zeker te weten dat Servie dat niet zou tekenen. Zij had de bommen al besteld.
 Foei, lelijk wijf, aan de schandpaal met jou !!!

MACHT is de grootste vijand van democratie. ONRECHT mijn grootste vijand.

Prettige zomervakantie, gegroet, Jenny Ligtenberg.

Obama heeft het zeer moeilijk met die heb-/oorlogzuchtige Republikeinen zoals juffr.PALIN.

Hoop dat vooral de jeugd de tweede termijn met hem mogen delen. Zo niet hoop ik dat de EU haar verstand gebruikt en op tijd op de rem trapt bij uitwassen. Achterna hollen moet afgelopen zijn.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico en Neeltje" <nico.s@slobodan-milosevic.org>; "Jenny Ligtenberg"
Verzonden: maandag 17 juli 2006 1:17
Onderwerp: Swedish police killer charged with Bosnia torture

Swedish police killer charged with Bosnia torture

Published: 14th July 2006 11:50 CET

Jackie Arklöv, currently serving a life sentence for murdering two policemen in Malexander in 1999, was charged on Friday with crimes against international law in Bosnia.

"The crimes were committed during the spring, summer and autumn of 1993, mostly during the summer," said prosecutor Lise Tamm to TT.

According to Tamm, Arklöv committed robbery and torture against prisoners of war as well as civilians, and demonstrated 'particular brutality'. The crimes are said to have been carried out in different jails in Bosnia Herzegovina where Arklöv was a guard.

Arklöv was a mercenary soldier in a Croatian militia in the conflict and was sentenced by a court in Mostar in 1995 to 13 years in jail for war crimes. The sentence was reduced to eight years by the supreme court in Sarajevo.

But he was released after a year as part of a prisoner exchange.

When Arklöv returned to Sweden in 1996 he was arrested again, but freed due to a lack of witness evidence.

But the investigation into the rare charge of crimes against international law was reopened in 2004 after a witness came forward with new evidence. Since then, a large number of witnesses have been interviewed by investigators.

Arklöv is currently serving a life sentence for his role in the notorious Malexander murders.

On 28th May 1999 he and two others stole 2.6 million kronor from a bank in Kisa, in Östergötland. Two policemen, Olle Borén and Robert Karlström, stopped the robbers on a main road in Malexander, 25 km from Kisa. But when they tried to arrest the three men, the officers were overpowered and shot dead with their own weapons.

TT/The Local

Related Articles

- [Police killer facing international crimes charge](#)
13th May 2006
- [Guard "smuggled gun into prison"](#)

21st February 2005

- Escapism: fugitives caught
30th July 2004
-

No virus found in this incoming message.

Checked by AVG Free Edition.

Version: 7.1.394 / Virus Database: 268.9.10/384 - Release Date: 10-7-2006

Massagraf O-Bosnië ontdekt

Nederland voor overleg Servië

► Tevredenheid over arrestatie van Zdravko Tolimir.

Van onze correspondent

BRUSSEL Na de arrestatie van Zdravko Tolimir, de rechterhand van generaal Mladic, is Nederland geneigd zijn verzet te staken tegen de hervatting van de onderhandelingen van de EU met Servië over nauwere samenwerking.

Volgens minister Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken zal Nederland nu met de andere EU-landen bekijken of 'de deur mogelijk van het slot kan'.

De EU zetten de besprekingen met Servië vorig jaar stop uit onvrede over het gebrek aan medewerking bij de jacht op Mladic, die verantwoordelijk wordt gehouden voor de moord op ruim zeventien duizend mannen en jongens uit de moslimenclave Srebrenica.

Brussel liet vrijdag weten dat de onderhandelingen weer van start kunnen gaan. 'De Commissie vindt dat Servië nu duidelijk heeft laten zien dat het wil samenwerken met het Joegoslavië-Tribunaal', zei eurocommissaris Rehn.

De rechterhand van Ratko Mladic

Profiel Zdravko Tolimir

Met generaal Ratko Mladic sloot hij in juli 1995 tot de massamoord in Srebrenica. Donderdag werd hij vlakbij die Bosnische stad opgepakt.

AMSTERDAM Met de arrestatie in Servië van Zdravko Tolimir menen de aanklagers van het Joegoslavië-Tribunaal een van de hoofddaders te pakken te hebben van de misdrijven in en rond de enclave Srebrenica. In juli 1995 werden daar meer dan zeventien duizend Moslimmannen standrechtelijk geëxecuteerd. De rest van de bevolking van de enclave werd door het leger van de Bosnische Serviërs verdreven.

Generaal Tolimir (geboren 27 november 1948) was een van de naaste medewerkers van de militaire bevelhebber van de Bosnische Serviërs, generaal Ratko Mladic. Hij was belast met inlichtingen en veiligheid in de generale staf van Mladic. Diens finale besluit om het belegerde en door de VN 'bescherm-

de' Srebrenica in te nemen, werd op 9 juli 1995 door Tolimir doorgegeven aan generaal Radislav Krstic, Mladic' commandant ter plekke van het beruchte Drina-korps.

Het bevel van Mladic werd gevolgd door bombardementen op de enclave en aanvallen op posten van de Nederlandse VN-eenheid Dutchbat, de gedwongen evacuatie van vrouwen en kinderen en ten slotte de massamoord waardoor de naam 'Srebrenica' sindsdien staat voor het ernstigste misdrijf tegen de menselijkheid in Europa sinds 1945. Volgens de aanklacht was Tolimir van tevoren op de hoogte van de plannen en was hij volop betrokken bij de uitvoering ervan. Hij was lid van de 'gezamenlijke criminele onderneming' die tot doel had delen van Bosnië met geweld te zuiveren van zijn Moslimbevolking. Samen met Mladic en zeven anderen nam hij op 13 juli het besluit de 'fysiek fitte Moslimmannen' van Srebrenica om het le-

Zdravko Tolimir
Foto AP

ven te brengen nadat ze zouden zijn opgepakt of zich hadden overgegeven.

Tolimir was medio juli 1995 ook betrokken bij de ontruiming van de Moslimenclave Zepa, 20 kilometer ten zuiden van Srebrenica. Hij stelde de vertegenwoordigers van de Moslims daar voor de keus: of de voltallige bevolking zou worden 'geëvacueerd' zoals daags ervoor ook in Srebrenica was gebeurd, of het leger van de Bosnische Serviërs zou een militaire aanval lanceren.

Na een afwijzende reactie van de Moslims gebeurde dat laatste, op 14 juli. Dorpen in de enclave werden platgebrand, vrouwen en kinderen werden afgevoerd. De meeste mannen vluchtten door de rivier Drina over te steken richting Servië, waar ze werden opgevangen door het Rode Kruis.

In februari 2005 maakte het Joegoslavië-Tribunaal de aanklacht tegen Mladic' rechterhand bekend. Hij wordt verdacht van genocide, misdrijven tegen de men-

selijkheid en oorlogsmisdaden. Zijn zaak is samengevoegd met die van acht andere verdachten uit de episode-Srebrenica. Deze rechtszaak loopt sinds vorig jaar.

Tolimir verdween spoorloos na de oorlog. Volgens de Servische minister Rasim Ljajic was hij jarenlang de spil in een netwerk dat zijn oude baas Mladic beschermde. Hij werd donderdag gearresteerd in de Republika Srpska in Bosnië, aan de grens met Servië, op enkele kilometers afstand van de enclave waar de misdrijven waarvan hij wordt verdacht werden gepleegd. Volgens lokale media in Bosnië heeft Tolimir kanker.

Het Joegoslavië-Tribunaal heeft nu nog vijf namen staan op de lijst van voortvluchtige verdachten, onder wie generaal Mladic en de toenmalige politiek leider van de Bosnische Serviërs, Radovan Karadzic. Ook de drie anderen zijn Serviërs: Goran Hadzic (48), oud-president van de Serviërs in Kroatië, Vlastimir Djordjevic (58), generaal in het Joegoslavische leger tijdens de Kosovo-oorlog, en Stojan Zupljanin (55), aangeklaagd wegens genocide in Noordwest-Bosnië.

Op afvalstortplaats mogelijk 350 lijken moslims gedumpt

SARAJEVO — Op de afvalstortplaats van een kolenmijn in het dorp Miljevina in het oosten van Bosnië is een massagraf ontdekt. Forensisch experts denken dat er mogelijk 350 moslims begraven zijn die tijdens de oorlog uit een Bosnisch-Servisch detentiecamp in de nabijgelegen stad Foca zijn verdwenen. Dat heeft de leider van het forensisch team, Amor Masovic, gisteren gezegd.

Foca, ongeveer zeventig kilometer ten zuidoosten van Sarajevo, was een van de eerste Bosnische steden die na het begin van de oorlog in 1992 in handen van Bosnische Serviërs vielen. Na de oorlog bleken ongeveer vierhonderd moslims uit de gevangenis in Foca te zijn verdwenen. Tot nog toe werden maar enkele graven met de resten van ongeveer vijftig mensen gevonden.

Masovic zei dat de overige 350 mogelijk bij de mijnafvalstort zijn begraven. Het massagraf werd vrijdag gevonden dankzij een tip van een niet bij naam genoemde getuige. Vorige week werd in dezelfde regio een massagraf met ruim honderd lichamen gevonden.

In de Bosnische oorlog van 1992-1995 zijn ongeveer 250.000 mensen omgekomen. Uit ruim driehonderd massagraven zijn tot dusver 16.500 lichamen opgegraven. Meer dan 20.000 mensen worden nog vermist. (AP)

Bosnisch-Servisch kopstuk opgepakt

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG, 1 JUNI. Generaal Zdravko Tolimir, de vroegere plaatsvervanger van de toenmalige Bosnisch-Servische legerleider Ratko Mladic, is gisteren op de grens van Bosnië en Servië gearresteerd. Hij wordt vandaag uitgeleverd aan het VN-hof in Den Haag.

Dat heeft het Joegoslavië-tribunaal bevestigd. Tolimir werd gepakt toen hij bij Ljubovija probeerde illegaal de grens met Bosnië over te steken.

De Bosnisch-Servische generaal

Tolimir (58) is aangeklaagd wegens zijn betrokkenheid bij de massamoord in de moslimenclave Srebrenica in juli 1995. Nadat de door Nederlandse blauwhelmen beschermde enclave was veroverd door de Bosnische-Serviërs zijn er meer dan zeventien duizend moslimmannen vermoord.

Tolimir speelde na het eind van de oorlog in Bosnië in 1995 een belangrijke rol in het netwerk dat Mladic moest beschermen en moest voorkomen dat hij zou worden gearresteerd. Volgens mede-

werkers van het Joegoslavië-tribunaal is de arrestatie van Mladic, die nog steeds voortvluchtig is, een stap dichterbij gekomen. Volgens de Servische tv-zender B92 is Tolimir opgepakt tijdens een gemeenschappelijke actie van Servische en Bosnisch-Servische autoriteiten.

Tolimir is na de Bosnisch-Servische leider Radovan Karadzic en Ratko Mladic de belangrijkste verdachte die het Joegoslavië-tribunaal nog wil vervolgen voor het bloedbad in Srebrenica. Hij wordt beschuldigd van genocide, misda-

den tegen de menselijkheid, en oorlogsmisdaden in de periode van juli tot november 1995.

Zijn arrestatie vindt plaats twee weken na het aantreden van de nieuwe Servische regering van premier Vojislav Kostunica. Die hoopt op een spoedige hervatting van het overleg met de Europese Unie over een Stabilisatie- en Associatie-akkoord. De EU brak dat overleg in mei vorig jaar af wegens de gebrekkige samenwerking van Servië met het Joegoslavië-tribunaal.

Del Ponte prijst regering Servië

BELGRADO, 7 JUNI. Hoofdaanklager Carla Del Ponte van het Joegoslavië-tribunaal heeft zich in Belgrado zeer positief uitgelaten over de bereidheid van Servië om samen te werken met het tribunaal.

Del Ponte zei op een persconferentie dat ze voor het eerst bij de Servische autoriteiten „de politieke wil” bespeurt om verdachten van oorlogsmisdaden uit te leveren. Het eerste resultaat, zei ze, was de recente aanhouding en uitlevering van Zdravko Tolimir, ooit plaatsvervanger van de toenmalige Bosnisch-Servische legerleider Ratko Mladic. Bij die aanhouding was voor het eerst sprake van medewerking van de autoriteiten van de Servische Republiek in Bosnië.

De 'politieke wil' tot samenwerking met het tribunaal komt volgens Del Ponte ook tot uitdrukking in de vorming van een Nationale Veiligheidsraad, die het werk van alle geheime diensten in Servië coördineert en die wordt geleid door de Servische president Boris Tadic, een krachtig voorstander van samenwerking met het tribunaal. Tot de komst van het coördinerende orgaan werd besloten tijdens de vorming van de onlangs

aangetreden nieuwe regering van Servië. Del Ponte zei de chef van de belangrijkste geheime dienst, Rade Bulatovic, te hebben gefeliciteerd met Tolimirs arrestatie; ze herinnerde zelf aan het feit dat ze Bulatovic in het verleden vaak heeft geheld wegens de onwil om verdachten op te pakken.

Volgens Servische media beloofde Del Ponte in een gesprek met vicepremier Bozidar Djelic om de EU te adviseren het overleg met Servië over een stabilisatie- en associatieakkoord (SAA) te hervatten. De EU brak het overleg over het SAA – de eerste stap op weg naar het EU-lidmaatschap – in mei vorig jaar af wegens het gebrek aan samenwerking van Servië met het tribunaal. Tot dusver heeft Del Ponte zich steeds negatief uitgelaten over een hervatting van het overleg tussen Servië en de EU.

Del Ponte zei ook dat er nog verdachten van het Joegoslavië-tribunaal rondlopen die door Servië moeten worden opgepakt en uitgeleverd. Ratko Mladic is van hen de belangrijkste. „Mladic is een prioriteit. Ik wil resultaten. De vraag is: wanneer. Het antwoord is: nu.” (VIP, Reuters)

TRIBUNAAAL

Vijf jaar cel voor moslimcommandant

De voormalige Bosnische moslimcommandant Enver Hadzihanovic is gisteren door het Joegoslavië-Tribunaal veroordeeld tot vijf jaar cel. Volgens de rechters is Hadzihanovic slechts schuldig aan een klein aantal incidenten. Hij werd daarom van de meeste misdaden waarvan hij werd beschuldigd vrijgesproken. Hij moet na aftrek van zijn detentie voorafgaand aan het vonnis nog circa 2,5 jaar uitzitten. De aanklagers hadden 20 jaar tegen Hadzihanovic geëist.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg"
Verzonden: woensdag 5 april 2006 23:14
Onderwerp: Carlita's permanent headaches

EU gives Serbia another month to catch Mladic

http://news.yahoo.com/s/nm/20060331/wl_nm/warcrimes_serbiamontenegro_eu_dc

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=260675&apc_state=henh

Institute for War & Peace Reporting

Tribunal Update

Krajisnik Trial Limp Towards Conclusion

Amid continuing delays and palpable courtroom tensions, proceedings against top Bosnian Serb genocide suspect drag on.

By Michael Farquhar in London (TU No 446, 31-Mar-06)

With the death of Slobodan Milosevic in March, the former Republika Srpska parliamentary speaker Momcilo Krajisnik became the most senior politician on trial in The Hague for war crimes in Bosnia and the only suspect currently in tribunal custody accused of widespread genocide there.

But there has been little sign of a let-up in the problems that have dogged Krajisnik's case ever since his original lawyer, Deyan Brashich, was forced to quit in 2003, having been found guilty of malpractice in the United States.

Following the collapse of the latest in a seemingly endless string of deadlines for Krajisnik to appear as the key witness in his own defence case, the judges hearing his trial declared themselves "appalled" in February by the way things were progressing.

With almost the whole remainder of the proceedings set aside for testimony by the accused, if and when he does take the stand, his lawyers have so far managed to call just 21 of over 200 other people who they initially wanted to give evidence.

Defence counsel Nicholas Stewart QC has repeatedly argued that his team were thrown in at the deep end after Brashich's ignominious departure and have since been denied the time and resources necessary to mount a proper case.

The judges, for their part, have made it clear that they are unimpressed with this refrain. And as the trial creeps ever closer towards its conclusion, the tensions in the courtroom are evident.

Much of this week was taken up with testimony from Svetlana Cenik, a former Republika Srpska finance minister who worked as part of an ad hoc wartime administration in the Vogosca area, where Krajisnik is said to have been responsible for persecutions of Muslim civilians.

Having heard a significant portion of Cenik's testimony, Presiding Judge Alphons Orie objected that much of it was inconclusive or focussed on trivial details "about what two ladies did in an office" in Vogosca. As the judge put his own lines of questioning to the witness instead, Stewart in turn appeared to become frustrated by the interruption.

Besides such small-scale interventions, the chamber has also sought to take a firm hand with the defence preparations on a broader basis, demanding constant updates on which witnesses are due to give evidence in the time that is left.

According to the current schedule just a week remains in the case for the court to hear from witnesses other than Krajisnik himself.

One of the people due to testify in this time is Nenad Kecmanovic, an academic, politician and journalist who has already provided expert testimony on the history of the Bosnian war on behalf of other accused at the tribunal.

Another pencilled in is Bosnian Serb politician Milovan Bjelica, who is currently serving a jail term in the Republika Srpska for financial misdeeds. He is due to be transferred into the tribunal's custody on April 3.

The identity of a third person timetabled to testify has been kept under wraps, with questions outstanding as to whether or not this individual might appear under protective measures.

In comparison with the two dozen-odd people who it seems likely will have given evidence by the time the defence wraps up its case, the prosecution case included live testimony from no less than 93 witnesses.

Krajisnik's own testimony has long been hailed as being the core of his defence case, with expectations that he could be in the witness stand for a total of nearly two months. But while his evidence is currently set to begin on April 20, quite what will come of this remains entirely unclear.

The accused was in fact originally due to take the stand immediately upon his defence case getting underway in August. This was subsequently rearranged for January and then called off again. The defence then secured a four-week break in February in order to prepare for his appearance. Again, nothing came of it.

In the meantime, Krajisnik, who has been in the tribunal's custody for nearly six years, has spoken in court about waking in his cell every night in a sweat. He has been put on medication for anxiety and depression and has been provided with a filing cabinet in order to help him order his archives and relieve his stress.

His state of mind has apparently not been helped by civil proceedings against him in France, though details of this case remain elusive.

Krajisnik's lawyers put their troubles squarely down to a lack of time and resources, which they say has prevented them from pulling together a case that was apparently in disarray when they inherited it from Brashich in 2003.

One of Krajisnik's legal team, Chrissa Loukas, quit last year, having argued that it was her duty to do so, given the "woefully inadequate" time available to the defence, which ruled out any possibility of mounting a proper case.

Last April, the appeals chamber upheld a decision by the trial judges to deny Stewart and his team an extended break to get up to speed. The trial chamber has been particularly unsympathetic to arguments about financial resources, pointing to the failure of the accused to pay his own assessed contribution to his defence case.

In an apparent bid to rescue the whole situation last year, Krajisnik went so far as to try to ditch his lawyers and take over himself.

But the accused's own blunders while trying his hand at cross-examining witnesses did him no favours. On one occasion, he was forced to admit, "The task that [defence] counsel has to perform is very difficult."

The chamber eventually rejected any talk of self-representation by Krajisnik - with the accused at the helm, they said, his case "would certainly collapse". It remains to be seen whether he will be of more use as a defence witness.

Michael Farquhar is an IWPR reporter in London.

—
No virus found in this incoming message.

Checked by AVG Free Edition.

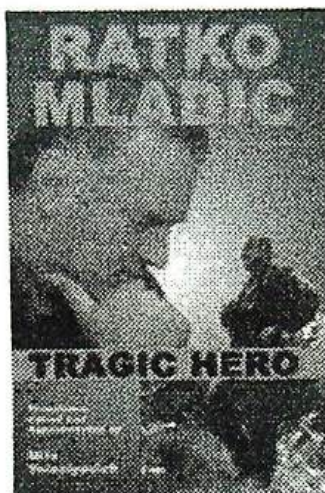
Version: 7.1.385 / Virus Database: 268.3.5/300 - Release Date: 3-4-2006

sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: donderdag 24 augustus 2006 23:58
Bijlage: book.jpg
Onderwerp: CDSM: 'Ratko Mladic: Tragic Hero' -

RATKO MLADIC: TRAGIC HERO – Translated, edited and supplemented by Milos Yelesiyevich.

New York. Unwritten History Inc. 2006. 730pp.

Van: "Ian Johnson" <j-
 Aan: <Undisclosed-Recipient:>
 Verzonden: donderdag 24 augustus 2006 23:33
 Onderwerp: CDSM: 'Ratko Mladic: Tragic Hero'
 This is an edited version of the book review by Carl Savich of serbianna.com.

BOOK REVIEW

RATKO MLADIC: TRAGIC HERO – Translated, edited and supplemented by Milos Yelesiyevich.

New York. Unwritten History Inc. 2006. 730pp.

Justice or Vindictive Triumph?

By Carl Savich

Is the indictment by the Hague Tribunal of Ratko Mladic on war crimes charges based on "justice" or "vindictive triumph", revenge and retribution? Is he indicted because he prevented NATO expansion and US penetration into Southeastern Europe? Is his greatest crime opposition to the US and NATO and the EU?

What about Ratko Mladic? Is he a war criminal or a hero?

Ratko Mladic, Tragic Hero, edited by Milo Yelesiyevich, is a collection of essays, news articles, analyses, and interviews, which rebuts the US propaganda on Ratko Mladic and the Bosnian civil war. In the introduction, Yelesiyevich wrote that the book "attempts to redress the obfuscations, omissions and outright lies the American people have been subjected to." Yelesiyevich argued that Mladic is a "tragic hero": Mladic is "a virtuous individual who is catapulted into a series of intolerable yet unavoidable situations in which he must make difficult moral decisions that ultimately bring misfortune upon himself by means of his own tragic flaw." He has "an excess of virtue" which resulted in hubris. The tragedy is "not brought about by villainy but by an error in judgment." The misperceptions were also created by the US and Western media and governments. Mladic is quoted: "The West understands that the human mind has a limited capacity, and that they can shape it as if it were well-kneaded dough." Mladic noted how Western PR firms, the corporate media, and organizations "which accept money for their services", were "fabricating loathsome lies" and "demonizing us".

The book is made up of three sections. The first section presents a condensed biography and an analysis of Mladic's military career and record during the Bosnian civil war of 1992-1995 by Ljubodrag Stojadinovic, "Ratko Mladic: Hero or War Criminal?" Stojadinovic concluded that Mladic was neither a hero nor a war criminal but somewhere in between. Instead of confronting the intellectual and moral issues involved directly, Stojadinovic displays journalistic detachment and coyly shirks the issues and sits on the fence. He does quote Mladic, however, as refusing "to be tried by those whom he himself would put on trial." This implies that "justice" is based on might makes right. Is "justice" merely about winners and losers? Do the victors try the losers for "war crimes"? Why aren't the victors ever tried for war crimes? Why are the political and military leaders of the losing and weak powers always tried for war crimes but never the winning powers? Why are proxies and allies never prosecuted for war crimes? Is it just "victor's justice"?

The second section examines the historical background to the Bosnian conflict with analyses of the World War II period.

The chapter "Ustashi, Murderer Monks, and the Modern Croatian State" analyzed the Ustasha Movement and

in Croatian nationalism. The Ustasha Nazi puppet state, the NDH, was created by Adolf Hitler and Ante Pavelic. The NDH embarked on a systematic campaign to exterminate the Serbian, Jewish, and Roma populations of Croatia and Bosnia. The involvement of the Roman Catholic clergy in the genocide and in the administration of the Jasenovac death camp was discussed.

The chapter "Srebrenica, the Phantom Massacre," analyzed the lack of conclusive evidence to warrant the conclusion that a "massacre" occurred. Srebrenica is largely a US propaganda construct used to justify U.S. support for the Bosnian Muslim faction during the civil war. This analysis offers critical and opposing perspectives on Srebrenica and presents evidence that disproves the US propaganda allegations.

There is a section consisting of interviews that Ratko Mladic gave to the press.

The last section examines the Hague Tribunal and the indictment brought against Mladic.

The one-sided and biased nature of the ICTY has made it controversial. Is it imposing "justice" or revenge and punishment on those who opposed the "international community"? Controversial Swiss-born prosecutor Carla Del Ponte has been referred to as "the new Gestapo", "La Puttana" or "the whore", "the personification of stubbornness", and "the unguided missile". Del Ponte has demonstrated an obsession and an idee fixe in going after Serbian "war criminals" almost exclusively. She showed all the zeal and determination of German police chiefs Heinrich Himmler and Heinrich Muller and FBI chief J. Edgar Hoover. According to the BBC News profile, "She takes perverse pride in such labels---she says they show she is doing her job." The BBC notes that the "petite, chain smoking war crimes prosecutor, who is famous for her ruthless pursuit of goals", has a "vigorous approach" to the pursuit of justice. She gained notoriety in the 1980s by exposing the "pizza connection", the link in the Italian drug trade to Swiss banks.

Is "justice" in the guise of "victor's justice" or "vindictive triumph" counterproductive to ensuring enduring peace and stability in the Balkans? By not granting amnesty to all combatants following the Dayton Peace Accords, "the international community" only perpetuates ethnic and religious enmity and prolongs the divisiveness and division in the region.

Ratko Mladic: Tragic Hero, edited, introduced, translated, and published by Milo Yeliseyevich, rebuts the US propaganda allegations regarding the role of Ratko Mladic in the Bosnian Civil War, 1992-1995. The book allows an unbiased and neutral reader to make up his or her mind for themselves. Mladic has already been found guilty and convicted in the US and corporate globalist media as a "war criminal". He is guilty until proven innocent. And there is no intention to prove him innocent. Guilt is thus assumed and presupposed.

The corporate media can induce us to think however its paymasters want us to think. We were told that Iraqi troops had killed Kuwaiti babies in the infamous Iraqi Incubator Hoax of Gulf War I. This was later shown to be a blatant deception orchestrated by the US media with collusion by the US government. We were told there were concentration camps in Bosnia. This was exposed as a deception concocted by US PR firms and in collusion with the US government and media. We were told that there were "mass rapes" in Bosnia against Bosnian Muslim women. This was proven to be a propaganda hoax. We were told there was a "genocide" in Kosovo. It was later shown to be a separatist war of secession by Albanian terrorists supported by the US government, NATO, the EU, and the globalist, corporate media. We were told by our media that there were Weapons of Mass Destruction in Iraq. There were none. We were told by our media that Al-Qaeda had links to Saddam Hussein. There were no links. We were told Hussein sought to buy uranium from Africa. This was not true. In order to foment war in Yugoslavia in 1999, we were told that there was a "genocide" in Kosovo. This was not true. In fact, Kosovo was a separatist terrorist conflict meant to create a Muslim statelet of Kosova as part of Greater Albania. These events show a pattern of deception and brainwashing that should trouble and perplex all Americans. We should question a media and a government that brainwashes and deceives its own citizens. These are not harmless and meaningless lies and deceptions. They were the lies and untruths meant to foment war and to incite racial, religious, and ethnic conflict. They were the lies that kill. They were the lies that fomented war. We need to ask why? We live in a democracy. We need to hold people and governments accountable. We need answers. Where are the Weapons of Mass Destruction? Where are the "concentration camps", "rape camps", "rape motels", in Bosnia? Where is the other side to the Bosnian

This book gives the other side to the Bosnian civil war.

Mladic's father was a Communist Partisan. Mladic himself grew up under the Communist/socialist slogan "brotherhood and unity" of the Josip Broz Tito regime and regarded himself as a "Yugoslav", not a Serb. He rose rapidly in the ranks of the Yugoslav military. He was first stationed in Skopje in Macedonia in 1965. When Yugoslavia began disintegrating along ethnic and religious lines after the revival of rival nationalisms in 1990, Mladic had to choose sides in an ethnic conflict. He did not want a repeat of World War II. He did not want to witness again the genocide and mass murder of the Serbian population. This is an important fact in showing what motivated Mladic. It shows that Mladic came from an anti-nationalist background.

The book dispels many of the US propaganda constructs.

The US has created an absurd notion of war. When we or our proxies kill, we do so in legitimate self-defense and are perfectly justified in doing so. When those who oppose us kill, they are committing genocide and illegal war crimes. This is an absurdity. War itself is always organized murder. There is no such thing as a good war. The real responsibility for the Yugoslav conflicts rests on those outside powers that fomented the war, such as US ambassador Warren Zimmermann, German Chancellor Helmut Kohl, and Pope John Paul II. They rejected diplomacy and negotiations and opted for ultimatums and diktats that they knew would result in civil war. They bear ultimate responsibility for the civil wars in the former Yugoslavia. But paradoxically, they will not have to account for their actions. Instead, scapegoats and straw men will be found. This book exposes the absurd US propaganda claims. Moreover, there is no proof for any of the allegations made about Srebrenica. There is only propaganda. And this book does an excellent job in disproving the US-manufactured propaganda.

This book allows you to make up your own mind based on all the facts and not from handouts from the US State Department. This book allows you to cut through the brainwashing and "infowar" technology and propaganda and to decide for yourself. What harm can that do? Why is the US propaganda machine so alarmed by an opposing view? What is there to be so afraid of? Show us both sides to the issue. Let us decide. That is real democracy and freedom.

This encyclopedic collection allows differing and opposing viewpoints and analyses. Dissent and debate are crucial in a democracy. Lock-step uniformity, conformity, and mindless subservience are anathema in a true democracy. US President Thomas Jefferson noted that a well-informed public is essential in a democracy:

"If a nation expects to be ignorant and free in a state of civilization, it expects what never was and never will be... [I]f we are to guard against ignorance and remain free, it is the responsibility of every American to be informed."

Jefferson noted how images and perceptions can be disseminated to manipulate and to deceive: "Those who don't read the newspapers are better off than those who do insofar as those who know nothing are better off than those whose heads are filled with half-truths and lies." One must be wary of a corporate media that seeks to "persuade" by infowar technology and advocacy journalism. Jefferson was able to see the danger even in his time.

Knowledge and information are essential for Jefferson. In a democracy, one has to be informed: "I know of no safe depository of the ultimate powers of the society but the people themselves; not enlightened enough to exercise their control with wholesome discretion, the remedy is not to take it from them, but to inform their discretion. Enlighten the people generally and tyranny and oppressions of body and mind will vanish like evil spirits at the dawn of day."

What was Ratko Mladic's real crime? Why is he a "villain" and not a "hero" in the New World Order? Is it because he opposed the imposition of the New World Order from Washington and Bonn? Is that his real "crime"? His biggest "crime" was standing up to Germany and the US and the EU and NATO. He prevented

NATO expansion and US penetration into the Balkans, Southeastern Europe. Opposition and dissent are always unacceptable when power is the sole criterion of right. In a might makes right scenario, the greatest danger and the greatest threat is opposition, any opposition, any dissent. Dissent is, frankly, unacceptable. Why? Dissent implies freedom. Dissent implies individuality and choice. You can choose to disagree. It is this freedom to choose and to decide that is perceived as a threat. As Thomas Jefferson noted, the decision a person makes can be altered and manipulated through infowar techniques, public relations, a corporate globalist media, and biased news sources. Ignorance and democracy are incompatible. Ignorance and freedom are incompatible. That is why this book is needed to allow a different perspective, a different set of facts. It allows you to analyze all the different sides to an issue and to decide for yourself.

Is there a distinction between "justice" and "the law"? As Thomas Jefferson noted, "law is often but the tyrant's will" In US history itself, the law was used to institutionalize slavery, segregation, and the racist policy of "separate but equal" in the schools and in public places. Law can be used to institutionalize and to justify injustice. The Dred Scott case of 1857 is an important example of how "the law" differs from "justice". US Supreme Court Chief Justice Roger Taney held that blacks were "beings of an inferior order, and altogether unfit to associate with the white race, either in social or political relations, and so far inferior that they had no rights which the white man was bound to respect." Blacks were legally regarded as not citizens of the U.S. and legally subhuman, not accorded the rights that "all men" enjoyed under the Declaration of Independence and the US Constitution. Blacks were not human beings, but property. "Justice" and the "law" do not always coincide.

Ratko Mladic. Is he a "hero" or "villain"? Decide for yourself. As David Binder noted, this collection allows the reader to decide by examining the full picture, not merely half the picture. Is it justice or is it just the law imposed by NATO and the US? Is it justice or the imposition of "the tyrant's will", the will of the US, NATO, and the EU? This book allows the reader to determine whether the Ratko Mladic case is about "justice" or about triumphal vengeance, about going after and destroying those who would dare to oppose the New World Order. It offers another perspective, a perspective meticulously censored and suppressed in the US and Western mainstream. Moreover, the book is essentially antiwar because it shows how wars are manipulated and exploited and fomented by self-interested outside powers and interests. They maliciously foment war and incite hatred and encourage killing, then sit back and judge and impose their "justice".

This book is highly recommended. It encourages critical and independent thought, not mindless, lock-step conformity and obeisance.

31 juli 2007

Carla del Ponte in an astonishing speech entitled „The Dividends of International Justice” given to an audience at the London offices of the investment bank Goldman Sachs on 6 October 2005 rattled the begging-bowl when she stated that that the work of the ICTY was intended to deliver profits to private companies:

„It is dangerous for companies to invest in a state where there is no stability, where the risk of war is high, and where the rule of law doesn't exist. This is where the long term profit of the UN's work resides. We are trying to create stable conditions so that safe investments can take place. In short, our business is to help you make good business... International justice is cheap... Our annual budget is well under 10% of Goldman Sachs' profit during the last quarter. See, I can offer you high dividends for a low investment.”

BOOK: „Travesty: the Trial of Slobodan Milosevic and the Corruption of International Justice” by John Laughland and Ramsey Clark